

ROČENKA 2008 - 2009

studium osmileté
studium čtyřleté

Několik vět úvodem....

Milí příznivci strakonického gymnázia, jako obvykle mám tu čest představit vám další gymnaziální ročenku. Pokaždé vzniká s ušlechtilým záměrem postihnout to nejdůležitější z předešlého školního roku. Zaznamenat životní střípky našich šesti set rozverných studentů a více než sedmdesáti milých a pracovitých pedagogických či provozních zaměstnanců.

Vzdělávali a vychovávali jsme

I s přípravou nového ŠVP pro další školní rok jsme se snažili okořenit klasické vyučování ve školních lavicích přehršlí vzdělávacích a výchovných akcí. K již tradičním exkurzím, výletům, olympiádám či návštěvám divadel přibýlo mnoho rozšiřujících vědomostí z oblastí technicko-ekonomických (Techmánie, INVEX, ČNB Praha, KB, Temelín), politických (Evropský parlament mládeže) a psychologicko-společenských (vězeňská psychologie, K-Centrum, Zdravé město Strakonice).

Sportovali jsme....

Naše sportovní úspěchy, přestože nám stále chybí tělocvična, nelze přehlédnout. A vzpomínky ze tří lyžařských a čtyř sportovně turistických kurzů „koluji“ na digitálních fotografiích. Kdo by zapomněl na Schladming, Hochficht, Lipno nebo Annín?

Hráli a zpívali jsme....

Ano. Náš DOGA (hledej, čtenáři) vyprodal několikrát strakonický MěDK. V tom nadšení jste nepoznali autorku ani „rejžu“ od studentů. Ohlas nebral konce. To také doslova a již tradičně platí i o pěveckém školním sboru. Jeho repertoár letos obohatil mimo jiné i program návštěvy z Makedonie.

Cestovali jsme po Evropě

V rámci projektových aktivit se celá řada našich studentů podívala do zahraničí. Studijně na celý rok do Deggendorfu, v rámci výměnných pobytů do Nabburgu, tak trochu novinářsky do Bad Marienbergu a „pracovně“ na workcamp do Bad Salzungen. Můžeme ještě přidat již zmiňovaný „lyžařský“ Schladming a Hochficht, předvánoční Regensburg nebo anglický Colchester. Někteří naši studenti již podruhé odletěli na sever Norska. Tady společně s norskými studenty z Videregaende Skole v Sjøveganu plnili cíle projektu financovaného z prostředků EHP Norsko.

Byli jsme hostiteli ...

Pokud cestujeme, musíme umět své přátele přivítat a pohostit i doma. Doufáme, že se nám to v případě našich partnerských, projektových a mnohdy již i osobních setkání jak mezi studenty, tak mezi učiteli vždy podařilo. Osobně si velmi vážím všech návštěv našich absolventů. Mnozí z nich se k nám po letech vrací s odbornými přednáškami i s osobními vzpomínkami. Rád zmíním zástupce EU ing. Radka Malého nebo pracovníky vysokých škol Jana Lazara, Michala Murada a další. Z USA nás navštívilo několik lektorek. Tři z nich pak dlouhodobě zpestřovaly hodiny anglické konverzace.

Doslova přítelem naší školy se stal v závěru školního roku spisovatel, charismatický Arnošt Lustig. Životní prožitky tohoto muže vás musí při osobním setkání přenést přes všechna bolavá úskalí. Vjeho podání - zásadně s humorem.

Odhalovali jsme památník...

Strakonice mají nový památník obětem holocaustu! Za jeho vznikem nestojí nikdo jiný než skupina gymnaziálních maturantů se svým profesorem. Odhalení tohoto Mementa ve tvaru židovské menory proběhlo pod patronací ambasadora státu Izrael J.E. Jaakova Levyho a za přítomnosti mnoha významných zahraničních hostů, českých politiků, široké veřejnosti a všech studentů strakonického gymnázia. I do budoucna přebíráme nad tímto památníkem morální patronaci.

Loučili jsme se

A to nejen, jako každoročně, se sto dvaceti úspěšnými maturanty. Tentokrát i se třemi kolegyněmi, které zasvětily kantořině a našemu gymnáziu značnou část svého života. Chtěl bych touto cestou Líbě, Olze i Helence poděkovat za jejich práci a popřát jim krásné chvíle s vnoučaty.

Připravujeme...

prázdninovou rekonstrukci souboru budov celé školy pro naplnění podmínek energetického auditu a především pro zlepšení studijních a pracovních podmínek tak, abychom v příštím školním roce mohli důstojně oslavit 90 let od založení strakonického gymnázia.

Nemyslíte, že jsme prožili pestrý rok?

Mgr. Miroslav Hlava
ředitel Gymnázia Strakonice

Pedagogický sbor

Vedení gymnázia:

Mgr. Miroslav Hlava (Tv, Z)

ředitel školy

RNDr. Milena Pavlíková (M, Fy, Ivt)

zástupce ředitele školy

Mgr. Petra Babková (M, Ivt)

Helena Čapková (Vv, Rj)

Mgr. Marta Frantová (ZSV, Ov, D)

Mgr. Vendula Fringošová (M, Tv)

Mgr. Alžběta Holcová (Čj, Aj, Ov, ZSV)

Mgr. Miroslav Hruška (Čj, D)

Marie Chaloupková (M, Fy)

Ing. Josef Chalupa (Ivt, Et, En)

Mgr. Milan Janda (Bv, Tv)

Mgr. Markéta Jansová (Aj)

Mgr. Ivana Járová (Čj, Ov, ZSV)

Mgr. Andrea Johnová (Ov, ZSV, Tv)

Mgr. Zuzana Jůzlová (M, Dg)

Mgr. Alena Klichová (Rj, Šp, D)

Mgr. František Kos (Čj, Nj)

Mgr. Zuzana Kostková (Psy)

Mgr. Veronika Kovářová (Z, Bi)

Eleonora Krásová (Čj, latina, Nj)

Mgr. Martin Krynický (M, Fy)

správce počítačové sítě

Ing. Dana Křížová (ek. předm., Nj)

PaedDr. Zdeňka Křížová (Rj, Aj, D)

Mgr. Lenka Kubelková (Čj, Hv)

Mgr. Václav Kůla (Aj, M)

Libuše Leischnerová (Bi, Z)

Mgr. Pavla Lukačevičová (Č, Vv)

Ing. Dagmar Míková (M, Ch)

Mgr. Marcela Miková (M, Fy)

Mgr. Jitka Panušková (Čj, Aj, Vv)

Mgr. Martin Plaček (Bi, Tv)

Mgr. Eva Polanková (Bi, Ch)

PhDr. Květa Rysová (Čj, Nj)

Věra Samcová (M, Z)

Mgr. Miloslava Sankotová (Frj, D)

Mgr. Pavel Sekyrka (Nj, ZSV)

Mgr. Jana Slancová (Nj)

Mgr. Milena Slavičková (Aj, Čj)

Mgr. Milena Šimková (Čj, Nj)

Jiřina Švarcová (Čj, Nj)

RNDr. Alena Trávníčková (Ch, Bi)

Eva Vachlerová (Čj, Nj, Aj)

Mgr. Jindřich Vaněček (M, Fy)

Olga Zahradníková (Nj, Hj, Aj)

RNDr. Vojtěch Žila (M, Fy)

U okénka stála...

S koncem školního roku 2008-2009 z našeho gymnázia odchází také šéfkuchařka paní Zdena Bílková, která velela vařečkou své bílé legii od roku 1983, tedy od roku otevření nové budovy našeho gymnázia. Jen těžko se o ní něco dovíte, kolegyně vám o ní v dobrém prozradí, že v kuchyni byla přísná na ostatní a ještě více na sebe, aby bylo o studenty vždy dobře postaráno. Když jsem před pěti lety přišel na gymnázium a viděl ji u okénka, nevím proč, možná shoda jmen a snad se nikoho nedotknu, ale něčím mi připomínala postavu Killa Billa ze stejnojmenného filmu. U okénka se totiž zklidňovali i ti nejotrlejší studenti, jelikož paní Bílková mluvila z principu na každého zvýšeným hlasem, který doprovázela pohledem šéfkuchaře, s kterým se nežertuje. A kromě toho, jak dobře znáte z filmů: Kde si někdo rozhádal šéfkuchaře, tam je na konci, z těch, co zbyli, vždy mnoho smutných. Až před pár dny mi paní vedoucí kuchyně Matějková rozkryla celou záhadu zdánlivě nepřístupné bytosti. Je to až banální. Za okénkem je totiž špatně slyšet a hlas se nemá o co akusticky odrážet. Zvýšený hlas je tedy nezbytný pro komunikaci. Je naopak zlatou pravdou, že paní Bílková vařila vždy s láskou, obědy vydávala ještě s větší a k dětem promlouvala, jak řečeno, se zvýšenou náklonností.

Když jsem u toho vydávání, napíši jednu zajímavost. Snažil jsem se přibližně, s nepatrnou odchylkou, propočítat, kolik jídel musela paní Bílková za celou dobu na gymnázium vydat. To znamená propočítat podle evidence počty studentů, obědy, vyčlenit svátky a prázdniny, exkurze a výlety jednotlivých tříd od roku 1983. Dospěl jsem k výsledku, že těch jídel muselo být hrozně moc, protože jinak si to neumím ani představit.

A tak s výrazem díky popřeji za celé gymnázium naší paní Bílkové mnoho zdraví a další krásné chvíle „u okénka“ jejích domácích strávníků.

Pavel Sekyrka, vyučující Gymnázia Strakonice

Pro Helenku

Blíží se konec školního roku, a to je pro žáky a učitele čas radostný, v očekávání nadcházejících prázdnin, ale i čas smutku, který s sebou přináší loučení s absolventy, ale také kolegy, kteří odcházejí na zasloužený odpočinek. Nechce se mi věřit, že jednou z nich je letos i paní Helena Čapková.

Když jsem přišla před mnoha lety na gymnázium ve Strakonici, abych jako studentka posledního ročníku vysoké školy absolvovala povinnou měsíční praxi, přidělil mě tehdejší pan ředitel pod ochranná křídla paní profesorky Čapkové s tím, že ta mě zasvětila do všech tajů učitelství v praxi a že mi bude ve všem nápomocná. A musím říct, že měl pravdu, protože paní profesorka mi s elánem a energií sobě vlastní pomáhala nejen ten měsíc povinné praxe, ale i poté, co jsme se staly kolegyněmi a o něco později

i dobrými kamarádkami.

Paní Helena Čapková studovala po ukončení Základní devítileté školy v Protivíně na Střední všeobecně vzdělávací škole v Písku a po maturitě v roce 1966 nastoupila na Pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích. Zde se věnovala svým oblíbeným oborům – výtvarné výchově a ruskému jazyku a literatuře. Svou aktivní pedagogickou dráhu začala na ZDŠ v Katovicích (1970-72), pak učila na ZDŠ v Cehnicích (1972-75) a dalších několik let na ZDŠ Dukelská ve Strakonici (1975-79). Odtud přešla jako zkušená učitelka na naše gymnázium a zde pracovala celých třicet let. Zpočátku vyučovala spíše ruský jazyk, v posledních letech pak výtvarnou výchovu.

Po všechny ty roky byla náročná nejen ke studentům, ale i především k sobě. Svým zaujetím pro obor vyvolávala zájem o výtvarné umění u studentů, předávala jim své hluboké znalosti a připravovala je tak na nejrůznější profese – architektů, historiků umění, výtvarníků apod. Rozvíjela také jejich tvůrčí schopnosti a dovednosti. Odměnou za její obětavou práci jí byly úspěchy studentů v nejrůznějších výtvarných soutěžích. Při vyučování i mimo ně se snažila vštěpovat studentům smysl pro pořádek a řád, smysl pro čestné a poctivé jednání a touhu po poznání. Sama se neustále celý život vzdělávala.

Milá Helenko, děkuji Ti za Tvé přátelství, za nezištnost a laskavost, za ochotu pomoci, kdykoli je potřeba. Přeji Ti za všechny kolegy a kolegyně především a hlavně pevné zdraví, aby ses mohla věnovat svým zálibám a rodině. Ať Ti nová etapa Tvého života přinese mnoho radostných a šťastných chvil, ať úsměv nezmizí z Tvé tváře a klid z Tvé duše. Ať máš stále tolik elánu. Těšíme se na další setkávání s Tebou!

Zdeňka Křížová, kolegyně

Odchází také: Libuše Leischnerová

Na konci školního roku 2008-2009 se po osmatřicetiletém působení na našem gymnáziu se školou rozloučila vyučující zeměpisu a biologie prof. Libuše Leischnerová, roz. Loulová.

Narodila se 18. 2. 1947 v Praze a po absolvování Přírodovědecké fakulty UK, obor geografie a biologie, nastoupila v r. 1970 na ZDŠ v Brandýse nad Labem. Po ročním působení přešla v r. 1971 na strakonické gymnázium, které tehdy

sídlilo ještě v Dukelské ulici.

30. června 1973 se provdala za Pavla Leischnera, kolegu, který zde vyučoval matematiku a fyziku, a gymnázium od té doby s výjimkou čtyř mateřských dovolených neopustila.

Na gymnáziu vyučovala zeměpis a biologii a jako třídní přivedla k maturitě tři třídy.

O jejím velkém zájmu o oba předměty, které vyučovala, svědčí i mimořádně vysoký počet osvědčení za absolvování různých přírodovědných a zeměpisných seminářů, kde si doplňovala své znalosti a sbírala nové poznatky. Tato snaha ji dovedla i do mnoha států Evropy, do Afriky a do Asie (Kavkaz, Bajkal, Indie), neúnavně poznávala a poznávala

i různé málo známé kouty země české. Dokázala motivovat i nadané studenty, aby si své znalosti doplňovali, a ochotně se podílela na organizování soutěží a olympiád jak přímo ve škole, tak jako doprovod na krajská, případně národní kola.

Profesorka Leischnerová věnovala mnoho svého volného času péči o květiny pro výzdobu společných prostor, tříd a kabinetů školy. Květiny přesazovala, léčila je a pečovala o ně. Když bylo třeba, přicházela kvůli nim do školy i o prázdninách. Podílela se i na zvýšení počtu druhů dřevin ve školním arboretu, např. jilm drsný, jeřáb muk a jedle kanadská zůstávají živou památkou na její práci. Stejně tak budou schody na elkou skálu připomínat významný podíl její a jejího manžela Pavla Leischnera na ybudování Naučné stezky na Podskalí v r. 1992.

Prof. Leischnerová byla v r. 1980 jednou ze zakládajících členek Českého svazu ochránců přírody ve Strakonicih a dodnes s touto organizací aktivně spolupracuje při organizování přednášek a exkurzí i při práci na údržbě chráněných území (Kuřidlo, Chvalšovické pastviny). Podílela se i na zapojení školy do dalších ekologických aktivit (Klub ekologické výchovy, Hnutí Brontosaurus).

Mnozí kolegové rádi vzpomínají na „tajné výlety“ vždy v závěru školního roku, na jejichž organizaci se významně podílela, a doufají, že na těch dalších nikdy nebude chybět.

Přejeme jí, když teď bude mít více času, aby se jí podařilo navštívit ještě spoustu dalších míst a zemí, které by si přála vidět!

Zdeňka Skalická, Lubomír Paleček, bývalí kolegové

Farewell to Olga: Na rozloučení, mý potěšení, postavím pod okny máj...

... zpívá se v jedné české lidové písni... My však nebudeme stavět máj, nýbrž napíšeme pár řádek na rozloučenou s naší dlouholetou kolegyní Olgou Zahradníkovou, která se rozhodla ukončit svou aktivní pedagogickou kariéru...

Olga působila na naší škole 32 let. Zdá se to téměř neuvěřitelné! Jsou lidé, kteří vypadají starší, než ve skutečnosti jsou, ale Olga je zcela opačný případ – proto byla většina z nás velmi překvapena jejím rozhodnutím ukončit působení na naší škole.

Olga se narodila 23. září 1949 v Plzni, zde také prožila své dětství a mládí společně s rodiči a bratrem. Po ukončení Střední všeobecně vzdělávací školy v Plzni byla přijata na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Vystudovala německý a holandský jazyk a poté mnoho let vyučovala jen němčinu, protože pro holandštinu nemohla najít uplatnění.

Její pedagogická kariéra začala na Vysoké škole strojní a elektrotechnické v Plzni, ale netrvala dlouho a Olga Matějková se provdala za Jaroslava Zahradníka ze Strakonic, narodil se jim syn Jaroslav a po mateřské dovolené v roce 1977 již nastoupila na naše gymnázium ... a zůstala zde až do závěru školního roku 2008/2009.

Mezi těmito dvěma mezníky se však udála řada dalších důležitých věcí. Olze

a Jaroslavovi se narodila ještě dcera Alice, pořídili si jezevčíka Andíka, dostali byt na jednom ze strakonických sídlišť... a čas poklidně běžel, dokud se Oli nerozhodla, že bude znovu studovat. Po Sametové revoluci v roce 1989 usoudila, že rozšíří řady vyučujících angličtiny, a jak řekla, tak i učinila. Studium na Pedagogické fakultě v Plzni si rozšířila pedagogickou způsobilostí a zařadila se do kolektivu plně kvalifikovaných angličtinářů. Je vskutku obdivuhodné, že od té doby zvládala plynule přecházet z vyučovacích hodin němčiny do hodin angličtiny a nepomíchat oba jazyky dohromady. Mnoho let byla předsedkyní předmětové komise cizích jazyků, takže sledovala nové trendy ve výuce jazyků, nové učebnice, změny v předpisech, aby nás ostatní mohla vždy informovat, co je v oboru nového a co se od nás očekává... Je ostatně patrně jazykově nejvybavenější ze všech vyučujících našeho gymnázia – kromě němčiny, holandštiny a angličtiny, které má v učitelské aprobaci, ovládá i ruštinu (léta ji i učila), francouzštinu (původně ji chtěla také studovat) a nejnověji i španělštinu...

Čas plynul, děti rostly a dospívaly, a to nejen žáci, ale i děti vlastní. Syn Jaroslav se oženil a založil rodinu se dvěma potomky, synkem a dcerkou. Dcera Alice jej brzy následovala, také se provdala a narodily se jí dvě dcerušky... A nyní se vlastně dostáváme k hlavnímu důvodu toho, že se Oli rozhodla odejít do důchodu. Toto slovo sice k Olze příliš „nepasuje“, ale je patrně nejvýstižnější. Rodina syna Jaroslava se stěhuje „domů“ do Strakonice, a tak Oli bude pomáhat s opatrováním a výchovou vnoučátek. A stejně tak se těší na to, jak bude cestovat za rodinou své dcery, která žije ve Španělsku.

Milá Oli, užívej si plnými doušky své nové životní etapy, buď především hodně zdráva, aby ses mohla těšit se svou rodinou a přáteli, věnovat se svému milovanému cvičení jógy a také čtení, návštěvám koncertů a dalším příjemným činnostem, na které ti až dosud nezbyval dostatek času. Pokud by se ti někdy po nás zastesklo, přijď se za námi podívat, rádi tě tady vždy uvítáme, uvaříme ti kávičku a popovídáme o starých dobrých časech...

Jitka Panušková, kolegyně

Adresát: Martin Krynický

Ahoj Martine,

vždycky jsem měla ráda lidi, kteří nesplývají s davem. Koho si tedy více přát jako kolegu do kabinetu než tebe? Modrý svetr, sandály, tričko s logem MFF (a většinou s několika křídou psanými vzorci obtisknutými na zádech), rozcuchaný vlas i vous, tak jsi k nám jako vichřice vtrhl do kabinetu v říjnu roku 2000.

Že toho víš třikrát více než já, jsem pochopila záhy. Také studenti jistě brzy zjistili, že do školy přišel někdo, kdo jim nic neodpustí. Ale také zjistili, že přišel učitel, kterému na nich opravdu záleží, který nezkazí žádnou legraci, kdykoli sbalí spacák, ustele si s nimi ve třídě a zahraje si jakoukoliv „ulítlou“ hru. (Hlavně účastníci legendárního nočního pochodu z Bohumilic do školy pro vysvědčení jistě často vzpomínají.)

Zdaleka ne všichni ale vědí, kolik času jsi věnoval přemýšlení nad tím, jak učit lépe a jak přinutit studenty, aby mysleli samostatně, něco si pamatovali a látku si dávali do souvislostí. Výsledkem jsou počítačové učebnice, podle kterých se opravdu dobře učí. Myslím, že jsi taky jediný učitel, který po studentech chce, aby s ním rozebírali jeho chyby učitelské i osobní, a pak se z toho nezhroutl, ale posílen a poučen pokračuje dál.

Díky tomu jsi se za těch devět let změnil z postrachu na jednoho z nejoblíbenějších učitelů.

Tak se měj v Třeboni hezky (fakt mi tu chybíš)

Marcela Miková, kolegyně

M. Krynický (hovoří o první čtvrtletce): „Mám z toho divnej pocit. Že to dopadlo tak dobře – nevím, jestli to bylo úplně legální.“

Zuzka: „Třeba si dobrej učitel...“

Martin: „...nebo sem naivní blbeček...“

Ahoj Martine,

vždycky jsi toho pro nás dělal strašně moc a myslím, že jsi nikdy nebyl oceněn tak, jak by sis zasloužil. Zažil jsi toho nejen s námi, ale i s ostatními tady na gymnáziu opravdu strašně moc...ať už se jedná o nezapomenutelné výlety, spaní ve škole, hodiny matematiky, dokonce i písemky, při kterých sis s námi povídal. Nebo ty Tvoje plusy a mínusy! Chudák Zuzka – asi nikdo nezapomene na to, jakou jsi měl radost, když jsi jí mohl říct, že propadá a že bude muset spočítat nějaký příklady, aby se zbavila jednoho z mínusů :-)! A co potom, jak sis v klidu přinesl na naši hodinu knedlíky plněné uzeným masem se zelím a s plnou pusou jsi nám vykládal novou látku... anebo jaks přišel asi sedmou hodinu unavený a odmítal ses s námi učit...pamatuješ?

Jménem všech bych Ti chtěla poděkovat. Vážíme si Tě. Nemá cenu se tady rozepisovat o tom, že nám chybíš, to je samozřejmost, zvykli jsme si na Tebe a na všechno, co s Tebou souvisí. Už se nám asi nikdy nestane, že by nám někdo z učitelů nabídl tykání...a to hned na první hodině matematiky. Zajímal ses i o to, co si o tobě myslíme, pomáhals nám s učivem i mimo hodinu a choval ses k nám jako někdo nám rovný... Jistě ses nesmazatelně zapsal do srdce každého, kdo měl to potěšení, abys jej chvíli učil...a i přesto, že jsem matematiku nikdy neměla v oblíbě, díky Tobě to byl jeden z mála předmětů, na který jsem se těšila a které jsem chápala...

Na závěr už jenom jedno: Ať se Ti v Třeboni daří - v novém bytě, v nové škole, v novém městě. Ať Tě mají rádi, ať máš Ty rád je. Sbohem. Nebo snad radši na shledanou, Martine, Pane profesore..

za Tvou 2.B (teď už úspěšně 3.B) Andrea, Šárka a Petra, Gymnázium Strakonice

Vedení předmětových komisí a další aktivity vyučujících:

Český jazyk	PhDr. Květa Rysová
Anglický jazyk	Eva Vachlerová
Německý jazyk	Jiřina Švarcová
Základy společenských věd	Mgr. Ivana Járová
Dějepis	Mgr. Alena Klichová
Zeměpis	Věra Samcová
Matematika	Mgr. Zuzana Jůzlová
Fyzika	Mgr. Jindřich Vaněček
Chemie	RNDr. Alena Trávníčková
Biologie	Mgr. Eva Polanková
Informatika a výpočetní technika	Mgr. Martin Krynický
Výtvarná výchova	Mgr. Pavla Lukačevičová
Hudební výchova	Mgr. Lenka Kubelková
Tělesná výchova	Mgr. Martin Plaček
Český svaz ochránců přírody	Mgr. Zdeňka Skalická
Školní kronika	PaedDr. Zdeňka Křížová
Dokumentace školy	Mgr. Miloslava Sankotová
Bezpečnostní technik CO + PO	Ing. Josef Chalupa
Výchovný poradce	Mgr. Miroslav Hlava

Družební styky:

Deggendorf - Robert-Koch-Gymnasium	Ing. D. Křížová, P. Sekyrka
Nabburg - Johann-Andreas-Schmeller-Gymnasium	E. Krásová, J. Švarcová
Bad Salzungen	E. Krásová, J. Slancová

Výbor základní organizace Odborového svazu pracovníků školství:

Ing. Josef Chalupa, Eleonora Krásová, Ing. Dana Křížová, Mgr. Miroslav Hruška, Lenka Kubelková

Sekretariát:

Petra Zemenová – personalistka
Libuše Příbylová – ekonomka

Školník:

Milan Poustka

Zajišťování úklidu:

Marie Bečvářová, Jana Bedlivá, Marie Bratřková, Milena Dohaničová, Jaroslava Hrdličková, Marie Kochtová, Růžena Plojharová, Libuše Stejskalová, Zdeněk Štindl, Marie Štindlová, Věra Trojanová, Věra Vosková

Školní jídelna:

Dagmar Matějková - vedoucí, Zdena Bílková, Jana Bláhová, Květa Dvořáková, Romana Fialová, Jana Marková, Helena Kroupová, Jana Pelikánová, Pavla Plevková, Hana Žilová

Přehled oborů vzdělávání

Aktivní obory:

79-41-K/401 Gymnázium – všeobecné (čtyřleté studium) – 12 tříd

79-41-K/801 Gymnázium – všeobecné (osmileté studium, dobíhající) – 6 tříd

79-41-K/81 Gymnázium (osmileté studium) – 2 třídy

Učební plán Gymnázia Strakonice pro nižší stupeň osmiletého studijního cyklu
ve školním roce 2008/2009

Předmět	prima	sekunda	tercie	kvarta
Český jazyk a literatura	4	4	4	3
Cizí jazyk 1 (angličtina, němčina)	5	5	3	3
Cizí jazyk 2 (němčina, angličtina)	-	-	3	3
Občanská výchova	1	1	1	1
Dějepis	2	2	2	2
Zeměpis	2	2	2	2
Matematika	5	5	4	4
Fyzika	2	2	2	2
Chemie	-	2	2	2
Biologie	3	2	2	2
Informatika a výpočetní technika	-	-	2	2
Estetická výchova	3	3	2	3
Tělesná výchova	2	2	2	2
Celkem	29	30	31	31

**Učební plán Gymnázia Strakonice pro čtyřletý studijní cyklus a vyšší ročníky
osmiletého studijního cyklu ve školním roce 2008/2009**
Přehled vyučovaných jazyků

Předmět	1. ročník	kvinta	2. ročník	sexta	3. ročník	septima	4. ročník	oktáva
Český jazyk a literatura	4	4	4	4	3	3	3	3
Cizí jazyk 1	3	3	4	4	3	3	3	3
Cizí jazyk 2	4	4	3	3	3	3	3	3
Základy společenských věd	2	2	2	2	2	2	2	2
Dějepis	2	2	2	2	2	2	2	2
Zeměpis	2	2	2	2	2	2	-	-
Matematika	4	4	4	4	4	4	4	4
Fyzika	2	2	2	2	3	3	2	2
Chemie	2	2	2	2,5	2,5	2,5	2	2
Biologie	2	3	2	2,5	2,5	2,5	2	2
Informatika a výpočetní technika	2	1	2	1	-	-	-	-
Estetická výchova	2	2	2	2	-	-	-	-
Tělesná výchova	2	2	2	2	2	2	2	2
Volitelný předmět 1	-	-	-	-	2	2	2	2
Volitelný předmět 2	-	-	-	-	2	2	2	2
Volitelný předmět 3	-	-	-	-	-	-	2	2
Volitelný předmět 4	-	-	-	-	-	-	2	2
Celkem	33	33	33	33	33	33	33	33

Třída	anglický	německý	španělský	latinský
prima	30	0	0	0
sekunda	30	0	0	0
tercie	30	30	0	0
kvarta	28	28	2	0
kvinta	22	22	1	0
sexta	30	30	1	0
septima	25	25	2	1
oktáva	28	28	0	0
1.A	32	32	0	0
1.B	33	33	0	0
1.C	32	32	0	0
2.A	30	30	3	0
2.B	30	30	4	0
2.C	32	32	12	0
3.A	31	31	5	0
3.B	32	32	6	8
3.C	32	32	4	6
4.A	30	30	1	0
4.B	31	31	0	0
4.C	28	28	2	0

Volitelné předměty

Ve školním roce 2008/2009 volili studenti tyto předměty:

3. ročníky - dvouleté kurzy

	počty studentů ve třídách				
	septima	3.A	3.B	3.C	celkem
Konverzace v anglickém jazyce	21	23	24	27	95
Konverzace v německém jazyce	4	8	8	5	25
Seminář z dějepisu	4	7	4	8	23
Seminář z biologie	4	4	6	8	22
Seminář z matematiky	8	8	11	11	38
Seminář ze ZSV	9	12	11	5	37

4. ročníky - dvouleté kurzy

	počty studentů ve třídách				
	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Konverzace v anglickém jazyce	23	16	31	24	94
Konverzace v německém jazyce	8	19	3	5	35
Seminář z dějepisu	9	7	8	7	31
Seminář z chemie	2	4	3	2	11
Seminář z matematiky	13	9	10	6	38
Seminář ze ZSV	1	5	7	1	14

4. ročníky - jednoleté kurzy

	počty studentů ve třídách				celkem
	oktáva	4.A	4.B	4.C	
Seminář z českého jazyka	3	3	9	2	17
Seminář z biologie	3	5	7	5	20
Seminář z dějepisu	3	5	3	6	17
Deskriptivní geometrie	2	4	8	0	14
Seminář z fyziky	10	6	6	2	24
Hospodářská sdministrativa	10	10	3	10	33
Seminář z informatiky a výp. techniky	8	3	0	1	12
Seminář z matematiky	1	2	8	8	19
Psychologie	3	5	4	5	17
Seminář ze zeměpisu	3	4	3	5	15
Seminář ze ZSV	10	13	11	12	46

Nepovinné předměty

	ročník + odpovídající třída víceletého studia					
	prima - kvarta	1.	2.	3.	4.	celkem
Latina	0	0	0	15	0	15
Základy administrativy	0	81	0	0	0	81
Španělský jazyk	2	0	20	17	3	42
Deskriptivní geometrie	0	0	0	11	1	12
Sborový zpěv	10	5	14	8	8	45

Zájmová činnost studentů

oblast

- literární tvorba v rámci soutěží
- biologie - příprava BiO, kat. A, B
- biologie - příprava BiO, kat. C, D
- ekologické soutěže
- soutěž Zelená stezka – Zlatý list
- Eurorébus
- zeměpis – příprava ZO
- ochrana přírody
- soutěž Mladý historik
- dějepisná soutěž gymnázií
- chemie - příprava ChO, kat. A, B
- chemie - příprava ChO, kat. C, D
- matematika - příprava MO, kat. Z6
- matematika - příprava MO, kat. Z7
- matematika - příprava MO, kat. Z8
- matematika - příprava MO, kat. Z9
- matematika - příprava MO, kat. A, B, C
- matematika - mezinárodní soutěž Klokán
- matematika – Pythagoriáda
- fyzika - příprava FO, kat. E
- fyzika - příprava FO, kat. D
- fyzika - příprava FO, kat. C
- fyzika - příprava FO, kat. B
- fyzika - příprava FO, kat. A
- Archimediáda
- soutěže v programování
- kroužek deskriptivní geometrie
- kroužek francouzštiny
- kroužek anglické konverzace
- výtvarná tvorba v rámci soutěží
- příprava na sportovní soutěže
- pěvecký sbor
- divadlo

patronace

- vyučující Čj
- Libuše Leischnerová
- Mgr. Martin Plaček
- Mgr. Eva Polanková
- Mgr. Veronika Kovářová
- Věra Samcová
- Mgr. Veronika Kovářová
- Mgr. Zdena Skalická
- Mgr. Alena Klichová
- Mgr. Alena Klichová
- RNDr. Alena Trávníčková
- Ing. Dagmar Míková
- Mgr. Zuzana Jůzlová
- Mgr. Petra Babková
- Marie Chaloupková
- Mgr. Marcela Míková, PhD.
- RNDr. Milena Pavlíková
- vyučující matematiky
- Mgr. Zuzana Jůzlová
- Mgr. Petra Babková
- Mgr. Jiří Vaněček
- Mgr. Marcela Míková, PhD.
- RNDr. Vojtěch Žíla
- Marie Chaloupková
- RNDr. Vojtěch Žíla
- Mgr. Jindřich Vaněček
- RNDr. Vojtěch Žíla
- Marie Chaloupková
- RNDr. Milena Pavlíková
- Mgr. Zuzana Jůzlová
- Mgr. Miloslava Sankotová
- Mgr. Markéta Jansová
- Helena Čapková
- Mgr. Pavla Lukačevičová
- Mgr. Martin Plaček
- Mgr. Marcela Míková
- Mgr. František Kos
- Lenka Kubelková

Maturity ve školním roce 2008/2009

Témata písemných maturitních prací z českého jazyka:

7. dubna 2009

V souladu s vyhláškou 442/1991 Sb. o ukončování studia na středních školách a učilištích v pozdějším znění dle § 9 odst.11 stanovil ředitel školy pro písemnou práci z českého jazyka a literatury tato čtyři témata:

Jak jsem se přesvědčil(a) o (ne)pravdivosti přísloví (Fejeton)

Barevný svět (Líčení)

B. Jerzy Lec: „Trpaslíkům se člověk musí klanět hodně hluboko.“ (Volný slohový útvar)

Kdybych to byl býval věděl ... (Volný slohový útvar)

Výsledky maturitních zkoušek v roce 2009

třída	celkem	s vyznamenáním (z toho s prospěchem 1.00)	prospěli	neprospěli
oktáva	28	7 (4)	21	0
4.A	30	7 (2)	23	0
4.B	31	7 (3)	24	0
4.C	28	10 (3)	18	0

Výsledky přijímacího řízení na vysoké školy a VOŠ

	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Počet žáků	28	30	31	28	117
Počet absolventů	28	30	31	28	117
Přihlášeno na VŠ	28	30	31	28	117
Přijato do prvního ročníku VŠ	25	29	30	27	111
Úspěšnost přijetí na VŠ z přihlášených v %	89,3	96,7	96,8	96,4	94,9
Přijato na VOŠ, jazyk.školy, 0. roč. VŠ	1	0	1	0	2
Nastoupí do zaměstnání, au pair ...	0	1	0	1	2

Nastoupí do prvního ročníku VŠ	oktáva	4.A	4.B	4.C	celkem
Pedagogické fakulty	4	4	2	1	10
Ekonomie	7	5	7	12	31
Technické obory	5	1	2	0	8
Architektura, stavební fakulta	2	4	5	1	12
Humanitní vědy	1	6	4	3	14
Lékařství	1	0	2	2	5
Veterina, zdravotně sociální fakulta	1	0	0	0	1
Farmacie, chemie	1	2	1	0	4
Přírodní vědy	1	1	1	1	4
Práva	2	2	0	2	6
Zemědělská fakulta	0	1	0	0	1
Informatika	0	0	0	1	1
Psychologie, sociální vědy	0	1	3	3	7
Policejní	1	0	1	0	2
Studium v zahraničí	0	0	0	1	1
celkem	25**)	29	30	28*)	110

*) Jeden žák třídy 4.C bude studovat dvě vysoké školy současně.

***) Dva studenti oktávy čekají na rozhodnutí o přijetí.

Zpracovali třídní učitelé v maturitních třídách: Pavel Sekyrka, Martin Krynický, Milena Šimková, Jindřich Vaněček.

Úspěchy v soutěžích ve školním roce 2008/2009

Talent Jihočeského kraje roku 2008

Kategorie humanitní:	1. místo	Hana Gabrielová, 3.C
Kategorie technická:	2. místo	Pavel Veselý, 4.B
	3. místo	Jan Veselý, 2.A

Cena Nadačního fondu Jaroslava Heyrovského za rok 2008

Hana Gabrielová, 3.C

Středoškolská odborná činnost - obor historie

Krajské kolo:	1. místo	Hana Gabrielová, 3.C
	Práce: „Historie vodního mlýna v Hoslovicích	
Národní kolo:	3. místo	Hana Gabrielová, 3.C

Literární soutěže

Soutěž o cenu prof. Antonína Voráčka – literární část

3. místo Kristina Pavlíková, septima

Evropa ve škole – literární část

Regionální kolo:	2. místo	Kristina Pavlíková, septima
Národní kolo:	1. místo	Kristina Pavlíková, septima

Literární soutěž Daniel

1. místo Kristina Pavlíková, septima

Literární soutěž Wintontrain

6. místo Kristina Pavlíková, septima.

Olympiáda v českém jazyce

Školní kolo:

1. kategorie	1. místo	Kateřina Žejdlová, tercie
	2. místo	Jitka Masopustová, kvarta
	3. místo	David Herzig, kvarta
		Jitka Masopustová, kvarta
2. kategorie	1. místo	Jan Navara, 3.C
	2. místo	Hana Gabrielová, 3.C
	3. místo	Tomáš Křešnička, 3.B
	4. místo	Zuzana Černá, kvinta
	5.– 6. místo	Eva Žitná, 3.B
	5.– 6. místo	Martin Kučera, 3.B

Okresní kolo:

1. kategorie	1. místo	Jitka Masopustová, kvarta
	13. – 17. místo	Kateřina Žejdlová, tercie

2. kategorie

1. místo Hana Gabrielová, 3.C
2. místo Jan Navara, 3.C
5.-7. místo Zuzana Černá, kvinta

Krajské kolo:

1. kategorie
2. kategorie

10. – 12. místo Jitka Masopustová, kvarta
1. místo Hana Gabrielová, 3.C

Národní kolo:

2. kategorie

1. místo Hana Gabrielová, 3.C

Olympiáda v anglickém jazyce

Školní kolo:

Kategorie 1B

1. místo Kateřina Malkusová, sekunda
2. místo Julie Zákostelecká, sekunda
3. místo Adam Jankovec, prima

Kategorie 2B

1. místo Tom Jankovec, kvarta
2. místo Kateřina Žejdlová, tercie
3. místo Klára Chvostová, kvarta

Kategorie 3B

1. místo Hana Gabrielová, 3.C
2. místo Tomáš Hluchý, 3.B
3. místo František Chval, 3.C

Okresní kolo:

Kategorie 1B

3. místo Kateřina Malkusová, sekunda
4. – 5. místo Julie Zákostelecká, sekunda

Kategorie 2B

1. místo Kateřina Žejdlová, tercie

Kategorie 3B

1. místo Tomáš Hluchý, 3.B
2. místo Hana Gabrielová, 3.C
3. místo František Chval, 3.C

Krajské kolo:

Kategorie 2B

5. místo Kateřina Žejdlová, tercie

Kategorie 3B

2. místo Tomáš Hluchý, 3.B

Olympiáda v německém jazyce

Školní kolo

Kategorie 3A

1. místo František Chval, 3.C
2. místo Hana Gabrielová, 3.C
3. místo Jan Mareš, septima
4. místo Lenka Šenderová, 2.C

Okresní kolo

Kategorie 3A

1. místo Hana Gabrielová, 3.C
2. místo František Chval, 3.C
3. místo Jan Mareš, septima
5. místo Lenka Šenderová, 2.C

Krajské kolo

Kategorie 3A	2. místo	Hana Gabrielová, 3.C
Kategorie 3B	4. místo	Martin Kučera, 3.B

Konverzační soutěž v anglickém jazyce Evropský parlament mládeže

Regionální kolo:

postup do národního kola, družstvo:

Kateřina Odvářková, 3.A
Nikola Kochová, 3.B
Hana Gabrielová, 3.C
Nikola Kozmová, 3.C
Martina Nováková, 3.C
Lenka Chalupská, 3.C

Konverzační soutěž v ruském jazyce

Okresní kolo:

Kategorie B2	1. místo	Vítek Špoula, prima
--------------	----------	---------------------

Překladačská soutěž Juvenes Translatores

Účast:

Jan Mareš, septima
František Chval, 3.C
Tomáš Křešnička, 3.B

Celostátní dějepisná soutěž studentů gymnázií České republiky

Téma: „Doba husitská“

2. místo družstvo:

Hana Gabrielová, 3.C
Bohuslav Melichar, 1. C
Filip Vávra, 4. A

Dějepisná olympiáda

Okresní kolo:

12. místo	Zuzana Míková, kvarta
14. místo	Klára Chvostová, kvarta

Zeměpisná olympiáda

Školní kolo:

Kategorie A	1. místo	Kateřina Matoušková, prima
	2. místo	Jan Dubský, prima
	3. místo	Šárka Manová, prima
	4. místo	Vojtěch Kursch, prima
	5. místo	Hana Klímová, prima
Kategorie B	1. místo	Jan Klíma, sekunda
	2. místo	Kateřina Malkusová, sekunda
	3. místo	Denisa Peterková, sekunda
	4. místo	Vítek Špoula, sekunda
	5. místo	Julie Zákostelecká, sekunda
Kategorie C	1. místo	Pavel Neumitka, tercie

Kategorie D

2. místo	Petra Smutná, kvarta
3. místo	Petra Žejdlová, tercie
4. místo	Marek Balík, tercie
5. místo	Irena Knetlová, tercie
1. místo	Jan Navara, 3.C
2. místo	František Nesveda, sexta
3.– 4. místo	Alžběta Bláhová, sexta
3 – 4. místo	Tereza Pavlíková, 2.C
5.– 6. místo	Miroslav Hlava, sexta
5.– 6. místo	Richard Pisinger, 1.A

Okresní kolo:

Kategorie A
Kategorie B
Kategorie C
Kategorie D

6. místo	Kateřina Matoušková, prima
1. místo	Jan Klíma, sekunda
8. místo	Pavel Neumitka, tercie
1. místo	Jan Navara, 3.C
3. místo	František Nesveda, sexta
4. místo	Tereza Pavlíková, 2.C

Krajské kolo:

Kategorie B
Kategorie D

6. místo	Jan Klíma, sekunda
1. místo	Jan Navara, 3.C

Celostátní kolo:

Kategorie D

2. místo	Jan Navara, 3.C
----------	-----------------

Mezinárodní kolo:

po uzávěrce ročenky – Honzo, držíme palce!

Eurorébus

Soutěž jednotlivců:

Krajské kolo:

Kategorie ZŠ 2
Kategorie SŠ

1. místo	Michal Gabriel, kvarta
4. místo	Jan Navara, 3.C
2. místo	Jan Navara, 3.C

Celostátní kolo:

Doprovodná soutěž – jednotlivci:

Krajské kolo:

2 – 3. místo	Petr Kala, 1.A
4. – 15. místo	Jan Navara, 3.C

Celostátní kolo:

4. místo	Jan Navara, 3.C
----------	-----------------

Soutěž družstev:

Krajské kolo:

Kategorie ZŠ 2

5. místo	družstvo: Michal Gabriel, kvarta David Mašata, kvarta Jan Staněk, kvarta
----------	---

Kategorie SŠ	1. místo	družstvo: František Chval, 3.C Jan Navara, 3.C Jan Polánka, 3.C
--------------	----------	--

Doprovodná soutěž - družstva Krajské kolo:	2. místo	družstvo: František Chval, 3.C Zdeněk Junek, 3.C Jan Navara, 3.C
---	----------	---

Matematická olympiáda

Školní kolo:

Kategorie A	1. místo	Ladislava Frčková, 4.C
	2. – 3. místo	Barbora Malkusová, oktáva
	2. – 3. místo	Pavel Veselý, 4.B
	4. místo	Lukáš Kohout, septima
	5. – 8. místo	Pavel Buchtele, septima
	5. – 8. místo	Jan Mareš, septima
	5. – 8. místo	Jan Navara, 3.C

Okresní kolo:

Kategorie Z6	1. – 2. místo	Jan Dubský, prima
	14. místo	Vojtěch Kursch, prima
Kategorie Z7	6. – 10. místo	Magdalena Piherová, sekunda
Kategorie Z8	4. místo	Pavel Neumitka, tercie
Kategorie Z9	9. – 11. místo	Klára Chvostová, kvarta
	9. – 11. místo	Jan Staněk, kvarta
	13. místo	Michal Gabriel, kvarta
	4. – 16. místo	Zuzana Míková, kvarta

Krajské kolo:

Kategorie A	2. místo	Pavel Veselý, 4.B
	8. – 9. místo	Ladislava Frčková, 4.C
	12. – 13. místo	Pavel Buchtele, septima
Kategorie B	2. – 3. místo	Jan Veselý, 2.A
	8. – 12. místo	František Nesveda, sexta
Kategorie C	11. – 12. místo	Petr Kala, 1.A
	23. – 25. místo	Drahomír Kolenčík, 1.C
Kategorie P	1. místo	Pavel Veselý, 4.B

Ústřední kolo:

Kategorie P	10. – 11. místo	Pavel Veselý, 4.B
-------------	-----------------	-------------------

Pythagoriáda

Okresní kolo:

Kategorie 6. tříd (1. roč. osmiletých gymnázií)

2. – 3. místo	Jan Dubský, prima
4. – 5. místo	Filip Hanzelín, prima
4. – 5. místo	Hana Klímová, prima

Kategorie 7. tříd (2. roč. osmiletých gymnázií)

2. místo	Michala Brejchová, sekunda
3. – 8. místo	Jan Klíma, sekunda
3. – 8. místo	Kateřina Malkusová, sekunda
3. – 8. místo	Magdaléna Piherová, sekunda

Matematický klokan

Okresní kolo:

Kategorie Benjamín	4. místo	Magdaléna Piherová, sekunda
	5. místo	Lenka Remešová, sekunda
	6. místo	Jan Dubský, prima
Kategorie Junior	1. místo	Jan Veselý, 2.A
	2. místo	Václav Pelc, 2.A
	4. místo	Jiří Vojík, 1.B
Kategorie Student	1. místo	Pavel Veselý, 4.B
	2. místo	Zdeněk Junek, 3.C
	3. místo	Jan Navara, 3.C

Krajské kolo:

Kategorie Student	2. místo	Pavel Veselý, 4.B
-------------------	----------	-------------------

Fyzikální olympiáda

Okresní kolo:

Archimediáda	7. – 8. místo	Julie Zákostelecká, sekunda
Kategorie E	1. místo	Michal Gabriel, kvarta
	2. místo	Jan Staněk, kvarta
Kategorie F	8. – 9. místo	David Jirsa, tercie
	11. místo	Pavel Neumitka, tercie

Krajské kolo:

Kategorie B	7. místo	Zdeněk Junek, 3.C
	13. místo	Jan Navara, 3.C
Kategorie C	4. místo	Petr Kadlec, sexta
	5. místo	Jan Veselý, 2.A
	13. místo	Jaromír Vaněček, 2.C
Kategorie D	5. místo	Petr Kala, 1.A
	11. místo	Drahomír Kolenčík, 1.C
Kategorie E	4. místo	Jan Staněk, kvarta
	5. místo	Michal Gabriel, kvarta

Soutěž dětí a mládeže v programování

Krajské kolo:

Kategorie Mládež	2. místo	Pavel Veselý, 4.B
	3. místo	Jan Veselý, 2.A
	8. místo	Miroslav Hlava, sexta

Celostátní kolo:

Kategorie Mládež	10. místo	Pavel Veselý, 4.B
------------------	-----------	-------------------

Mezinárodní tvůrčí programátorská soutěž Creative Baltic 2008

Kategorie C od 15 let	3. místo	Jan Veselý, 2.A
	4. místo	Pavel Veselý, 4.B

Soutěž Bobřík informatiky 2008

Kategorie Junior	1. místo	Michal Gabriel, kvarta
	5. místo	Petr Kala, 1.A
	5. místo	Michal Panuška, kvinta
	22. místo	Jan Staněk, kvarta
	22. místo	Jaromír Vaněček, 2.C
Kategorie Senior	11. místo	Pavel Veselý, 4.B
	16. místo	Ladislava Frčková, 4.C

Chemická olympiáda

Školní kolo:

Kategorie D	1. místo	Michal Gabriel, kvarta
Kategorie C	1. místo	Drahomír Kolenčík, 1.C
	2. místo	Richard Pisinger, 1.A
	3. místo	Vojtěch Mareš, kvinta
	4. místo	František Nesveda, sexta
Kategorie B	1. místo	Hana Harantová, septima
	2. místo	Anna Burdová, septima
Kategorie A	1. místo	Pavel Veselý, 4.B

Okresní kolo

Kategorie D	1. místo	Michal Gabriel, kvarta
-------------	----------	------------------------

Krajské kolo

Kategorie D	7. místo	Michal Gabriel, kvarta
Kategorie C	15. místo	Drahomír Kolenčík, 1.C
	23. místo	František Nesveda, sexta
		Richard Pisinger, 1.A

Kategorie B

3. místo	Anna Burdová, septima
5. místo	Hana Harantová, septima

Kategorie A

4. místo	Pavel Veselý, 4.B
----------	-------------------

Biologická olympiáda

Školní kolo:

Kategorie D	1. místo	Jan Klíma, sekunda
	2. místo	Simona Vargová, prima
	3. místo	Marie Bačovčinová, prima
Kategorie C	1. místo	Zuzana Míková, kvarta
	2. místo	Silvie Kvěchová, tercie
	3. místo	Klára Chvostová, kvarta
Kategorie B	1. místo	Miroslav Homola, 2.C
	2. místo	Hana Kopáčová, 2.A
	3. místo	Drahomír Kolenčík, 1.C
Kategorie A	1. místo	Hana Harantová, septima
	2. místo	Jakub Kadlec, 3.B
	3. místo	Šimon Matějka, 3.B

Okresní kolo:

Kategorie D	3. místo	Jan Klíma, sekunda
	10. místo	Simona Vargová, prima
Kategorie C	2. místo	Zuzana Míková, kvarta
	15. místo	Silvie Kvěchová, tercie

Krajské kolo:

Kategorie C	13. místo	Zuzana Míková, kvarta
Kategorie B	4. místo	Miroslav Homola, 2.C
	19. místo	Hana Kopáčová, 2.A
Kategorie A	2. místo	Hana Harantová, septima

Celostátní kolo:

11. místo	Hana Harantová, septima
-----------	-------------------------

Přírodovědná soutěž Den Země

Kategorie II.	6. místo	Jiřina Kvasničková, sekunda
		Jan Klíma, sekunda

Soutěž o cenu prof. Antonína Voráčka – výtvarná část

1. místo	Michaela Zábranská, 3.C
3. místo	Klára Podlahová, septima

Evropa ve škole – výtvarná část

Regionální kolo:

3. kategorie (Jihočeský kraj)	2. místo	Klára Podlahová, septima
	3. místo	Petra Svačinová, 2.B

Národní kolo:

cena	Klára Podlahová, septima
------	--------------------------

Mezinárodní výtvarná soutěž Lidice

čestné uznání	Kateřina Roblová, 2.C
---------------	-----------------------

Výtvarná soutěž Teplárny Strakonice, a. s.

4. – 10. místo Tom Jankovec, kvarta
Radim Kopáček, kvarta

Celostátní soutěžní přehlídka dětských pěveckých sborů Zahrada písni

Kategorie III.

stříbrné pásmo pěvecký sbor Gymnázia Strakonice

Sportovní soutěže

Soutěž středních škol a SOU ve stolním tenisu

Okresní kolo:	1. místo	družstvo chlapců
	1. místo	družstvo dívek
Krajské kolo:	1. místo	družstvo chlapců
	4. místo	družstvo dívek

Středoškolské hry ve volejbalu

Okresní kolo:	1. místo	družstvo dívek
	4. místo	družstvo chlapců
Krajské kolo:	8. místo	družstvo dívek

Soutěž středních škol a SOU v lehké atletice

Okresní kolo:	1. místo	družstvo dívek
	3. místo	družstvo chlapců
Krajské kolo:	3. místo	družstvo dívek

Okresní atletická olympiáda

3. místo	Veronika Bublíková, sekunda (150 m)
5. místo	Daniel Pacák, tercie (60 m)
6. místo	Daniel Pacák, tercie (150 m)
5. místo	Jiří Hájek, tercie (dálka)
4. místo	Lukáš Pomezný, tercie (1500 m)
2. místo	Daniel Pacák, tercie (štafeta 4x60 m)
	Jiří Hájek, tercie
	Jakub Novák, kvarta
	Petr Mašek, kvarta

Středoškolské hry v basketbalu

Okresní kolo:	1. místo	družstvo dívek
	2. místo	družstvo chlapců
Krajské kolo:	1. místo	družstvo dívek
Kvalifikace na republikový přebor:	1. místo	družstvo dívek
Republikové finále	2. místo	družstvo dívek

Soutěž základních škol v halové kopané

Okresní kolo:	10. místo	družstvo chlapců
---------------	-----------	------------------

Soutěž středních škol a SOU v kopané

Okresní kolo: 2. místo družstvo chlapců

Soutěž základních škol ve florbalu

Okresní kolo: 8. místo družstvo chlapců

Vánoční turnaj základních škol ve florbalu

4. místo družstvo chlapců

Soutěž středních škol a SOU ve florbalu

Okresní kolo: 1. místo družstvo chlapců

1. místo družstvo dívek

Krajské kolo: 2. místo družstvo chlapců

6. místo družstvo dívek

Lyžařská olympiáda Jihočeského kraje ve sjezdovém lyžování (Hochficht, Rakousko)

4. místo Zdeněk Junek, 3.C

17. místo Tomáš Zelenka, 4.A

34. místo Ondřej Kovalčík, 2.A

Finále Jihočeského kraje AŠSK ČR a Přeboru ČOS ve snowboardingu

Kategorie Mladší žákyně: 4. místo Magdaléna Piherová, sekunda

Soutěž středních škol a SOU v plavání

2. místo družstvo chlapců

Soutěž základních škol v házené Novinářský kalamář

4. místo družstvo chlapců

Sportovní utkání s partnerským gymnáziem v Nabburgu (SRN) – kopaná, volejbal, košíková

2. místo družstvo chlapců – kopaná

1. místo družstvo dívek – volejbal

1. místo družstvo chlapců - košíková

Nejúspěšnější reprezentanti gymnázia Strakonice:

- družstvo dívek, které obsadilo 2. místo v republikovém finále středních škol v košíkové v sestavě: Pavla Brücklerová, 3.C; Markéta Kopalová, 3.A; Kateřina Kramlová, 4.B; Pavla Křišťanová, 3.B; Alice Křiváčková, 2.C; Kateřina Kuncipálová, 1.B; Monika Kůsová, 2.A; Klára Linhartová, 3.C; Kateřina Náhunková, 3.B; Klára Ovsíková, 2.A; Zdeňka Paroubková, 1.A; Christiana Stögerová, 1.B

Akce Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice ve školním roce 2008/2009

2008

31. října-2.listopadu	podzimní soustředění – Střelské Hoštice
4. listopadu	Benefiční koncert pro Speciální ZŠ, MěDK Strakonice
12. listopadu	vystoupení na setkání gastroenterologů – hrad Strakonice
28. listopadu	vystoupení na „Mikrobiologickém dni“ – hotel Bavor, Strakonice
6. prosince	Adventní zpívání – Obřadní síň hradu v rámci adventních trhů, Strakonice
15. prosince	Vánoční koncert pěveckých sborů – MěDK Strakonice
17. prosince	Vánoční koncert – Praha, kostel sv. Martina ve zdi

2009

5. dubna	soutěž Zahrada písní – Praha (umístění v stříbrném pásmu)
21. dubna	vystoupení na festivalu „Studentes cantant“ v Třeboni
4. května	Jarní rozezpívání – MěDK Strakonice
5. května	vystoupení v rámci pietního aktu na Dubovci – Strakonice
7. května	vystoupení v rámci slavnostního odhalení Mementa, pomníku zmizelým sousedům – Strakonice
20. května	vystoupení na setkání zdravotních sester Jihočeského kraje, MěDK Strakonice
24. května	Letně podvečerní koncert – Kapitulní síň strakonického hradu
18. června	koncert pro seniory v Domově důchodců v Lidické ulici
23. června	koncert pro seniory v Domově důchodců na Jezárkách
24. června	Letně podvečerní koncert – Kapitulní síň strakonického hradu, host: sbor Canticorum, Plzeň
29. srpna	vystoupení na „Dvoretickém libování“, Dvoretice

Ve školním roce 2008/2009 měl sbor 45 členů, v závěru roku ukončilo činnost osm maturantů:

Lenka Horejšová, Veronika Pavlová, Lad'ka Frčková, Barbora Malkusová, Lýdie Kašparová, Eva Švehlová, Jan Komrska a Jakub Straka. Moji milí: Ať je vám vždycky do zpěvu!

Marcela Miková, sbormistryně

Třída: prima

Třídní učitelka: Mgr. Ivana Járová

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 16, dívek: 14

Vyučující: Járová (Č), Jansová (Aj), Panušková (Aj), Frantová (Ov), Hruška (D), Kovářová (Z), Jůzlová (M), Vaněček (Fy), Plaček (Bi, Tv), Kubelková (Hv), Lukačevičová (Vv), Janda (Tv)

Bačovčinová Marie, Dubský Jan, Hanzelín Filip, Herdová Gabriela, Hlouchová Hana, Hradil Oldřich, Chvostová Magdalena, Jankovec Adam, Jelínek Martin, Klímová Hana, Krliš Lukáš, Kursch Vojtěch, Lávičková Anna, Manová Šárka, Máška Jiří, Matoušková Kateřina, Miková Eliška, Náhlík Richard, Neužil Adam, Razak Karim, Rysková Kateřina, Soukup Kamil, Škoda David, Štér Václav, Tůma Jan, Uhlíková Daniela, Vargová Simona, Voldánová Adéla, Zábranská Dora, Zimanzl Tomáš

Při hodině češtiny p. uč. Járová: „Nevím, jestli se zítra uvidíme, jdeme k soudu.“

Ríša: „Co jste udělala?“

Třída: sekunda

Třídní učitelka: Mgr. Petra Babková

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 5, dívek: 25

Vyučující: Járová (Č), Kůla (Aj), Slavičková (Aj), Janda (Ov), Sankotová (D), Samcová (Z), Babková (M), Chaloupková (Fy), Míková (Ch), Plaček (Bi, Tv), Kubelková (Hv), Lukačevičová (Vv), Fringošová (Tv)

Balíková Anežka, Brejchová Michaela, Bublíková Veronika, Flanderová Vendula, Formánková Martina, Hlinšťáková Anna, Janochová Šárka, Klíma Jan, Kopčanská Šárka, Kopková Kateřina, Kořánová Ivana, Kotálová Dominika, Kovalčík Petr, Kudláčková Veronika, Kunclová Tereza, Kvasničková Jiřina, Lacinová Anna, Laně Jan, Malkusová Kateřina, Malota Vít, Mikešová Eva, Muchová Kateřina, Peterková Denisa, Piherová Magdaléna, Pírná Renata, Remešová Lenka, Suchá Adéla, Špoula Vítek, Tomášková Radka, Zákostelecká Julie

Hodina dějepisu, Petr Kovalčík je zkoušený:

Paní Sankotová: „Tak nám řekni, kvůli čemu zanikla Velká Morava.“

Petr: „Kvůli povodním.“

Paní Sankotová: „Hmm...a to jsi vzal kde?“

Petr: „Právě jsem si to vymyslel.“

Třída: tercie

Třídní učitelka: Marie Chaloupková

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 16, dívek: 14

Vyučující: Krásová (Č, Nj), Jansová (Aj), Slavičková (Aj), Hlouchová (Nj), Holcová (Ov), Klichová (D), Samcová (Z), Chaloupková (M), Vaněček (Fy), Míková (Ch), Polanková (Bi), Babková (Ivt), Chalupa (Ivt), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Janda (Tv), Plaček (Tv)

Balík Marek, Bittner Radim, Buchtelová Hana, Černá Adéla, Hájek Jan, Hrachovcová Jana, Jeřábek Petr, Jirsa David, Knetlová Irena, Kordík Marek, Kovářová Kateřina, Kunešová Vendula, Kvěchová Silvie, Manová Veronika, Mařík Miroslav, Matějková Barbora, Neumitka Pavel, Novák Martin, Pacák Daniel, Pechová Kateřina, Plášil Jakub, Pomezný Lukáš, Rábová Veronika, Říha David, Soukup Tomáš, Srb Pavel, Šochmanová Magdalena, Tuháčková Linda, Vachuška Jakub, Žejdlová Kateřina

Pan uč. Vaněček: „K čemu je ještě dobré mít dvě oči?“

David Ř. : „Při malování.“

Pan uč. Vaněček: „Při čem???“

David Ř.: „Při malování!!“

Pan uč. Vaněček: „Jo aha, já ti rozuměl při milování!“

Výbuch smíchu.

Pan uč. Vaněček: „Jsem se lek, že něco nevím...“

Třída: kvarta

Třídní učitelka: Mgr. Alžběta Holcová

Počet celkem: 28, z toho chlapců: 15, dívek: 13

Vyučující: Holcová (Č, Aj), Panušková (Aj), Hlouchová (Nj), Slancová (Nj), Járová (Ov), Sankotová (D), Kovářová (Z), Míková (M), Vaněček (Fy), Míková (Ch), Polanková (Bi), Babková (Ivt), Chalupa (Ivt), Kubelková (Hv), Lukačevičová (Vv), Fringošová (Tv), Janda (Tv)

Bláha Jan, Dufek Denis, Frnochová Lucie, Gabriel Michal, Gregora Josef, Hanischová Sandra, Herzig David, Hrabáková Yvetta, Chvostová Klára, Jankovec Tom, Kadaňová Aneta, Kadlec Ondřej, Kopáček Ondřej, Kopáček Radim, Kučera Štěpán, Líbenková Markéta, Maleček Kamil, Masopustová Jitka, Mašata David, Mašek Petr, Míková Zuzana, Novák Jakub, Petříková Lenka, Smutná Petra, Staněk Jan, Šmolíková Jaroslava, Šuldová Sabina, Vandrovcová Pavla

Při zeměpisu bereme světové zemědělství.

Pí uč. Kovářová: „Patří sem pěstování užitkových plodin a chov zvířat.“

Aneta: „Chrochro...“

Sabča: „A teď předved' kukuřici.“

Třída: kvinta

Třídní učitelka: Mgr. Andrea Johnová

Počet celkem: 22, z toho chlapců: 7, dívek: 15

Vyučující: Rysová (Č), Vachlerová (Aj), Zahradníková (Aj), Kos (Nj), Sekyrka (Nj), Johnová (ZSV, Tv), Klichová (D), Kovářová (Z), Krynický (M, Fy), Míková (Ch), Leischnerová (Bi), Chalupa (Ivt), Kubelková (Hv), Lukačevičová (Vv), Janda (Tv), Křížová D. (ZAN)

Burleová Michaela, Čadková Aneta, Černá Zuzana, Doulová Lucie, Horejšová Aneta, Chochol Filip, Ježková Anna, Johanes Robert, Kalinay Radomír, Kohout Martin, Komrsková Monika, Korejšová Miroslava, Křížová Renata, Mareš Vojtěch, Míková Pavla, Neumitková Kateřina, Panuška Michal, Pelán Štěpán, Ruttenbacherová Klára, Vacková Markéta, Vysoká Lenka, Woldřichová Lucie

Paní učitelka Míková nám vypráví zážitky z mládí:

„A to s námi vždycky jezdil na vodu jeden pan profesor. Ten si vždycky na háčka vybral tu nejpěknější holku a s tou pak jezdil. Jednou ale ta holka měla přijet později a von vám byl tak odvážnej, že celý Lipno píchal sám!“

Třída: sexta

Třídní učitelka: Mgr. Vendula Fringošová

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 14, dívek: 16

Vyučující: Holcová (Č, Aj), Jansová (Aj), Hlouchová (Nj), Slancová (Nj), Johnová (ZSV), Hruška (D), Kovářová (Z), Fringošová (M, Tv), Žíla (Fy), Trávníčková (Ch), Kovářová (Bi), Babková (Ivt), Chalupa (Ivt), Kubelková (Hv), Lukačevičová (Vv), Janda (Tv)

Bartoš Martin, Bláhová Alžběta, Hlava Miroslav, Kadlec Filip, Kadlec Petr, Kadlecová Gabriela, Kadlecová Veronika, Klasová Aneta, Kohout Petr, Krupka Jaroslav, Kubů Stanislav, Kyznarová Daniela, Němečková Klára, Nesveda František, Peikerová Karolína, Počinková Kamila, Pojsl Lukáš, Prantl Jiří, Silovská Jana, Šobrová Markéta, Šochman Michal, Šochmanová Marie, Švecová Lucie, Švecová Stanislava, Švédová Renata, Tran Dinh Dung, Veselý Josef, Vlk Patrik, Vršecká Lucie, Žižková Klára

Pí uč. Holcová při hodině češtiny: „...Dostojevského tvorbu už od mládí poznamenal jeho tragický život. Nejprve vystudoval gymnázium...“

Třída: septima

Třídní učitelka: PhDr. Květa Rysová

Počet celkem: 25, z toho chlapců: 10, dívek: 15

Vyučující: Rysová (Č), Jansová (Aj, Aj-konv.), Křížová Z. (Aj), Slancová (Nj), Švarcová (Nj, Nj-konv.), Járová (ZSV, ZSV-sem.), Sankotová (D), Kovářová (Z), Jůzlová (M), Vaněček (Fy), Míková (Ch), Leischnerová (Bi), Janda (Tv), Plaček (Tv), Slavičková (Aj-konv.), Polanková (Bi-sem.), Hruška (D-sem.), Miková (M-sem.), Pavlíková (M-sem.), Johnová (ZSV-sem.)

Bezpalec Zdeněk, Buchtele Pavel, Burdová Anna, Doležalová Monika, Fiňková Andrea, Harantová Hana, Janoutová Hana, Jiroušková Jitka, Kajtman Jan, Kalíšková Petra, Kocourková Radka, Kohout Lukáš, Kořánová Pavla, Králová Radka, Líbenková Anna, Mareš Jan, Nikodem David, Ouředníková Petra, Pavlíková Kristina, Podlahová Klára, Požárek Martin, Rys Pavel, Telinger Petr, Veselý Jan, Virostková Klára

Pan Vaněček vysvětluje termín „asynchronní motor“:

„Ta předpona a- znamená v latině zápor. To máte jako pokalypsa a apokalypsa, kát a akát...“ vyvalí oči na Aničku Burdovou, „...nna a Anna!“

Třída: oktáva

Třídní učitel: Mgr. Jindřich Vaněček

Počet celkem: 28, z toho chlapců: 13, dívek: 15

Vyučující: Švarcová (Č), Panušková (Aj), Vachlerová (Aj, Aj-konv.), Křížová D. (Nj, Nj-konv., HAS), Šimková (Nj), Sekyrka (ZSV, Nj-konv.), Klichová (D, D-sem.), Vaněček (M), Žíla (Fy), Trávníčková (Ch), Polanková (Bi, Bi-sem.), Fringošová (Tv), Janda (Tv), Kůla (Aj-konv.), Rysová (Č-sem.), Sankotová (D-sem.), Jůzlová (Dg-sem.), Vaněček (Fy-sem.), Míková (Ch-sem.), Chaloupková (M-sem.), Miková (M-sem.), Žíla (M-sem.), Kostková (Ps), Krynický (IVTs), Járová (ZSV-sem.), Hlava (Z-sem.)

Behenská Jarmila, Černá Karolína, Francová Jana, Furišová Nikola, Grill Jiří, Gruberová Eva, Gruberová Martina, Hes Josef, Hokrová Ivana, Horejšová Lenka, Hoštička Václav, Hynek Jan, Kalíšek Jan, Komrska Jan, Kovařík Václav, Kubů Jan, Malkusová Barbora, Maxa Tomáš, Peikerová Johana, Pejchal Michal, Pribol Robert, Silná Sandra, Sokolová Iveta, Staněk Milan, Švarcová Denisa, Uhlířová Tereza, Vacek Aleš, Veselá Michaela

Robert při fyzice: „Můžu si dojít na záchod?“

Pan učitel Žíla: „No to se divím, že jsi ještě nebyl!“

Robert: „Můžu teda?“

Pan učitel Žíla: „Jo, ale patrně máš problém s prostatou, tak si dojdí k doktorovi.“

Robert: „To právě nemám, já jdu na velkou...“

Pan učitel Žíla: „No tak to tam bude pěkně dlouho...“

Třída: 1.A

Třídní učitel: Mgr. Miroslav Hruška

Počet celkem: 32, z toho chlapců: 12, dívek: 20

Vyučující: Hruška (Č, D), Jansová (Aj), Vachlerová (Aj), Hlouchová (Nj), Šimková (Nj), Frantová (ZSV), Samcová (Z), Miková (M, Fy), Míková (Ch), Kovářová (Bi), Babková (Ivt), Chalupa (Ivt), Kubelková (Hv), Lukačevičová (Vv), Janda (Tv), Plaček (Tv), Křížová D. (ZAN)

Andrle Jan, Bílková Lucie, Červená Lucie, Elgr Antonín, Hanzlová Monika, Horynová Eva, Hořejší Barbora, Jandová Barbora, Jeníček Petr, Jeníčková Lucie, Káchová Kateřina, Kala Petr, Kubele Michal, Kůsová Lenka, Maleček Dušan, Matyásková Kateřina, Mazanec Adam, Ouředníková Barbora, Ouředníková Martina, Paroubková Zdeňka, Pelešková Kristýna, Pincová Pavlína, Pisinger Richard, Rychtářová Olga, Samec Jakub, Samec Matěj, Šísl Václav, Škulková Eva, Trojan Jiří, Truhlářová Eva, Tvrdá Tereza, Vincíková Anna

Pan Hruška při hodině dějepisu: „Okolo roku 2000 vrcholilo osidlování Itálie.“

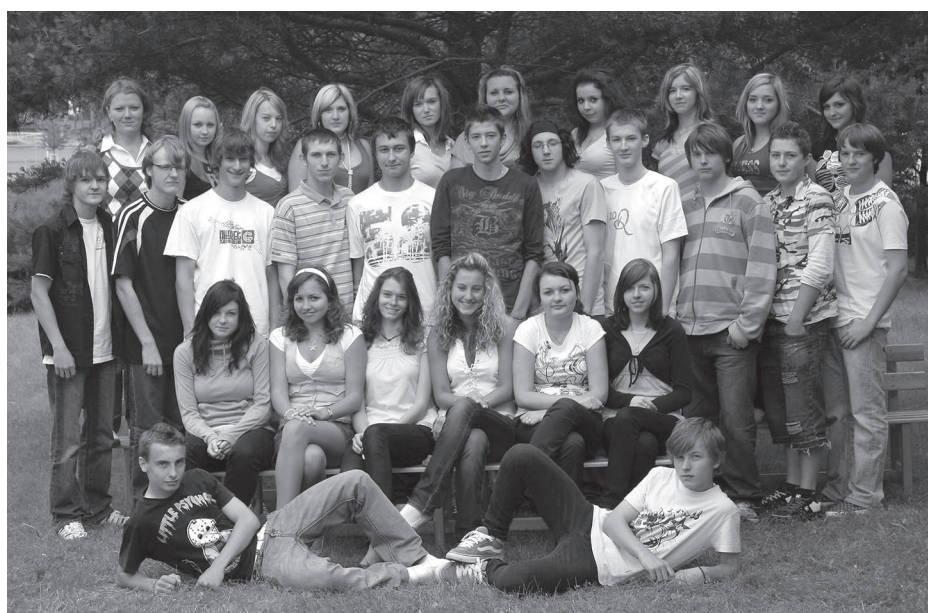
Bára O. : „Před naším letopočtem?“

Třída: 1.B

Třídní učitelka: Mgr. Pavla Lukačevičová

Počet celkem: 33, z toho chlapců: 14, dívek: 19

Vyučující: Lukačevičová (Č, Vv), Křížová Z. (Aj), Panušková (Aj), Hlouchová (Nj), Rysová (Nj), Frantová (ZSV), Klichová (D), Samcová (Z), Fringošová (M), Žila (Fy), Míková (Ch), Plaček (Bi, Tv), Babková (Ivt), Chalupa (Ivt), Kubelková (Hv), Janda (Tv), Křížová D. (ZAN)

Bambásková Kateřina, Bláhová Šárka, Boř David, Broulim David, Brousilová Klára, Formánková Aneta, Gaierová Věra, Harnisch David, Chod Jakub, Jirsa Lukáš, Kalbáčová Jana, Kapounová Lucie, Kotorová Michaela, Kovárna Jaroslav, Krapsová Jitka, Krlišová Zdeňka, Kubičková Monika, Kuděj Jan, Kuncipálová Kateřina, Kurzová Andrea, Levá Jana, Malčík Vojtěch, Maroušek Pavel, Mráz Petr, Pýcha Jaroslav, Soukupová Magdalena, Stögerová Christiana, Svobodová Dana, Šedinová Nikola, Škoda Roman, Švecová Nikol, Vachuška Alexander, Vojík Jiří

O Mikuláši se musí Bořík vykoupit odpovědí na těžkou otázku.

Čert: „Tak když máte tu literku, řekni nám začarovaného spisovatele.“

Bořík: „Harry Potter.“

Třída: 1.C

Třídní učitel: Mgr. Václav Kůla

Počet celkem: 32, z toho chlapců: 12, dívek: 20

Vyučující: Rysová (Č), Kůla (Aj), Hlouchová (Nj), Švarcová (Nj), Frantová (ZSV), Hruška (D), Kovářová (Z), Samcová (M), Miková (Fy), Miková (Ch), Leischnerová (Bi), Babková (Ivt), Chalupa (Ivt), Kubelková (Hv), Lukačevičová (Vv), Fringošová (Tv), Plaček (Tv), Křížová D. (ZAN)

Boušková Dagmar, Božková Radka, Brušáková Nikola, Brůžková Jana, Danielová Nikola, Hlavajčík Tomáš, Hlavatý Ondřej, Holáková Natálie, Chvátal Petr, Kašparová Barbora, Klukanová Barbora, Kolenčík Drahomír, Krumpová Radka, Malá Pavlína, Matoušková Veronika, Melichar Bohumil, Miltová Lucie, Náprstková Michaela, Oberfalcer Filip, Pasovská Petra, Polanka Martin, Příbáň Filip, Sedláček Ondřej, Sovová Alena, Suchá Lucie, Šimek Filip, Škopková Monika, Trojanová Alžběta, Vondrysová Lucie, Wieser Jan, Zbíral Jakub, Zelenková Dominika

Pan učitel Hruška nás varuje: „Příští rok končí éra úplatnosti! A to s pevnými zásadami!“

Jakub Zbíral: „Vy odcházíte?“

Třída: 2.A

Třídní učitel: Mgr. František Kos

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 12, dívek: 18

Vyučující: Kos (Č, Nj), Panušková (Aj), Zahradníková (Aj), Šimková (Nj), Frantová (ZSV), Sankotová (D), Samcová (Z), Žíla (M), Chaloupková (Fy), Polanková (Ch), Kovářová (Bi), Babková (Ivt), Chalupa (Ivt), Kubelková (Hv), Lukačevičová (Vv), Janda (Tv), Johnová (Tv), Plaček (Tv)

Prof. Šimková dává ve svém svižném tempu otázky:

„Ondřeji, warum sind die Leute arbeitslos?“

Ondřej K. přemýšlivě: „Ich habe keine Job.“

Pí Šimková: „Wirklich?! Was machen die Leute, wenn sie arbeitslos sind?“

Ondřej K.: „Sie haben Durchfall.“ (= průjem)

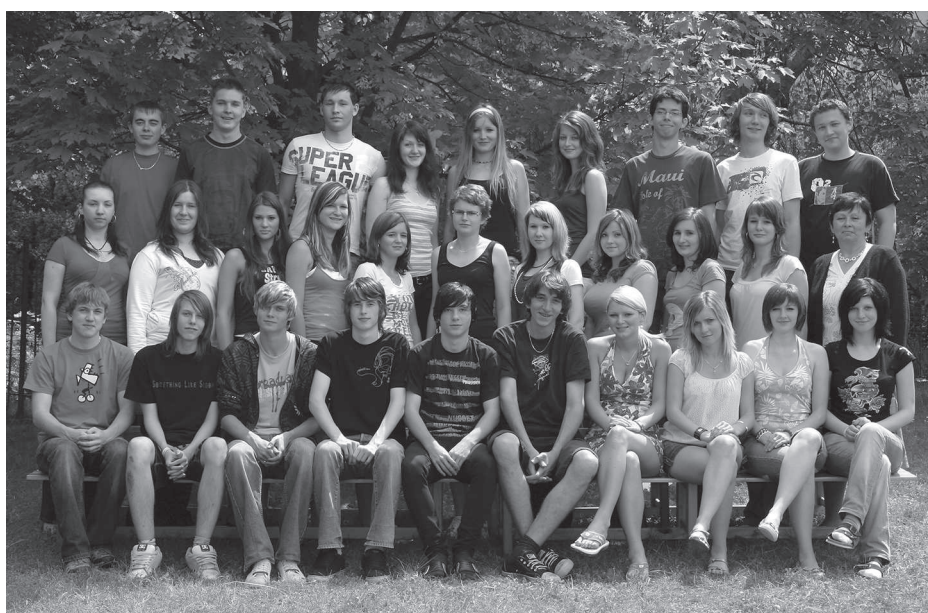
Baloun Tomáš, Blatská Lenka, Čížková Andrea, Hiřmanová Hana, Hradský Ondřej, Hrochová Kristýna, Charvátová Nikola, Jáchimová Karolína, Janochová Barbora, Ježková Vendula, Jirsa Jiří, Karličková Hedvika, Klíma Karel, Kopáčová Hana, Kovalčík Ondřej, Kůsová Monika, Kůtová Květa, Mareš Vojtěch, Nejedlý Pavel, Novák Jaroslav, Nováková Martina, Novotná Jana, Ovsíková Klára, Pelc Václav, Poskočil Daniel, Slavíková Eva, Šimková Marie, Šulc David, Turková Barbora, Veselý Jan

Třída: 2.B

Třídní učitelka: RNDr. Alena Trávníčková

Počet celkem: 29, z toho chlapců: 12, dívek: 17

Vyučující: Krásová (Č), Panušková (Aj), Slavíčková (Aj), Kos (Nj), Slancová (Nj), Frantová (ZSV), Klichová (D), Samcová (Z), Krynický (M), Vaněček (Fy), Trávníčková (Ch, Bi), Chalupa (Ivt), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Lukačevičová (Vv), Fringošová (Tv), Johnová (Tv)

Augustín Pavel, Bočánek Jan, Hanzlíková Šárka, Herman Jan, Hošek Vladislav, Houdek Lukáš, Chalupa Ondřej, Ježek Vojtěch, Kalianková Michaela, Kápl Václav, Kolářová Sandra, Koubová Lenka, Krejčová Zuzana, Marušová Pavla, Mráz David, Pavlíčková Šárka, Poláček Kristýna, Slavíková Veronika, Smolejová Jana, Soukupová Veronika, Sovová Monika, Strnadová Kateřina, Svačinová Petra, Svobodová Petra, Šmat Václav, Šobotníková Petra, Štorm Tomáš, Trávníčková Andrea, Turek Pavel, Urbánek Milan

Hodina němčiny, pan Kos se ptá Petry Svobodové, ta nepřítomně kouká.

Pan Kos: „Svobodová, buďte tu taky někdy s náma...“

Petra se otočí na Verču a ptá se: „Co říkal?“

Třída: 2.C

Třídní učitelka: Mgr. Zuzana Jůzlová

Počet celkem: 32, z toho chlapců: 11, dívek: 21

Vyučující: Kubelková (Č), Kůla (Aj), Zahradníková (Aj), Krásová (Nj), Švarcová (Nj), Johnová (ZSV), Klichová (D), Kovářová (Z), Jůzlová (M), Chaloupková (Fy), Míková (Ch), Polanková (Bi), Babková (Ivt), Chalupa (Ivt), Kubelková (Hv), Čapková (Vv), Lukačevičová (Vv), Janda (Tv), Plaček (Tv)

Bláha Filip, Brabec Jan, Holínová Lenka, Homola Miroslav, Karešová Aneta, Kašpírková Jana, Keplová Nelly, Koebele Lýdie, Kotousová Andrea, Kovářová Michaela, Křiváčková Alice, Kučerová Pavla, Kučerová Šárka, Lešák Martin, Linhartová Nikola, Maršán Jakub, Moravec Dominik, Němec Josef, Neužil Petr, Pavlíková Tereza, Petříková Nikola, Roblová Eliška, Roblová Kateřina, Roučková Eva, Samcová Michaela, Solich Radek, Soukupová Ivana, Šenderová Lenka, Šilhanová Karolína, Šťovíčková Lucie, Švejda Vojtěch, Vaněček Jaromír

Paní Polanková při hodině biologie: „Jakej je rozdíl mezi čápem a volavkou, když letí?“

Morry: „Čáp přece nese dítě!“

Třída: 3.A

Třídní učitelka: Mgr. Jana Slancová

Počet celkem: 31, z toho chlapců: 12, dívek: 19

Vyučující: Kubelková (Č), Slavičková (Aj, Aj-konv.), Vachlerová (Aj, Aj-konv.), Slancová (Nj), Frantová (ZSV), Klichová (D), Samcová (Z), Vaněček (M), Žíla (Fy), Trávníčková (Ch), Polanková (Bi, Bi-sem.), Fringošová (Tv), Plaček (Tv), Sekyrka (Nj-konv.), Hruška (D-sem.), Miková (M-sem.), Pavlíková (M-sem.), Johnová (ZSV-sem.)

Bečvářová Michaela, Benešová Barbora, Brožová Michaela, Černý Jiří, Ešnerová Aneta, Hiřman Radek, Hůlovcová Tereza, Janoutová Alena, Jílek Jakub, Jonáš Libor, Kolářová Veronika, Kopalová Markéta, Kossúthová Eva, Krametbauer Michal, Maxa Hynek, Merašická Barbora, Mužíková Marcela, Nejedlá Michaela, Němec Jiří, Odvárková Kateřina, Papež Karel, Řezníková Martina, Schneedörfler Marek, Šimáková Marie, Šípková Michaela, Štěrbík Matěj, Tetour Michael, Trefná Denisa, Vacek Martin, Vránová Veronika, Zrostlíková Anna

Praktikant na fyziku V. Profant na Marka: „Zdeňku!“

Celá třída se směje a Marek nereaguje.

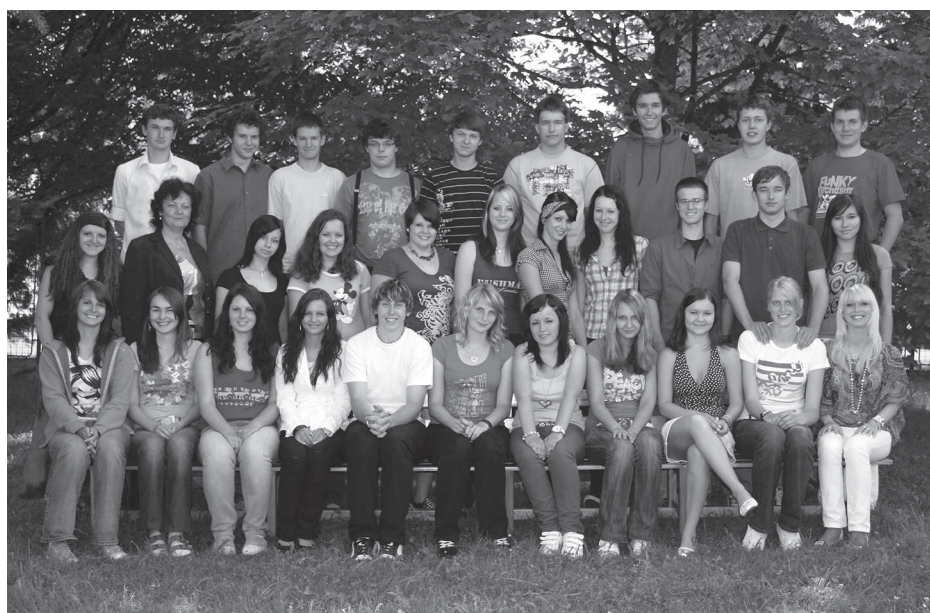
V. Profant: „Zdeňku, ty máš holt smůlu, že tebe jedinýho si pamatuju.“

Třída: 3.B

Třídní učitelka: RNDr. Milena Pavlíková

Počet celkem: 32, z toho chlapců: 13, dívek: 19

Vyučující: Švarcová (Č, Nj-konv.), Kůla (Aj, Aj-konv.), Slavičková (Aj, Aj-konv.), Slancová (Nj), Šimková (Nj), Johnová (ZSV, ZSV-sem., Tv), Klichová (D), Kovářová (Z), Pavlíková (M, M-sem.), Chaloupková (Fy), Trávníčková (Ch), Leischnerová (Bi), Janda (Tv), Sekyrka (Nj-konv.), Polanková (Bi-sem.), Hruška (D-sem.), Járová (ZSV-sem.)

Babková Michaela, Bartošová Tereza, Benešová Ivana, Havlíčková Eliška, Hluchý Tomáš, Chyla Miroslav, Jůzlová Tereza, Kadlec Jakub, Kocúr David, Kochová Nicole, Krabač Tomáš, Krejčová Michaela, Křešnička Tomáš, Křišťanová Pavla, Kubelová Sandra, Kučera Martin, Lukešová Andrea, Matějka Šimon, Mráz Luděk, Náhunková Kateřina, Opavová Michaela, Petlánová Tereza, Podlešák Ladislav, Předota Michal, Reisner František, Šipošová Eliška, Šmídová Tereza, Šolá Martina, Táborová Pavla, Tyrpekl Lukáš, Váňová Dominika, Žitná Eva

Při hodině českého jazyka probíráme druhy tázacích vět.

Paní Švarcová: „Dáš si pět, nebo šest knedlíků? Jaká je to otázka, Martine?

Martin: „Provokovací!“

Třída: 3.C

Třídní učitelka: PaedDr. Zdeňka Křížová

Počet celkem: 32, z toho chlapců: 8, dívek: 24

Vyučující: Hruška (Č, D-sem.), Křížová Z. (Aj, Aj-konv.), Kos (Nj), Švarcová (Nj, Nj-konv.), Johnová (ZSV), Sankotová (D), Samcová (Z), Chaloupková (M), Žíla (Fy), Trávníčková (Ch), Polanková (Bi, Bi-sem.), Janda (Tv), Plaček (Tv), Jansová (Aj-konv.), Miková (M-sem.), Pavlíková (M-sem.), Járová (ZSV-sem.)

Blažková Helena, Brücklerová Pavla, Gabrielová Hana, Hájková Barbora, Haladová Michaela, Horejšová Martina, Horňáková Zuzana, Hromek Tomáš, Chalupská Lenka, Chval František, Junek Zdeněk, Kalíšová Monika, Kozáková Lucie, Kozmová Nikola, Krejčová Kateřina, Křivanec Jaroslav, Kučerová Tereza, Kurzová Ivana, Linhartová Klára, Mráz Josef, Navara Jan, Nováková Martina, Nýdlová Alžběta, Palečková Zuzana, Polánka Jan, Silovská Anna, Smolíková Veronika, Špátová Markéta, Ulm Lukáš, Vinterová Lucie, Vojtová Aneta, Zábranská Michaela

Paní Chaloupková po rozdání prověrek, kdy jsme „trošičku“ podváděli:
„Zvykli jsme si na Paroubka, zvykne si i na Křivance, Chvala a ostatní...“

Třída: 4.A

Třídní učitel: Mgr. Pavel Sekyrka

Počet celkem: 30, z toho chlapců: 15, dívek: 15

Vyučující: Hruška (Č), Holcová (Aj), Vachlerová (Aj), Sekyrka (Nj, ZSV, Nj-konv.), Sankotová (D, D-sem.), Jůzlová (M, Dg-sem.), Žíla (Fy, M-sem.), Trávníčková (Ch), Polanková (Bi, Bi-sem.), Janda (Tv), Johnová (Tv), Vachlerová (Aj-konv.), Rysová (Nj-konv., Č-sem.), Klichová (D-sem.), Vaněček (Fy-sem.), Míková (Ch-sem.), Chaloupková (M-sem.), Míková (M-sem.), Kostková (Ps), Krynický (IVTs), Járová (ZSV-sem.), Hlava (Z-sem.), Krížová D. (HAS)

Balíková Barbora, Baloun Richard, Blatský Martin, Brousil Miloslav, Čuřínová Lucie, Duspiva Jan, Fišerová Michaela, Gorčíková Jana, Jíchová Ivana, Kotrnochová Tereza, Koubek Filip, Kozohorská Hana, Křivanec Jan, Lávičková Adéla, Machník Tomáš, Mikešová Michaela, Pavlík Jan, Roub Jan, Rychtář Milan, Řezáčová Jana, Sladká Markéta, Slavíková Lenka, Slivoňová Hana, Soukup Miloslav, Šenkýř Jan, Vačkář Václav, Vávra Filip, Vlčková Martina, Vondrášková Eva, Zelenka Tomáš

O hodině fyziky vedle v kabinetu stále zvoní telefon. P. uč. Žíla procedí k Roubíkovi: „Roube, dojdí tam, zvedni to a řekni, že jsem umřel!“

Třída: 4.B

Třídní učitel: Mgr. Martin Krynický

Počet celkem: 31, z toho chlapců: 14, dívek: 17

Vyučující: Kubelková (Č), Holcová (Aj), Křížová Z. (Aj, Aj-konv.), Křížová D. (Nj, HAS), Šimková (Nj), Sekyrka (ZSV, Nj-konv.), Sankotová (D, D-sem.), Krynický (M, Fy), Trávníčková (Ch, Bi), Janda (Tv), Johnová (Tv), Rysová (Č-sem.), Polanková (Bi-sem.), Klichová (D-sem.), Jůzlová (Dg-sem.), Vaněček (Fy-sem.), Míková (Ch-sem.), Miková (M-sem.), Žila (M-sem.), Kostková (Ps), Járová (ZSV-sem.), Hlava (Z-sem.)

Bartuška Miroslav, Bažata Vladimír, Boudová Zuzana, Brožáková Kateřina, Frühauf Daniel, Hálová Lenka, Havrdová Radana, Hochová Tereza, Holíková Gabriela, Holub Marek, Homolka Jan, Homolka Vojtěch, Homolková Anna, Hromádka Zdeněk, Jirsová Lucie, Karešová Petra, Kitnerová Petra, Košner Radim, Kramlová Kateřina, Kuchtová Michaela, Lebrová Zuzana, Mikešová Jana, Potužník Ondřej, Prixová Marie, Stará Michaela, Šafránek Jakub, Štěpaník Radim, Štěpánková Kateřina, Vavřinec Jan, Veselý Pavel, Zacharda Patrik

Pan Sekyrka: „Budeme zkoušet... Co takhle Zuzana Boudová?“

4.B: „Chybí!“

Pan Sekyrka: „Táák...Honza Homolka.“ 4.B: Zase nic!“

Pan Sekyrka: „A Radana Havrdová?“ 4.B: „Zase vedle!“

Marek: „To je jak lodě...“

Třída: 4.C

Třídní učitelka: Mgr. Milena Šimková

Počet celkem: 28, z toho chlapců: 7, dívek: 21

Vyučující: Šimková (Č), Křížová Z. (Aj, Aj-konv.), Vachlerová (Aj), Kos (Nj), Šimková (Nj), Sekyrka (ZSV, Nj-konv.), Sankotová (D, D-sem.), Pavlíková (M), Chaloupková (Fy, M-sem.), Míková (Ch, Ch-sem.), Polanková (Bi, Bi-sem.), Johnová (Tv), Plaček (Tv), Jansová (Aj-konv.), Křížová D. (Nj-konv.), Rysová (Č-sem.), Klichová (D-sem.), Vaněček (Fy-sem.), Miková (M-sem.), Žíla (M-sem.), Kostková (Ps), Krynický (IVTs), Járová (ZSV-sem.), Hlava (Z-sem.), Křížová D. (HAS)

Egerová Radka, Faměrová Karolína, Francová Magda, Frčková Ladislava, Hlavová Kristýna, Hodoušek Radek, Káchová Veronika, Kašparová Lýdie, Komín Ondřej, Koubková Hana, Lebedová Lucie, Lešáková Jana, Marek Karel, Matejová Kateřina, Nárovec Michal, Nová Marie, Novák Ondřej, Opavová Tereza, Pavlová Veronika, Pech Lukáš, Píbllová Aneta, Straka Jakub, Stulíková Aneta, Špetová Aneta, Štěpková Klára, Švehlová Eva, Vojtová Magdaléna, Votavová Lucie

Prof. Kos: „Pechu, čtěte a překládejte.“

Pech: „Sie fuhren die Serpentina herab.“... „Nakrmte koně.“

Projekt „Zmizelí a nalezení“

Fotografie „Mementa“, památníku, jehož vybudování bylo významným počinem v rámci projektu.

Strakoničtí studenti v Colchesteru

Divadelní představení „U nás, aneb sejdem se na hřbitově“

Zleva Tománek (Radim Štěpaník), Pšeničná (Barbora Malkusová), Vojtěška (Kristina Pavlíková), Blažková (Eva Švehlová)

Zleva Blažková (Eva Švehlová), Vojtěška (Kristina Pavlíková), Pšeničná (Barbora Malkusová), Snop (Jakub Šafránek), Dáma (Klára Štěpková), Tománek (Radim Štěpaník)

Pepa (Pavel Nejedlý), Božka (Jana Francová), Brázda (Tomáš Baloun), Sláveček (Jakub Jílek)

Výsledky přijímacího řízení pro školní rok 2009/2010

Osmileté studium:

	1. kolo	2.kolo
Počet přihlášených	31	3
Počet přijatých	30	3
Zápis. lístků	27	2

Po přijímacím řízení do primy osmiletého gymnázia nastoupí 29 žáků.

Kritéria k přijetí:

Dosažení min. 10 bodů v testu obecných studijních předpokladů (OSP). Žáci, kteří ne-splní toto kritérium, nemohou být přijati.

Pořadí žáků bude určeno na základě výsledného počtu bodů:

- body za test OSP - max. 60 bodů
- body za prospěch na ZŠ – max. 15 bodů; min. 0 bodů; výpočet: 30 bodů minus součet známek z českého jazyka, prvního cizího jazyka (pokud má uchazeč dva cizí jazyky, ZŠ při kontrole přihlášky označí první cizí jazyk), matematiky, vlastivědy a přírodovědy za poslední tři klasifikační období na základní škole (1. a 2. pololetí 4. třídy a 1. pololetí 5. třídy ZŠ);
- Slovní výstupní hodnocení nebude bodově zohledněno.

V případě rovnosti bodů budou uchazeči seřazeni postupně podle kritérií:

- vyšší bodový zisk z testu OSP (viz bod a)
- vyšší počet bodů za prospěch (viz bod b)
- s ohledem na studijní výsledky v 1. pololetí 5. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, vlastivědy a přírodovědy
- s ohledem na studijní výsledky v 2. pololetí 4. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, vlastivědy a přírodovědy
- s ohledem na studijní výsledky v 1. pololetí 4. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, vlastivědy a přírodovědy

Přijímací zkouška osmileté studium

Přijímací zkoušku z obecných studijních předpokladů připravila společnost SCIO, originální znění podléhá ochraně autorských práv, bližší informace lze najít na internetové adrese www.scio.cz, přehled testů a ukázky na adrese www.scio.cz/skoly/pss/pzss_testy.asp.

Ve školním roce 2009/2010 do primy po úspěšně vykonaných přijímacích zkouškách nastoupí:

Bačovčin Jan, ZŠ Povážská	Nováková Tereza Anna, ZŠ Volyně
Benedikt Miloš, ZŠ Povážská	Pihera Pavel, ZŠ Malenice
Bodnárová Nicola, ZŠ Poděbradova	Prantl Antonín, ZŠ Dukelská
Dunovský Nikolas, ZŠ Čelakovského	Šatra Martin, ZŠ Poděbradova
Hlaváčová Barbora, ZŠ E. Beneše Písek	Štruncová Anna, ZŠ Blatenská
Chvosta Tomáš, ZŠ Čelakovského	Horáždovice
Kadlec Martin, ZŠ Poděbradova	Švejda Vít, ZŠ JAK Blatná
Keclík Daniel, ZŠ Poděbradova	Vácha Marek, ZŠ Čelakovského
Kortus Tomáš, ZŠ TGM Blatná	Vašková Barbora, ZŠ Blatenská
Kozlovská Pavla, ZŠ JAK Blatná	Horáždovice
Kunclová Kateřina, ZŠ Povážská	Veselá Lucie, ZŠ Volyně
Kunclová Lucie, ZŠ Povážská	Vlasáková Karolína, ZŠ Čelakovského
Lišková Anna, ZŠ Štěkeň	Vrchlavský Adam, ZŠ Poděbradova
Malinová Adéla, ZŠ Povážská	Zábranská Anna, ZŠ Poděbradova
Nárovcová Simona, ZŠ Malenice	Zákostelecká Marie, ZŠ Čelakovského
Nepeřená Natálie, ZŠ Volyně	

Čtyřleté studium

	1. kolo	2.kolo	3. kolo
Počet přihlášených	172	32	9
Počet přijatých	90	9	4
Zápis. lístků	81	2	4

Po přijímacím řízení do 1.ročníků čtyřletého gymnázia nastoupí 90 žáků.

Kritéria k přijetí:

Základním kritériem pro určení pořadí uchazečů je prospěch za poslední tři klasifikační období na základní škole (1. a 2. pololetí 8. třídy a 1. pololetí 9. třídy ZŠ):

- Každému uchazeči budou sečteny známky za obě pololetí osmého ročníku a první pololetí devátého ročníku z předmětů český jazyk, první cizí jazyk (pokud má uchazeč dva cizí jazyky, ZŠ při kontrole přihlášky označí první cizí jazyk), dějepis, občanská výchova, zeměpis, matematika, přírodopis, fyzika a chemie.
- Od této číselné hodnoty bude odečtena bonifikace za umístění v okresním a krajském kole předmětových soutěží (olympiáda v českém jazyce, konverzační soutěž v cizím jazyce – pouze celostátně organizované soutěže s postupovými koly, dějepisná olympiáda, zeměpisná olympiáda, matematická olympiáda, fyzikální olympiáda, chemická olympiáda, biologická olympiáda) v 8. – 9. ročníku základní školy podle níže uvedené tabulky

Umístění	1. místo	2. místo	3. místo	úsp. řešitel
Okresní kolo	4	3	2	1
Krajské kolo	5	4	3	2

Maximální počet bodů získaných za úspěchy v předmětových soutěžích je 10 bodů. Doklad o umístění v předmětových soutěžích (diplom nebo základní školou ověřená kopie diplomu) musí uchazeč dodat nejpozději do 15.3.2009.

- c) Slovní výstupní hodnocení nebude bodově zohledněno.
- d) Výsledné pořadí uchazečů bude určeno vzestupně od nejnižší bodové hodnoty.

V případě rovnosti bodů budou uchazeči seřazeni postupně podle kritérií:

- 1) podle součtu známek z vybraných předmětů (viz bod a) v 1. pololetí 9. třídy
- 2) podle součtu známek z vybraných předmětů (viz bod a) v 2. pololetí 8. třídy
- 3) podle součtu známek z vybraných předmětů (viz bod a) v 1. pololetí 8. třídy
- 4) s ohledem na studijní výsledky v 1. pololetí 9. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, fyziky, chemie, přírodopisu, dějepisu, zeměpisu a občanské výchovy
- 5) s ohledem na studijní výsledky v 2. pololetí 8. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, fyziky, chemie, přírodopisu, dějepisu, zeměpisu a občanské výchovy
- 6) s ohledem na studijní výsledky v 1. pololetí 8. třídy postupně dle klasifikace z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka, fyziky, chemie, přírodopisu, dějepisu, zeměpisu a občanské výchovy

Nebude-li možné rozlišit pořadí na 90. místě podle žádného z uvedených kritérií, konají tito uchazeči přijímací zkoušku z obecných studijních předpokladů.

Ve školním roce 2009/2010 do prvních ročníků čtyřletého studijního cyklu po úspěšně vykonaných přijímacích zkouškách nastoupí:

Adlerová Barbora, ZŠ Čelakovského	Horažďovice
Benešová Hana, ZŠ Radomyšl	Hronková Adéla, ZŠ Volyně
Bestrejková Jana, ZŠ Poděbradova	Chalupská Kateřina, ZŠ Čelakovského
Brabec Jan, ZŠ Volyně	Christelbauer Jan, ZŠ Dukelská
Brůžek Jindřich, ZŠ Bavorovská Vodňany	Jandová Denisa, ZŠ Katovice
Bublíková Hana, ZŠ Dukelská	Jarolím Jakub, ZŠ Čelakovského
Burianová Jana, ZŠ Volyně	Jozová Šárka, ZŠ Dukelská
Cuhrová Šarlota, ZŠ JAK Blatná	Jůzlová Markéta, ZŠ TGM Blatná
Čenovská Kateřina, ZŠ Čelakovského	Kadlecová Martina, ZŠ Poděbradova
Čiháková Barbora, ZŠ Dukelská	Kalivodová Kristýna, ZŠ Poděbradova
Dunovský Ondřej, ZŠ Povážská	Karešová Denisa, ZŠ JAK Blatná
Duspivová Marcela, ZŠ TGM Blatná	Kohel Petr, ZŠ Dukelská
Fialová Eliška, ZŠ Čelakovského	Kohoutová Nela, ZŠ Dukelská
Gross Ladislav, ZŠ Dukelská	Kopal Petr, ZŠ Sedlice
Hájková Pavlína, ZŠ Radomyšl	Kopenec Tomáš, ZŠ Poděbradova
Halounová Kateřina, ZŠ Povážská	Kouba František, ZŠ Povážská
Hanzlová Sandra, ZŠ Povážská	Kozák Petr, ZŠ Čelakovského
Hlinka Tomáš, ZŠ Čelakovského	Král Václav, ZŠ Volyně
Hrabáková Lenka, ZŠ Volenice	Kratochvílová Petra, ZŠ JAK Blatná
Hromádková Václava, ZŠ Komenského	Kučerová Kateřina, ZŠ Čelakovského

Kuncl Martin, ZŠ Čelakovského
 Kurzová Kristýna, ZŠ Zábří
 Kvardová Jana, ZŠ Čelakovského
 Kvardová Karolína, ZŠ JAK Blatná
 Ladislav František, ZŠ Volyně
 Linhartová Michaela, ZŠ TGM Blatná
 Mai Ngoc Minh, ZŠ Volyně
 Marešová Pavla, ZŠ Povážská
 Maršák Richard, ZŠ Čkyně
 Masáková Kamila, ZŠ JAK Blatná
 Mašek Adam, ZŠ Poděbradova
 Nikodemová Petra, ZŠ Čelakovského
 Pasovská Martina, ZŠ Poděbradova
 Peterková Tereza, ZŠ JAK Blatná
 Pisinger Michael, ZŠ Povážská
 Pivovarská Lucie, ZŠ Dukelská
 Posavádová Tereza, ZŠ TGM Blatná
 Požárková Adéla, ZŠ JAK Blatná
 Průcha Jaroslav, ZŠ Čelakovského
 Račáková Michaela, ZŠ Blatenská
 Horažďovice
 Rejžková Kristýna, ZŠ Dukelská
 Rychtář Michal, ZŠ Poděbradova
 Sladký Aleš, ZŠ Sedlice
 Slavíček Ondřej, ZŠ Blatenská
 Horažďovice
 Solarová Veronika, ZŠ JAK Blatná
 Soukupová Veronika, ZŠ Sedlice

Svobodová Linda, ZŠ Čelakovského
 Šavrdá Karel, ZŠ Čelakovského
 Šebek Jan, ZŠ Chanovice
 Šimon Petr, ZŠ Poděbradova
 Šíp Martin, ZŠ Čelakovského
 Škotková Michaela, ZŠ Dukelská
 Šlajsová Pavla, ZŠ JAK Blatná
 Šolá Jitka, ZŠ Dukelská
 Štěpáníková Veronika, ZŠ Komenského
 Horažďovice
 Štěpánková Michaela, ZŠ Čelakovského
 Švojgrová Tereza, ZŠ Čelakovského
 Turková Natálie, ZŠ Povážská
 Tvrdá Pavla, ZŠ JAK Blatná
 Valešová Daniela, ZŠ Komenského
 Horažďovice
 Vaněček Jan, ZŠ Blatenská Horažďovice
 Vávrová Eliška, ZŠ Radomyšl
 Veselá Tereza, ZŠ Zábří
 Viktorová Romana, ZŠ Dukelská
 Vilímová Kateřina, ZŠ Dukelská
 Vinš Matouš, ZŠ TGM Blatná
 Vítová Michaela, ZŠ Sedlice
 Vlková Dagmar, ZŠ Štěkeň
 Vokáčová Zuzana, ZŠ Poděbradova
 Vrána David, ZŠ Čelakovského
 Zlochová Marie, ZŠ Zábří

Po přijímacím řízení v roce 2010 budou otevřeny tři třídy ve čtyřletém studijním cyklu a jedna třída v osmiletém studijním cyklu.

Internetové stránky k přijímacím zkouškám v roce 2010 na adrese www.scio.cz/in/2ss/pzscio/info.asp.

Kalendárium školního roku 2008/09

	Akce	Třídy
1. 9.	Slavnostní zahájení školního roku 2008/2009	
8. – 12. 9.	Cykloturistický kurz - Annín	3.B
12. 9.	Projekt studentů Gymnázia Strakonice „Se studentskou kamerou za kulturou a přírodou Norska“ – prezentace pro sekundu	sekunda + 15 studentů ze 4.A
15. – 19. 9.	Cykloturistický kurz – Nová Pec	septima
22. 9.	Finskem se psím spřežením – audiovizuální pořad agentury Pohodáři, MěDK Strakonice	kvarta, kvinta, 1.A, 1.B, 1.C, sexta, 2.A, 2.B, 2.C, septima, 3.A, 3.B, 3.C
30. 9.	Exkurze na Šumavu - Boubín	kvinta
2. 10.	Burza středních škol a Den otevřených dveří Gymnázia Strakonice	
2.10.	Burza středních škol a Den otevřených dveří Gymnázia Strakonice	
3. – 4. 10.	Setkání s kolegy z Gymnázia Nabburg v Nabburgu	
5. – 6. 10.	Adaptační kurz – Březová u Třebíče	1.C
6. 10.	Beseda S tebou o tobě – p. Kalátová	prima – dívky
6. 10.	Beseda S tebou o tobě – p. Kalátová	1. ročníky – dívky
9. 10.	Koncert klavírního virtuosa Sergeje Perepeliatnyka, Kapitulní síň strakonického hradu	kvinta, 1.A, 1.B, 1.C
9. 10.	Koncert klavírního virtuosa Sergeje Perepeliatnyka, Kapitulní síň strakonického hradu	sexta, 2.A, 2.B, 2.C
9. 10.	Exkurze - Invex, Brno	zájemci
10. 10.	Filmové představení „René“, kino Oko, Strakonice	1.A, 1.B, 1.C, sexta, 2.A, 2.B, 2.C
13. 10.	Divadelní představení v anglickém jazyce: Ch. Dickens: Christmas Carol, České Budějovice	sekunda, tercie, kvarta, 1. a 2. roč
14. 10.	Beseda o zdravé výživě v rámci týdne Zdravé město s Mgr. Hrůzkovou.	kvarta, kvinta
14. 10.	Exkurze do Prahy – NG: „České umění 1. pol. 20. st.“, Klementinum, Betlémská kaple, Staroměstská radnice, kostel Panny Marie Vítězné, Divadlo v Dlouhé: Goldoni: „Lhář“	2.A, 4.C

17. 10.	Exkurze do Šmidingerovy knihovny, Strakonice	1.B
18. 10.	Setkání s kolegy z Gymnázia R. Kocha v Deggendorfu	
27. – 29. 10.	Podzimní prázdniny	
31. 10.	Beseda o drogové závislosti , K-centrum, Strakonice	kvinta + seminář ze ZSV 3. r.
3. 11.	Exkurze do Prahy – projekt Kafka, prohlídka Divadla Na Zábradlí, Divadlo Na Zábradlí: Dürrenmatt: Komplik	3.B
6. 11.	Exkurze do Prahy – NG: „České realistické malířství“, prohlídka historické budovy Národního divadla, Divadlo pod Palmovkou: G. Preissová: „Gazdina roba“	sexta, 2.B, septima
12. 11.	Exkurze do Pedagogicko-psychologické poradny, Strakonice	seminář ze ZSV 3. r.
18. 11.	Exkurze do Prahy – Česká národní banka	septima a část 3.C
20. 11.	Beseda o drogové závislosti, K-centrum, Strakonice	kvarta + seminář ze ZSV 3. r.
24. 11.	Čtvrtletní pedagogická rada	
25. 11.	Exkurze do Prahy – Národní muzeum: výstava „Republika“, Příbram: Památník Vojna	3.A
26. 11.	Exkurze do Měšťanského pivovaru Strakonice, a. s.	oktáva
26. 11.	Exkurze do Měšťanského pivovaru Strakonice, a. s.	4.B
27. 11.	Filmové představení „Žert“, kino Oko, Strakonice	septima, 3.A, 3.B, 3.C
27. 11.	Filmové představení „Žert“, kino Oko, Strakonice	oktáva, 4.B, 4.C
27. 11.	Exkurze do Prahy – Národní muzeum: výstava „Republika“, Příbram: Památník Vojna	4.A
28. 11.	Exkurze do Měšťanského pivovaru Strakonice, a. s.	4.C
1. 12.	Beseda – J. Lazar: Moderní materiály a fyzika plazmatu	seminář z Fy 4.r. + zájemci
1. 12.	Třídní schůzky	
4. 12.	Exkurze do Prahy – Česká národní banka	3.B + část 3.C
4. 12.	Projekt Zdravé město Strakonice – dopravní průzkum budoucího centra města	3.C
5. 12.	Mikulášská nadílka v Gymnáziu Strakonice	kvarta

5. 12.	Divadelní představení v anglickém jazyce: Oscar Wilde: The Picture of Dorian Gray, České Budějovice	zájemci
9. 12.	Exkurze do Prahy – Státní opera Praha: Puccini: „Bohéma“	Hv – výběr
11. 12.	Exkurze do Regensburgu (SRN) – prohlídka hist. centra, Donau Einkaufszentrum, adventní trh	výběr studentů
15. 12.	Vánoční koncert pěveckého sboru Gymnázia – MěDK Strakonice	prima, 1.A, 1.B, 1.C
16. 12.	Beseda o projektu studentů Gymnázia Strakonice „Se studentskou kamerou za kulturou a přírodou Norska“	sekunda, tercie
17. 12.	Beseda s Jiřím Krylem o K. Krylovi „Není bratr jako bratr“	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
17. 12.	Exkurze na Vánoční výstavu SOU Strakonice	prima
18. 12.	Filmové představení „Snílek“, kino Oko, Strakonice	prima, sekunda, tercie
19. 12.	Vánoční koncert pěveckého sboru Gymnázia ve vestibulu školy	všichni žáci
22. 12. – 2. 1.	Vánoční prázdniny	
11. – 16. 1.	Lyžařský výcvikový kurz, Hochficht (Rakousko)	1. ročníky
25. – 31. 1.	Lyžařský výcvikový kurz, Krkonoše	sekunda
26. 1.	Pololetní pedagogická rada	
27. 1.	Exkurze z fyziky „Techmání“, Plzeň	zájemci – 3. + 4. ročníky
28. 1.	Divadelní představení gymnaziálního souboru DOGA „Sejdeme se na hřbitově“, MěDK Strakonice	kvinta, 1. roč., sexta, 2. roč., septima, 3. roč., oktáva, 4. roč.
29. 1.	Ukončení 1. pololetí, předání pololetních vysvědčení	sekunda
30. 1.	Pololetní prázdniny	
30. 1.	Maturitní ples oktávy, MěDK Strakonice	oktáva
3. 2.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	3.A
5. 2.	Beseda o Evropské unii se studentem politologie MU Brno Michalem Muradem	3.C
6. 2.	Maturitní ples 4.C, MěDK Strakonice	4.C
9. 2. – 13. 2.	Jarní prázdniny	

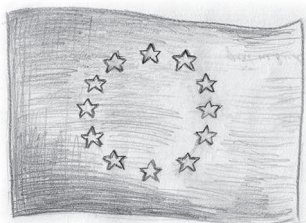
19. 2.	Filmové představení „Máj“, kino Oko, Strakonice	kvarta, kvinta, 1. roč., 2. roč., sexta, septima, 4.A
19. 2.	Exkurze do Českých Budějovic – Jihočeské muzeum: výstava „Klostermannova Šumava – Příběh šumavské podmalby“, prohlídka historického centra města	tercie
20. 2.	Filmové představení „Máj“, kino Oko, Strakonice	3.A, 3.B, 3.C, oktáva, 4.B, 4.C
21.2.	Maturitní ples 4.A, MěDK Strakonice	4.A
25. 2.	Divadelní představení v anglickém jazyce: Charles Dickens: Oliver Twist, České Budějovice	zájemci
1. – 7. 3.	Lyžařský výcvikový kurz – Schladming (Rakousko)	1. ročníky
2. 3.	Přednáška o ekonomice a bankovníctví, ing. Šochman, KB Strakonice	seminář ze ZSV + HAS 4.r.
3. 3.	Přednáška o ekonomice a bankovníctví, ing.Šochman, KB Strakonice	seminář ze ZSV + HAS 4.r.
3. 3.	Přednáška o ekonomice a bankovníctví,ing. Šochman, KB Strakonice	seminář ze ZSV 4.r.
9. 3.	Exkurze do denního stacionáře pro mentálně postižené děti, mládež a dospělé Ústavu sociální péče ve Strakonicích	seminář ze ZSV 3.r
9. 3.	Exkurze do Prahy: Národní muzeum – výstava „Republika“	oktáva
12. 3.	Exkurze do Brna: výstava „Tutanchamón“	kvinta
13. 3.	Maturitní ples 4.B, MěDK Strakonice	4.B
16. 3.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	3.B
19. 3.	Exkurze do Písku – výstava „Život a doba spisovatele Karla Čapka“	3.C
23. 3.	Exkurze do Dětského centra v Strakonicích	seminář ze ZSV 3.r.
25. 3.	Beseda o vězeňství s vězeňským psychologem a mluvčím věznice v Č. Budějovicích PhDr. J. Hálou	3.A
25. 3.	Beseda o vězeňství s vězeňským psychologem a mluvčím věznice v Č. Budějovicích PhDr. J. Hálou	septima + seminář ze ZSV 3.r.

26. – 29. 3.	Národní výběrová konference Evropského parlamentu mládeže (v anglickém jazyce), České Budějovice	Účastnice projektu H. Gabrielová, N. Kozmová, M. Nováková, K. Odvářková, N. Kochová
27. 3.	Beseda o předsednictví ČR v EU s ředitelem stálé kanceláře Jihočeského kraje v Bruselu Mgr. Petrem Šebkem	4.A + semináře ze ZSV 4.r
27. 3. – 3. 4.	Žáci partnerského Gymnázia J. A. Schmellera Nabburg ve Strakonici: Strakonice, České Budějovice, Praha, Český Krumlov	
1. 4.	Divadelní představení gymnaziálního souboru DOGA „Sejdeme se na hřbitově“, Volyně (pro ISS Volyně, pro veřejnost)	
2. 4.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	septima
6. 4.	Čtvrtletní pedagogická rada	
7. 4.	Maturitní písemná práce z českého jazyka	oktáva, 4.A, 4.B, 4.C
9. 4. – 10. 4.	Velikonoční prázdniny	
14. 4.	Třídní schůzky	
15. 4.	Divadelní představení gymnaziálního souboru DOGA „Sejdeme se na hřbitově“, MěDK Strakonice (pro kvartu gymnázia a strakonické školy)	kvarta
15. – 21. 4.	Projekt se studenty z Norska ve Strakonici	vybraní studenti
17. 4.	Praktická maturitní zkouška z výtvarné výchovy	
20. 4.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	3.C
22. 4.	Návštěva koncertu festivalu Salve Caritas – Salve Vita, MěDK Strakonice	prima, sekunda, tercie, kvarta
22. 4.	Divadelní představení v německém jazyce: Die Clownprüfung – České Budějovice	zájemci
26. – 27. 4.	Školní výlet – Chodov u Blatné	sekunda
27. 4.	Beseda o roce 1968 se studenty politologie a historie FF UK Praha V. Hanáčkem a Z. Polanským	semináře z dějepisu 3. a 4. roč.
28. 4.	Filmové představení „Kytice“, kino Oko, Strakonice	1.B, 1.C, sexta, 2.A, 2.B

28. 4.	Filmové představení „Kytice“, kino Oko, Strakonice	kvinta, 1.A, 2.C
4. 5.	Beseda o roce 1989 se studenty politologie a historie FF UK Praha V. Hanáčkem, L. Němcem a Z. Polanským	semináře z dějepisu 3. a 4. ročník
4. 5.	Pedagogická rada pro 4. ročníky	
5. 5.	Exkurze – Strž: expozice o životě a díle Karla Čapka	3.A
6. 5.	„Poslední zvonění“ tříd 4.A a 4.C	
7. 5.	Beseda s pamětníci holocaustu paní Hanou Malka z Izraele	4. ročníky
7. 5.	Slavnostní odhalení Mementa, památníku obětem holocaustu ze Strakonice, Podskalí, Strakonice	
12. – 15. 5.	Exkurze do koncentračního tábora Osvětim a do Krakova	zájemci ze 3. ročníků
13. 5.	Exkurze z biologie – Zoologická zahrada Plzeň	1.C
13. 5.	Exkurze na výstavu výtvarných děl žáků ZUŠ, Euroškola Strakonice	prima
14. 5.	Turnaj v sálové kopané, pořádaný pro Denní stacionář pro mentálně postižené děti, mládež a dospělé ve Strakonici	3.B
14. 5.	Exkurze na výstavu výtvarných děl žáků ZUŠ, Euroškola Strakonice	1.B + část kvinty
15. 5.	Beseda se zástupcem EU ing. Radkem Malým o předsednictví ČR v EU	3. ročníky + septima
15. 5.	„Poslední zvonění“ tříd 4.B a oktáva	
18. 5.	Pomoc při organizaci krajské soutěže Českého červeného kříže	3.B
18. 5.	Exkurze na výstavu výtvarných děl žáků ZUŠ, Euroškola Strakonice	tercie
18. 5.	Exkurze na výstavu výtvarných děl žáků ZUŠ, Euroškola Strakonice	1.A a 1.B
18. – 21. 5.	Ústní maturitní zkoušky 4.A a 4.C	4.A a 4.C
19. 5.	Exkurze na výstavu výtvarných děl žáků ZUŠ, Euroškola Strakonice	sekunda
19. 5.	Exkurze na výstavu výtvarných děl žáků ZUŠ, Euroškola Strakonice	2.C a sexta
21. 5.	Exkurze na Městský úřad Strakonice	seminář ze ZSV
22. 5.	Slavnostní předání maturitních vysvědčení, Kapitulní síň strakonického hradu	4.A a 4.C

22. – 23. 5.	Školní výlet – Nová Pec	1.B
25. – 28. 5.	Ústní maturitní zkoušky 4.B a oktávy	4.B a oktáva
25. – 29. 5.	Cykloturistický kurz – Vranov nad Dyjí	3.A
29. 5.	Slavnostní předání maturitních vysvědčení, Kapitulní síň strakonického hradu	4.B a oktáva
1. – 2. 6.	Školní výlet - Tábor	3.C
2. 6.	Exkurze do Prahy – Státní opera – Jiří Malásek. Fantom Opery (balet)	hudební výchova 1. a 2. ročníky
4. 6.	Exkurze k soudnímu jednání Okresního soudu Strakonice	kvarta
4. 6.	Beseda se spisovatelem Arnoštem Lustigem	septima, 3.A, 3.C
4. 6.	Biologická exkurze do Prahy: zoologická zahrada, IMAX	2.A + část 2.C
4. – 6. 6.	Školní výlet – Vltava	3.B
5. – 6. 6.	Exkurze + školní výlet – Plzeň: Techmania, Pivovarské muzeum, plzeňské podzemí	prima
5. – 6. 6.	Školní výlet – Sušice, Otava	kvinta
5. – 6. 6.	Školní výlet – Štědrónín, Zvíkov	1.C
8. – 12. 6.	Cykloturistický kurz – Annín	3.C
11. – 13. 6.	Školní výlet – Karlštejn	septima
11. – 13. 6.	Školní výlet + exkurze – Třeboň: Státní rybářství Třeboň – líheň, Mikrobiologický ústav ČAV	2.B
12. – 13. 6.	Školní výlet – Milavy	2.C
12. – 13. 6.	Školní výlet – Volyně	sexta
14. – 21. 6.	Účast na 6. mezinárodním studentském workcampu v Bad Salzungen (SRN)	3.A
18. 6.	Biologická exkurze do Prahy: zoologická exkurze, IMAX	sexta + část 2.C
19. – 20. 6.	Školní výlet – Annín	1.A
19. – 20. 6.	Školní výlet – Netolice	2.A
21. – 22. 6.	Školní výlet – Nový Dvůr	tercie
21. – 22. 6.	Školní výlet – Prachatice	kvarta
22. 6.	Pedagogická rada k druhému pololetí školního roku 2008-2009	
26. 6.	Slavnostní zakončení školního roku 2008-2009	

Gymnázium Strakonice na Národní výběrové konferenci Evropského parlamentu mládeže (European Youth Parliament) České Budějovice 26. – 29. 3. 2009

Jaká opatření nám skutečně pomůžou ven z lobální finanční krize? A jaká poučení si Evropská unie vzala z nedávné plynové krize? Jak přesně by měla vypadat ona vzývaná „diverzifikace zdrojů“, která zajistí našemu kontinentu energetickou bezpečnost? Je mírový proces na Blízkém východě po vítězství Hamásu v pásnu Gazy už zase definitivně ve slepé uličce? A můžeme s tím vůbec něco dělat? Jakou strategii by měla Evropská unie přijmout vůči balkánským zemím? A není rovnoprávnost mužů a žen ještě sto let poté, co ženy získaly volební právo, pořád na úrovni proklamací a deklamací, když se podíváme na reálné zastoupení žen v politice a ve vrcholných funkcích? Byly by kvóty řešením, nebo jen další diskriminací?

Pokud by se někomu podařilo některou z těchto ožehavých otázek přesvědčivě vyřešit, máme tu horkého adepta na Nobelovu cenu míru. Pokud budete tato témata rozebírat spolu s dalšími studenty z vybraných středních škol z celé České republiky, hledat a navrhopvat řešení, na kterých se jako tým shodnete a která si vůči ostatním delegacím obhájíte na celodenním Valném shromáždění, ovšem pozor, to vše v angličtině!, máme tu Evropský parlament mládeže (EPM) – a jeho Národní výběrovou konferenci (National Selection Conference), kterou letos hostilo Česko-anglické gymnázium v Českých Budějovicích.

Studenti Gymnázia Strakonice se akcí pořádaných EPM s úspěchem účastnili již dříve (Michael Murad, Ondřej Pavlík). Národní výběrové konference v angličtině, která má již jedenáctiletou tradici, se však naše gymnázium letos účastnilo poprvé, a to ve složení: Hana Gabrielová (3.C), Nikola Kochová (3.B), Nikola Kozmová (3.C), Martina Nováková (3.C) a Kateřina Odvárková (3.A) (která po regionálním kole nahradila Lenku Chalupskou z 3.C). Náš shodou okolností čistě dívčí tým patřil mezi pouhých dvanáct středních škol, které na základě jednodenního regionálního předkola v Jihlavě a v Praze postoupily do národního kola. Ve dnech 26. – 29. března čekaly tedy naše studentky čtyři velmi hektické dny v jihočeské metropoli.

To, že jsme nakonec nepatřili mezi týmy, které postoupily do mezinárodního kola, považuji za spravedlivé a popravdě nikterak překvapivé – konkurence ze strany převážně jazykových gymnázií, z nichž některá se tohoto projektu účastní už roky, byla značná. Ze svého osobního (pedagogického) hlediska považuji za výhru něco trochu jiného: snad ještě více než samotného postupu do národního kola si cením práce, kterou za necelý měsíc poměrně intenzivních příprav každá z delegátek odvedla, ať už to bylo při studiu svého tématu, při rychlém osvojování si nezbytné „euroangličtiny“, náročného jazyka politických rezolucí, nebo při výrobě a shánění pochutin pro regionální pohoštění („Czech Village“). Úvodní krátká scénka v angličtině, kterou měla delegace první večer představit sebe i svůj region, pak byla zcela ve studentské režii. Vtipná aktualizace Strakonického dudáka patřila rozhodně k těm zdařilejším prezentacím. To vše přispělo k tomu, že se náš tým celé akce zhostil se ctí. Rozdíl mezi úrovní debaty na Valném shromáždění v regionálním předkole, kdy řada týmů ještě pořádně nevěděla, do čeho

jde, a tím, které se konalo na závěr Národní konference o měsíc později, nejlépe svědčil o tom, jak dobře se studenti ze všech zúčastněných škol za tu dobu připravili a co všechno se během práce v komisích naučili.

A v neposlední řadě: Ano, byla to spousta práce, ale jak je patrné i z naší fotodokumentace na webových stránkách školy, byla to také zábava: možnost poznat nové lidi, získat vhled do evropských i globálních problémů, ochutnat nová jídla a otestovat si (a posunout) hranice svých jazykových, argumentačních i řečnických schopností!

Markéta Jansová, pedagogický doprovod, vyučující Gymnázia Strakonice

Poděkování:

- Michaelu Muradovi, absolventu Gymnázia Strakonice (2006), v současné době studentu politologie a práv a spolupracovníkovi EU Direct, který nám zcela nezištně a velmi ochotně poskytl konzultaci, radu i podporu

- Petru Šebkovi, řediteli Stálé kanceláře Jihočeského kraje v Bruselu a rovněž absolventu

Gymnázia, rovněž za užitečné rady a odkazy a březnovou přednášku o EU pro studenty semináře ZSV

Je příjemné vidět, že „old school tie“ (v tom pozitivním slova smyslu) funguje i v Česku.

- Všem pedagogům, kteří nám ochotně radili a půjčovali materiály, zejména p. prof. Járové (ZSV), Samcové (Ze) a Vachlerové (Aj), také p. prof. Panuškové za expresní výrobu hnětýnek.

- Muzeu středního Pootaví a Měšťanskému pivovaru v Strakonici

Národní výběrová konference Evropského parlamentu mládeže 2009
aneb Už není tak těžké si představit...

Představte si březnové nedělní odpoledne. Představte si zasedací sál Jihočeského krajského úřadu. Představte si stovku evropských studentů. A teď si představte, jak tam stojí v kruhu, drží se za ruce a zpívají. Zpívají jedním jazykem, jednu píseň. Píseň o míru a pro mír. Imagine all the people...

Stojím mezi nimi, zpívám a přemýšlím, co mě s nimi vlastně spojuje. Se čtyřmi z nich přinejmenším studium na strakonickém gymnáziu. Zhruba s deseti dalšími tři poslední dny plné zážitků, směsice různorodých pocitů. S ostatními? Možná nic. Možná mnoho. Posledních osm hodin. Několik jízd městskou hromadnou dopravou. Tři snídaně a dva večery. To je asi tak všechno. Ne. Ještě je tu něco. Jeden svět, jedna Evropa. Jeden zájem. Zájem o věci kolem nás. A chuť a snaha je řešit. Nebo o nich alespoň diskutovat.

Nutno přiznat, že když jsme se ve čtvrtek vydávaly na cestu, neoplývaly jsme zrovna nadšením. Ruce jsme měly plné zavazadel skrývajících všechny chutě Strakonic, nakoupené a napečené na úvodní „poznávací“ večer, divadelní kostýmy pro připravenou prezentační scénku a stohy materiálů, zahrnující témata v široké škále od plynové krize přes ženy v politice až po vězně z Guantanama; hlavy pak byly plné něčeho, co bych nazvala gulášem po evropsku okořeněným „EUenglish“ (plejáda spojení typu „We are deeply convinced...“, „We firmly bear in mind...“ apod.), a hlavně obav z událostí a nástrah číhajících na nás během následujících čtyř dnů. Zkušenosti z nedávno

absolvovaného regionálního předkola, kde jsme nabyli dojmu, že neexistuje nic strastiplnějšiho než jednání Evropského parlamentu a že se v politice opravdu nedá nic vyřešit, a odkud jsme si odváželi předsevzetí obloukem se vyhnout jakékoliv politické kariéře, nám neslibovaly zrovna nejružovější vyhlídky. Jediné, co nám mohlo být útěchou, byl fakt, že naše cesta do Evropské unie (na rozdíl od některých jiných účastníků, kteří byli donuceni podstoupit odyseu z druhého konce republiky, případně například až z Norska či Irska) nás stála pouhou hodinu cesty vlakem a že jsme se pohybovaly v téměř domácím prostředí Českých Budějovic. A také přítomnost našeho anděla strážného, slečny profesorky Markéty Jansové, o niž (myšlena naštěstí „pouze“ její přítomnost) jsme však stejně brzy měly přijít. You can imagine that it was no heaven. It's easy if you try...

Nezačalo to nejhůř. Po slavnostním zahájení, jehož součástí byl, kupodivu velmi stravitelný a informačně přínosný, projev místního primátora (navíc – očividně k nemalé radosti naší tlumočnice, která se snažila neochudit o zajímavosti z budějovické historie ani „přespolní“, naší nádherné češtiny neznalé přítomné – plný krásných překladatelských oříšků), se začalo zdát, že by víkend mohl být „no hell around us“... Prohlédli jsme si celou radnici, mimo jiné i z pohledu „above us only sky“; docela zajímavý zážitek, jen kdyby nás na střeše nepřivítala zrovna smršť krupobití. Z náměstí, kde se zřejmě některým nepodařilo vyhnout se obávanému bludnému kameni, což se pak během následujících tří dní projevovalo zmateným pobíháním ještě zmatenějších studentů budějovickými uličkami, jsme se odebrali na ubytovnu, posbírali vše potřebné a hurá na Czech Village. Za tímto na první pohled možná trochu zvláštním slovním spojením se neskrývá nic jiného než jakýsi velký všeevropský raut, nabízející pochutiny typické pro ten který koutek našeho krásného světadílu a spojený s pásmem scének majících za úkol představit jednotlivé delegace. Přežili jsme obojí a dokonce snad i docela s úspěchem.

Události následujícího dopoledne možná lepší nepopisovat. Pokud vám něco říká pojem teambuilding, myslím, že není třeba nic vysvětlovat. Pokud ne, je mi líto, ale kdo nezažil, nepochopí...

Po obědě to začalo. Zábavy už bylo dost (nebo spíše příliš), teď honem do práce. Seznámení už jsme, takže hlavy dohromady, do zítřejšího večera máme co dělat, porota i ostatní už se třesou na naše rezoluce. Brainstorming na zahřátí, diskuze, polemiky, chvíle ticha, diskuze... Všechno v angličtině, případně à la „rukama nohama“. Do toho přišel pokyn připravit do večera další scénku, nyní však již v sestavě jednotlivých komisí, bez podpory ostatních členů domovského družstva.

Jak to vypadalo jinde, nevím. Každopádně páteční i sobotní práce a atmosféra v naší Comitee on equal rights, která měla tentokrát namířeno k cíli rovných příležitostí pro ženy v politice, mě mile překvapila. Diskuze plodná, účastníci zainteresovaní, tolerantní, aktivní, návrhy inteligentní, otázky k věci, jazykové problémy minimální. Hlavně lidé se zájmem a snahou porozumět a domluvit se – příjemná a nepříliš častá zkušenost. Najednou už to neznělo tak neskutečně – „Imagine all the people. Sharing all the world...“ Jenom trochu málo času na tolik závažných a zajímavých otázek. Permanentně jsme nestíhali, ale nakonec stihli. Nezbyvalo nám než se těšit na zítřejší třešničku na dortu, valné shromáždění. Abych nelhala – to těšení doplňovala příprava útočných a obhajovacích řečí, dotazů k ostatním tématům, odpovědí na očekávané a důvtipné otázky

ve stylu „A kde na to vezmete peníze?“... Ach jo, „imagine no possession“ a půlka starostí by byla pryč.

A přišla neděle. Společenský úbor povinný, zahajovací ceremonie nezbytná, nezapomínejte si vypínat mikrofony... Sál jiskří napětím, ale po úvodním jednání o hlavním městě Evropské unie, kdy jsme zcela jednohlasně jakožto novou metropoli odhlasovali České Budějovice, nervozita zmizela. V hlavách nám zůstalo jenom zapálení pro naši „dobrou věc“ a obrovský elán ji prosadit. Kamsi se vytratila i rivalita mezi družstvy, dnes jsme zkrátka poslanci a stavíme lepší Evropu.

Doznívají poslední tóny beatlesácké mírové hymny, uticháme i my. Ještě chvíli beze slova stojíme a rozhlížíme se po sobě. Najednou je jednodušší představit si cokoliv. Ne, politička ze mne stejně vážně nebude. Ale euroskeptička asi taky ne.

Co dodat? Snad jen „I hope some day you'll join us. And the world will be as one.“

Hana Gabrielová, 3.C

Američané ve Strakonících

Když na konci 2. světové války Američané osvobodili Strakonice, nikdo netušil, že to bude na dlouhou dobu jediný jejich počin... Přišla doba, kdy se na ně nesmělo ani pomyslet, natož o nich promluvit... a už vůbec nebylo možné se s nimi jakkoliv kontaktovat.

Nečekaný obrat nastal v souvislosti se Sametovou revolucí 17. listopadu 1989. Vše se změnilo a do naší země začali přijíždět cizinci ze západu a zajímali se o to, jak by nám mohli pomoci. Všichni měli najednou zájem se učit angličtinu, ale bohužel zde byl nedostatek pedagogů, neboť do té doby se vyučovala především ruština. V našem městě a v okolí se vystřídalo mnoho Američanů i Angličanů, kteří nám pomáhali s výukou angličtiny. Patřili mezi ně například Sean Fuller, John Horan, Sam Wesely, Otto Robertson, Martha Sullivan, Philippa Mc Dermot a mnozí další, jejichž jména se nám dnes možná už ani nevybaví...

Po tomto období počátečního nadšení však nastal čas, kdy rodilí mluvčí ze Strakonice zmizeli... Nikdo neví proč.

Až v roce 2007 přišli někteří naši studenti s nápadem, že bychom mohli do školy pozvat Američany, kteří poblíž Písku organizují v létě English Camp. Naše škola se nebrání žádným zajímavým nápadům, a tak jsme se brzy spojili se skupinou mladých lidí, kteří se sdružují v mezinárodní organizaci Josiah Venture i v české Křesťanské asociaci mládeže (KAM). Na jaře 2008 se podílela na výuce anglického jazyka skupina více než deseti amerických studentů a studentek. Pro studenty to znamenalo oživení výuky a také lepší motivaci, proč se učit angličtinu.

V následujícím školním roce jsme tedy navázali trvalejší spolupráci s KAM a do naší školy začaly několikrát v týdnu docházet tři příjemné dívky – Leah Cox, která žije a působí ve Strakonících dlouhodobě, a její dvě „kolegyně“ Aubree Sorenson a Bonnie Boyd. Dívky chodily do školy pravidelně celý podzim až do období před Vánoci 2008 a snažily se pomáhat při výuce jazyka a reálií. Současně organizovaly ve Strakonících i v Písku takzvaný English Club, kde si mohli nejen naši studenti, ale i ostatní mladí lidé hravou a přístupnou formou vylepšit své znalosti angličtiny.

V rámci této spolupráce nás navštívilo také několik členů pěveckého sboru Cherry Hills Choir a dalších příznivců organizace Josiah Venture. Doufejme, že naše spolupráce nekončí a v budoucnu společnými silami zpestříme výuku a zvýšíme motivaci studentů našeho gymnázia. Naše milá Leah a ostatní „Amíci“, děkujeme vám za čas a trpělivost, které jste nám ve svém volném čase obětovali. Rádi vás u nás znovu uvítáme!

Jitka Panušková, vyučující Gymnázia Strakonice

Studenti nechtěli vylézt na scénu s polotovarem

V Domě kultury je na dnešní večer připravena derniéra komedie U nás aneb Sejdeme se na hřbitově (Petr Pučelík/Strakonice/

Když se strakoničtí gymnazisté chtějí sejít na divadelní zkoušce, musí se stát zázrak. Najít totiž skulinku volného času v jejich rozvrhu je nad lidské síly. Naštěstí k pedagogovu údělu patří trpělivost, a tak se studentský ansámbl - v tomto případě Dobrovolný ochotnický gymnaziální ansámbl – pod režijním vedením Františka Kosa nejen scházel, ale také již třetí hru Lenky Kubelkové dotáhl k premiéře.

Dobrovolný ochotnický gymnaziální ansámbl (DOGA) vznikl před osmi lety na strakonickém gymnáziu. U jeho zrodu stáli středoškolsí profesoři František Kos a Lenka Kubelková, kterým se stále daří vtahovat studenty do světa divadla. Komedii z české vesnice o dvou dějstvích „U nás aneb Sejdeme se na hřbitově“ zkoušeli gymnazisté dva a půl roku. Neobvykle dlouhá doba na přípravu jedné divadelní hry je v jejich případě odůvodnitelná.

„Za prvé má hra hodně postav a bylo obtížné najít společný čas na zkoušení, za druhé jsme maximalisté a nechtěli jsme přijít na scénu s polotovarem,“ vysvětlil s úsměvem František Kos. „Dokud herci perfektně nezvládnou text, nemohou na jeviště,“ dodal ještě režisér, který nemá rád nápovědu při hodině ani na divadle.

Lenka Kubelková je vaše kolegyně. Jaké to je mít autora v domě?

Bezvadné. Je velká přednost tohoto souboru, že hraje jenom svého autora. Jsme vlastně autorské divadlo. Nemusíme platit autorská práva, když se nám to nelíbí, tak autora donutíme ke změně, nebo k napsání jiné hry. I to se stává. Než Lenka začala psát komedii U nás, dohodli jsme se, že středem venkovského světa bude lavička u hřbitova a autobusové zastávky, kde se všichni budou setkávat. Něco podobného jsem zažíval v dětství u babičky v Chlumu u Třeboně. Tam byla v létě takovým středem hráz rybníka, na které se scházeli luffáci z Prahy i místní.

Ideální je to jistě také v tom, že autor ví, co soubor unese.

Určitě. Nejsou to žádná psychologická dramata ani poetismy naší generace. Studentům je vlastní nadsázka a umění jít až do karikatury. Jen tak mohli zvládnout komedii s velkou škálou postav - od osmdesátileté stařenky po šestiletého kluka na koloběžce. Nechceme je nutit do něčeho, co jim není vlastní, působilo by to křečovitě.

Máte za sebou teprve čtyři představení dlouho zkoušené hry, ale na 15. dubna jste již ohlásili derniéru ve strakonickém kulturním domě. Přitom herci ji hrají s chutí a diváci se výborně baví. Nechystáte se ještě alespoň na nějakou divadelní přehlídku?

Kdysi jsme byli na přehlídce v Hradci Králové a hráli v divadle Drak. Co víc si přát? Ale domácí publikum, které reaguje na všechno, nám tam chybělo. Ve Strakonicih na nás chodí kamarádi, příbuzní a máme tady i fanklub. Takové publikum je pro nás cennější

než diplomy ze soutěží, na nichž soubory vystupují před poloprázdným hledištěm. Smyslem naší práce je, aby studenti získali zkušenost s hraním divadla a měli z něj zážitek před svým publikem.

Strakonický deník, 15. dubna 2009, zkráceno

Všichni by měli dostat pochvalu

Strakonice/Strakonický deník Dobrovolný ochotnický gymnaziální ansámbl (DOGA) pod režijním vedením Františka Kosa uvedl nedávno derniéru současné komedie Lenky Kubelkové *U nás aneb Sejdeme se na hřbitově*. Do posledního místečka zaplněné hlediště strakonického kulturního domu se skvěle bavilo studentským divadlem, které tentokrát mělo vest-pocket-revuální lehkost. Je dobře, že toto představení, sehrané s velkou chutí, nezůstalo jen za školní zdí.

Venkovský příběh odehrávající se mezi lavičkou, hřbitovní zdí a autobusovou zastávkou začíná narozením dvojčat manželům Trnkovým a končí přivítáním miminek do života celou vsí. Iniciátorem oslavy je starosta – kronikář, jenž se v duchu předků snaží do kroniky zaznamenávat pouze události nepoškozující pověst obce. Proto se zdráhá zapsat, že se ženské při vítání nových občánek popraly. Když to nakonec napíše, neopomene zdůraznit, že byly cizí – z města.

Do jakého života obě nemluvnata vlastně vstupují, naznačuje Kubelková od prvních obrazů hry. Děj se posouvá od zápletky s domnělým hřbitovním zlodějem, jinak drogovým dealerem, přes kolektivní zcizení marihuany, neboť se venkovské ženy domnívají, že se jedná o exotické koření dobré do guláše a sekané, až po totální „zkouření“ celé vesnice při vítání nových občánek. Všichni by měli dostat na holou... stačí ještě na závěr vykřiknout Máňa s natáčkou ve vlasech a upadá do bezvědomí...

Kubelková se ve venkovském prostředí lehce pohybuje. Nechává střetnout potřeby venkovských babek vědět o všem a o každém všechno, snahy ovdovělých žen získat přes kuchyňské umění sice záletného, ale přece jenom ještě svobodného pana Tománka i naivní sny motorizované mládeže o pohádkovém zbohatnutí z prodeje marihuany. V komediální nadsázce tak nešetří ani svět starších, ani paralelně existující a marně se od rodičů, tet a strejdů distancující svět mladých.

Režisér František Kos pojal scénu jednoduše. Klíčovým místem, kde se lidé nejčastěji potkávají, se pro něj stal trojúhelník lavička – hřbitovní zeď se vstupním vchodem – autobusová zastávka. Samotný hřbitov sehrává v komedii podobně jako na venkově velkou roli. Vždyť pozůstalí chodí své nebožtíky pod přicementovanými andělíčky s pozlacenými prdelkami pravidelně informovat o nikdy nekončícím mumraji nad nimi.

Petr Pučelík, Strakonický deník, 27. dubna 2009

Heslo: Bad Marienberg

V druhé polovině měsíce dubna (19. – 26. dubna) jsme se zúčastnili semináře o Evropské unii v německém Bad Marienbergu. Toto malebné městečko, přirovnali bychom ho asi k velikosti Volyně, leží asi čtyřicet kilometrů od města Koblenz, padesát kilometrů od Bonnu. Nacházejí se zde známé teplé prameny a lázně.

Jednalo se o týdenní pobyt v komplexu EUROPA HAUS blízko centra Bad Marienbergu, který je využíván mládeží z celé Evropy. Cílem tohoto semináře bylo především seznámit se s mladými lidmi z různých evropských států a formou her debatovat na téma Evropská unie – její struktura, problémy. Každý z účastníků měl prostor projevit se a dát najevo svůj názor. Cílem ale nebylo pouze seznámit se s fungováním EU, ale také rozšířit své jazykové znalosti, rozšířit si povědomí o životě a tradicích jiných evropských států a poznat nová místa. Jeden den jsme uskutečnili i výlet do Kolína nad Rýnem a Cách. Měli jsme zajištěnou prohlídku různých muzeí, a co nás asi nejvíce zaujalo, byl výstup na vrchol Kolínského dómu.

Semináře probíhají po celý rok, jak bylo nastíněno, sjíždí se tam vždy delegace z různých států. Můžeme říci, že jsme měli docela štěstí, poněvadž jsme si mohli užívat legraci s dětmi hned z pěti zemí, a to se Slováky, Poláky, Němci, Švédy a Maďary. Slovo děti nelze použít v pravém slova smyslu, protože věková škála sahala mezi 16 a 21 roky. Oba jsme byli napjatí, protože jsme přesně nevěděli, do čeho jdeme.... Hned v Praze na nástupišti jsme se seznámili s ostatními Čechy a brzy poté jsme zjistili, že cestu autobusem do Německa strávíme i ve společnosti Slováků, kteří museli navíc podniknout i dlouhou cestu z Prešova až do Prahy.

Během týdne probíhá program od devíti ráno s přestávkou na oběd do pěti odpoledne. Pokud není jiný program, jsou účastníci rozděleni do malých mezinárodních skupin tak, aby každá skupina obsahovala minimálně jednoho člena z každého státu. Tak nastává pro někoho možná malý problém. Například Maďaři mluvili pouze německy, a tak třeba komunikace mezi Švédy a Maďary nebyla jednoduchá. Tak jako tak se ale člověk domluví – pomocí rukou, nohou.

Jeden z prvních úkolů, který jsme dostali, byl velmi zajímavý. Od vedení jsme obdrželi do skupinek vajíčko a jablko a úkolem bylo vyměnit tyto předměty v obchodech v centru města za jiné. Nevíme, kdo vyhrál, ale například Franta rozbil vejce, ještě než se jeho skupina pořádně vydala na cestu. Navečer byly předvedeny a zdokumentovány předměty, které jaká skupina vyměnila. Bylo možno vidět mnoho různých zajímavostí jako voňavky, zvadlá růže, lékárníčka a podobně.

Další činnosti spočívaly v přiblížení jednotlivých institucí EU členům semináře – formou her nebo prezentací. Zde se vyřádily především dívky, které uplatnily své tvůrčí schopnosti. K dispozici byla vysoká škála pomůcek jako počítačová učebna, laserová tiskárna, pět kamer, prezentační sál, stojany s plakáty a další...

Během celého týdne probíhaly dvě společné hry. V první figuroval kámen s očima a ústy nazývaný Bob, podstatou hry bylo co nejrychleji se Boba zbavit – člověk ho mohl dát jinému, pokud mu dotazovaný odpověděl na nějakou otázku záporně – tedy: NO, NEIN, NE, NEM. Při této hře jsme si užili mnoho zábavy. V další hře každý napsal na lísteček své jméno, vložil do společné nádoby, odtud si zpětně všichni vylosovali každý po jednom lístečku. Úkolem bylo „zabít“ osobu na lístečku, kterou si člověk vylosoval, „zabít“ znamenalo políbit na tajném místě + nikdo polibek nesměl vidět (kromě aktérů). Tato hra se ale moc aktivně nerozvíjela.

Každý den po snídani probíhaly další hry, především pro utužení kolektivu a „nabuzení se“ pro namáhavou činnost, která nás každý den čekala. Její název ENERGIZER mluví za vše. Součástí komplexu budov bylo také basketbalové hřiště, na kterém jsme dost často běhali – i to bylo součástí her.

Každý den po obědě se nikomu nechtělo nic moc dělat, a proto jsme vymysleli, my česká delegace, jazykové lekce. Každá delegace pak prezentovala svůj jazyk a učila mu ostatní. Můžeme říci, že takový údiv jako naše výuka nesklidila žádná jiná. Po lekci přišel test, ve kterém měli ostatní doplňovat hlásky jako ž, š, č, ř, ď, ť, ň, ... Všichni, až na pár výjimek, jakou byla Nishti ze Švédska, doplnili všechno špatně. Byla legrace tyto chyby opravovat. Výsledky vedoucích jsme vyvěsili doprostřed sálu, aby každý viděl, jak jsou nevzděla(vatel)ní.

Vedoucí – ti tvořili atmosféru a program. Hlavní „náčelník“ se jmenoval Karsten Lucke – ředitel Europa Haus, jemu pomáhali Anselm, mladý sympatický Němec, a Severine, Francouzka studující v Německu. Poslední den pobytu přišel asi nejsložitější úkol, na který jsme se po skupinkách připravovali v podstatě jeden celý den. Na tabuli jsme dostali nabídku problémových témat EU. Každá skupinka si měla jedno téma vybrat a formou filmu, divadla, plakátu, prezentace, audia, kvízu či scénky nějak předvést. Důležité bylo, aby byl vystižen stěžejní problém tématu a jeho pozdější řešení. Myslím, že každá skupinka se zhostila tohoto úkolu velmi úspěšně a sklídila obdiv ostatních. Přímo divadelní scénka, které jsme se účastnil já (Honza M.), byla natáčena regionální televizí, takže jsem se pak mohl vidět v televizi coby drogový dealer! Asi moje první a poslední vystoupení. Pokud byste měli zájem zhlédnout Frantovu práci – video – jistě ho kontaktujte, rád se o ně s vámi podělí. Lze říci, že to byl nezapomenutelný zážitek, který byl jak vtipný, tak i naučný.

Abychom nehovořili jen o každodenní činnosti a práci. Ve sklepě komplexu se nachází společenský prostor „Wäller Stübchen“ – lze ho přirovnat k hospodě s barem, kde je i obrovská televize. Zde jsme se po večerech bavili s ostatními, hráli hry a společně užili mnoho legrace. Součástí sklepa byla i místnost s ping-pongovým stolem, který byl využíván především Čechy a Švédy. Hráli jsme „obíhačku“ – Švédové nás naučili hrát bez pálek, což byla zajímavá zkušenost. Večerka nebyla nijak stanovená, jen jsme hlukem a křikem nesměli probudit souseda, jehož dům stál přímo vedle Europa Haus. Vedoucí nás několikrát upozorňovali, že pokud budeme hluční, soused je schopný volat policii. Jiní zase trávili večery hraním basketbalu na hřišti před Europa Haus.

Tak nějak proběhl a utekl týden, který byl opravdu nabitý činnostmi. Nikdo nechtěl odjet, všichni chtěli zůstat alespoň o týden déle. Ale co naplat, vše jednou končí a my jsme se museli ráno v neděli 26. dubna rozloučit a odjet směr Čechy.

Rádi bychom doporučili tento pobyt dětem se zájmem o jazyk a o Evropskou unii. Myslíme, že i tak málo jako týden každému na znalostech dosti přidá. Pokud by měl někdo o tento seminář zájem, může kontaktovat paní Krásovou nebo svého němčináře (nabídka chodí do školy vždy na jaře a na podzim) - pokud o zkušenosti z našeho pobytu, nás osobně! Nebude problém...

Jan Mareš, septima; František Chval, 3.C

Německo – Nabburg

Abych pravdu řekla, ještě tak před rokem jsem vůbec netušila, že naše škola pořádá každoročně výměnné pobyty s Německem – i proto pro mě bylo docela velkým překvapením, když jsem ve škole vídala druháky s německými studenty... Docela jsem jim pak záviděla, taky jsem chtěla mít někoho doma, někoho, kdo by se se mnou bavil

cizím jazykem... ale přišlo mi to tak trochu nereálné. Vůbec jsem si to nedokázala představit – já, takový antitalent na jazyky! Německy jsem se v tu dobu učila pouze půl roku, takže moje schopnosti by se vyčerpaly hned poté, co bych ze sebe vykoktala: Ich heiße Andrea und ich komme aus Strakonice... Proto jsem docela váhala, jestli se mám na výměnný pobyt vůbec přihlásit. Ale po tom, co jsem si vyslechla od nynějších třetáků, jsem neodolala...

Asi nikdy nezapomenu na ten okamžik, kdy jsem četla své jméno na seznamu lidí, kterým přiřadili někoho z Německa... Měla jsem ohromnou radost - a taky asi velké štěstí, protože nás Čechů se letos přihlásilo o hodně víc než Němců.

A tak... začaly přípravy! Museli jsme s ostatními naplánovat, co budeme dělat ve volném čase, kterého bylo opravdu hodně. Bohužel moje Pia (tak se jmenuje) nebyla příliš upovídaná, což jsem zjistila hned po tom, co jsem si s ní začala psát. A tak jsem se docela bála být s ní delší dobu sama... Ale i přesto jsem se na ni strašně těšila...

Ještě teď si přesně pamatuju, jak jsme všichni čekali na chodbě a plni očekávání vyhlíželi naše kamarády z Německa. Strašně jsem se bála prvního uvítání! Nevěděla jsem ani, co jí říct, až ji uvidím. A pak jestli jí budu vůbec rozumět! A taky jestli naše konverzace neztroskotá už hned po tom obávaném Hallo, ich heiße Andrea...

Šíleně se stydím za to, že jsem se s ní uvítala až po skončení sportovních aktivit a ne hned, co jsem ji uviděla! A po tom, co jsem ze sebe vycucala to pouhý Hallo, ich heiße Andrea..., se stydím dvojnásob. Trapnější situaci jsem snad nezažila...

Šly jsme vedle sebe a mně trvalo snad věčnost, než jsem ze sebe vykoktala pár dalších vět. Navíc pomyšlení na to, že s ní teď budu celé odpoledne sama, také nebylo příliš povzbuzující.

Naštěstí všechno proběhlo bez problémů, odpoledne jsme trávily s ostatními a večer jsme vyrazily na diskotéku. Toho večera jsem Piu seznámila taky s taťkou, a ten, i když neumí německy ani slovo, se od ní dozvěděl mnohem víc než já za celou tu dobu, co jsem si s ní psala!

A tak jsem se rozhodla přestat řešit nějaké členy, pády, časy a další prkotiny, které mi konverzaci znesnadňovaly, a hned další den ráno jsem začala praktikovat anglicko-německé tvoření vět, používala jsem jen jednoduché věty a mluvila jen v přítomném čase, protože právě probírané perfektum a préteritum jsem beztak ještě moc neovládala. Kupodivu jsme se začaly docela bavit a cesta na nádraží nebyla už tak tichá jako všechny cesty předtím.

Jenom mě docela mrzelo, že ani jeden z výletů jsme nestrávili společně.

Ale i tak... výlety byly skvělé! Ať už se jednalo o prohlídku Českých Budějovic, Prahy nebo Českého Krumlova. Mně se to rozhodně líbilo! A pokud vím, tak i Pia si výlety vychvalovala... stejně tak jako návštěvu strakonického hradu, večeri v pizzerii Alex nebo náš pěvecký sbor.

Bylo docela zvláštní mít někoho „cizího“ doma, starat se o něj, neustále se mu věnovat, vymýšlet pro něj program, aby se nenudil... Zvláštní, ale dobrý! Už jenom to, že jsem se s někým dokázala bavit cizím jazykem, pro mě bylo velkým přínosem.

Pia pro mě vlastně nebyla vůbec cizí. Připadalo mi to úplně normální mít ji doma. Brala jsem ji jako součást rodiny. A po týdnu, který se mnou strávila, mi připadalo, že ji znám věčnost.

Asi proto mi bylo tak smutno, když jsem se s ní loučila. Navíc doma pak bylo docela

prázdnou, a to i přesto, že mám dva malé sourozence, díky kterým nejsem doma nikdy sama - ale i tak tam prostě někdo chyběl... A nechyběla mi jen Pia, ale i ostatní, se kterými jsem strávila nespočet času.

Návrat do reality, do každodenního školního stereotypu, nebyl moc příjemný, ale netrvalo dlouho a už jsem začínala balit věci potřebné na týdenní pobyt v Německu.

Už jsem se nemohla dočkat... těšila jsem se na Piu, na její rodinu, na ostatní, na výlety, na novou zásobu německých sprostých slovíček, na debaty v angličtině-němčině, na to, jak to u nich vypadá, jaké mají tradice... prostě na všechno!

Při příjezdu do Nabburgu jsem začala být trochu nervózní..., stejně tak, jako jsem byla, když přijeli oni k nám. Naštěstí všechno proběhlo mnohem líp než u nás. A jelikož Pia nebydlí v Nabburgu, měla jsem tu čest seznámit se hned s Reinholdem, otcem Pii, který nás, poté, co jsme ve škole snědli vynikající dort, odvezl do Wernbergu, vesnice, kde celá rodina bydlí.

Vůbec nechápu, jak mi mohla zatajit, že mají tak nádherný a obrovský rodinný dům! (Celkově mi přišlo, že žijou v úplně jiném světě než my, v tom bohatším a „lepší“...)

To už na mě ale mávala Petra, Piina maminka, a vřele mě uvítala. Po chvíli jsem se seznámila i se Sofií, Piinou sestrou.

Doma jsme bohužel nepobyly moc dlouho, jen jsem jim stihla rozdat dárečky a už jsme jely zpět do Nabburgu, kde Pia vystupovala na jazzovém koncertě.

Další den jsem byla doma jen s maminkou, protože Pia musela odjet na nějaký důležitý turnaj ve stolním tenise. Naštěstí jsem dopoledne zvládla excelentně a hned po obědě, kdy jsme ochutnala typické německé knedlíky, mě Petra odvezla za ostatními.

Už teď mi bylo jasné, že si tenhle pobyt užiju tisíckrát víc než pobyt u nás. Už jsem zkrátka neměla žádné problémy s organizací, jen jsem si užívala. Navíc Pia večer přijela se senzační náladou - jako tým se v turnaji umístili na druhém místě, takže doma bylo veselo! Ostatně jako celý týden, ze kterého jsem si přivezla ohromné množství zážitků...

Nemyslím tím zrovna prohlídky měst a poznávání jejich historií, i když projít si Norimberk bylo super a navštívit Geologické centrum ve Weidenu, kde mají simulátor zemětřesení, je taky nezapomenutelné, natož výlet do Regensburgu, kde jsem už po půl hodině měla úplně promočené boty, protože neustále pršelo... to všechno bylo fajn! Ale mnohem víc mi daly ty chvíle s lidmi z pobytu... Nejlepší byly houseparty, kde jsme byli všichni pohromadě - grilovali jsme, bavili se, poslouchali písničky, tancovali a hráli různé hry. Prostě každý dělal to, co chtěl, bavil se, s kým chtěl atd. Nebo když jsme jeli vlakem do Weidenu na bowling... nebo když jsme roztancovali parket na diskotéce v Nabburgu... nebo jak jsme hráli plážový volejbal a koupali se v bazénech... nebo...

Jsou věci, na které prostě nejde zapomenout. Rozhodně toho nelituju, že jsem se výměny zúčastnila, ba naopak... Teď mě spíš bude mrzet, že už nic takového nikdy nezažiju! Budou mi chybět! Hned bych se tam vrátila - bylo to skvělé!

Andrea Trávníčková, 2.B

Krásy Norska

Vážení čtenáři, v následujících řádcích Vám něco povíme o mezinárodním studentském projektu, v jehož rámci jsme se podívali do této severské země.

Do tohoto projektu se zapojila z norské strany střední škola ze Sjøvegenu a střední

škola z městečka Skjervoy. Z české strany to byly tři školy: SŠŘS Strakonice, SPŠ Strakonice a my – Gymnázium Strakonice. Projekt byl financován z takzvaných „norských fondů“. Zatímco loňský, premiérový ročník tohoto projektu byl zaměřen na kulturní a přírodní rysy obou regionů, letošní měl studentům přiblížit gastronomii a návyky stravování.

V dubnu roku 2009 (15. – 22. 4.) přijeli studenti z Norska do Čech. Organizačně měla letošní část projektu na starost SŠŘS Strakonice. Po několikaměsíčních přípravách se podařilo pro Nory nachystat zajímavý program. Všichni norští studenti byli budoucí kuchaři a většina programu se také týkala gastronomie.

Nejdůležitějším dnem byla sobota. Konal se totiž slavnostní oběd s následným rautem v jídelně učiliště. Oběd připravili čeští kuchaři, raut měl pak dvě části – české speciality a norské speciality. Při rautu prezentovali Norové zajímavosti o svých regionech. Mezi čestnými hosty byl i hejtmán Jihočeského kraje Mgr. Jiří Zimola. Oběd i raut se náramně povedly a všem studentům se dostalo od všech hostů jen chvály. Norští studenti měli také možnost připravit oběd ve školních jídelnách Gymnázia a SPŠ, navštívili pivovar Budvar v Českých Budějovicích, sklárnu v Anníně, absolvovali jednodenní prohlídku Prahy. Norským studentům se u nás velice líbilo a náš dojem z návštěvy byl také pozitivní.

V květnu (12. – 19.5.), tedy za necelé tři týdny po odjezdu Norů, jsme přišli na řadu my a naše cesta do Norska. Čekali jsme na ruzyňském letišti na let do Osla, napjatí, co nás tam na severu vlastně čeká. Z Osla jsme letěli letiště do Bardufossu. Celá oblast Tromsø, kde jsme strávili týden, leží za polárním kruhem, proto nám v kufrech nechyběly zimní boty, silná bunda, čepice a rukavice. Nakonec jsme ale více užili kraťasy a trička. Počasí jsme měli nádherné, po většinu času svítilo sluníčko a teploty se pohybovaly okolo 20°C, což není v této roční době v této oblasti obvyklé. Po přiletu nás autobus odvezl na místo, kde jsme bydleli celý týden. Byla to vojenská ubytovna Soltun v městečku Bardu. Tam už na nás čekali naši norští kamarádi, kteří také spali v ubytovně. Přestože se schylovalo k večeru, všude bylo světlo. Odpověď na otázku proč jistě většina z Vás zná: Nacházíme se v oblasti za polárním kruhem, kde přibližně v období od května do července panuje polární den. Slunce nezapadá pod horizont. Jak později zjistíme, dělá nám velký problém zde usnout. Čekají nás ještě dlouhé noci.

Následující den máme na programu prohlídku školy v Sjøveganu a odpoledne Polar Zoo (nejsevernější zoologickou zahradu na světě). Další den jsme měli volné dopoledne, vypravili jsme se tedy na procházku směrem k úpatí hor, které nás obklopovaly, cestou, kterou tvořily tratě areálu pro běžecké lyžování. Odpoledne jsme se autobusem přesunuli na ostrov, jenž nabízí nádherný výhled na otevřené moře. Nejdříve jedeme motorovým člunem daleko od břehu a dostáváme možnost zarybařit si. I když jsme nic nechytli, byl to hezký zážitek. Na tomto ostrově jsme setrvali až do západu (východu) slunce. Ohnivá koule se jen dotkne moře a znovu stoupá vzhůru. Opravdu působivé!

Pátek jsme strávili v krajském městě Tromsø, kde nás přivítali na krajském úřadě,

navštívili jsme expozici tuleňů, absolvovali jízdu lanovkou, která nabízí úžasný výhled na město a okolí.

Dne 17. května se zde slaví Svátek nezávislosti. Měli jsme tu čest se zúčastnit. Davy lidí v národních krojích, všichni vyzbrojeni norskými vlaječkami, norské písně, orchestr, průvody. Takhle to vypadá v tento den v každém městě. Při pondělku jsme se podívali na lososí farmu. Použití nejlepších technologií a dodržování přísných hygienických podmínek je zde samozřejmostí, výsledkem je prvotřídní kvalita masa. Odpoledne se ve školní jídelně v Sjøveganu podává slavnostní oběd. Po týdnu nezapomenutelných zážitků strávených v krásné přírodě a při pěkném počasí musíme domů. Nikomu se nechce, ale nedá se nic dělat.

Z tohoto projektu jsme si všichni odnesli spoustu vzpomínek, zkušeností, zdokonalili jsme se v anglickém jazyce a poznali nové přátele. Navštívili jsme oblast, kam se rozhodně nejedí často na dovolenou, ale o to více toho může nabídnout.

Josef Mráz a Veronika Smolíková, oba 3.C

Projekt Zmizelí sousedé na Strakonicku, díl druhý

Projekt Zmizelí sousedé na Strakonicku, mapující židovské oběti protektorátu, byl započat 31. října 2007 a svým rozsahem přešel přes celý rok 2008 až do dnešních dnů. A ani teď nemohu mluvit o jeho ukončení. Díky všemu, co se nám na projektu podařilo, jsou nám dodávány i po jeho ukončení další a další informace. V minulé ročence jsem psal o krocích, které jsme ušli do září 2008. Pokusím se shrnout ty další, včetně jejich zákulisí.

Stěžejní v naší verzi projektu zůstávala stavba Mementa, vydání sborníku a prezentace v zahraničí.

O letních prázdninách začal vznikat sborník, na který nám město Strakonice vyčlenilo 40 000 Kč. Kromě historie místní židovské komunity a střípků, které se podařilo nalézt, jsem rozšířil sborník o úvahy studentů a o neformální učebnici holocaustu. Po grafických úpravách a jazykových korekturách (díky vám, Vašku, Betty, Markéto, ještě jednou!) jsem knihu dle domluvy poslal spisovateli Arnoštu Lustigovi. Ten knihu přečetl a napsal předmluvu, ve které nás vynesl do nebe. Byli jsme jeho reakcí nesmírně dojatí. O naší knize mluvil posléze v rozhovoru pro Český rozhlas I Radiožurnál, pro Lidové noviny (původní, nekrácená verze rozhovoru) a na přednáškách, na které byl a je zván. Také mne nabádá k tomu, abych sehnal nakladatele a abychom knihu vydali po určitých grafických úpravách celorepublikově. Chce na zadní předšládku knihy přidat svou recenzi. Ano, vyšší ocenění jsme si nemohli ani ve snu vysnit.

Mezitím jsme se v létě minulého roku seznámili v Písku s manželi Shepsovými, členy židovské komunity z anglického Colchesteru, která má vazbu na náš region. Na vysvětlenou: Modlitební knihou Židů je tzv. tóra, měla by ji vlastnit každá židovská obec. Tyto tóry byly za války schovávány před nacisty na různých místech. Po válce pak kvůli holocaustu už většinou neputovaly na původní místa. A například u nás se je vláda komunistického Československa rozhodla prodat. Prodej 1564 kusů tór byl uskutečněn

v roce 1964 do Velké Británie. Colchesterská židovská komunita dostala shodou okolností tóru, která údajně pochází ze Strakonice. Slovo dalo slovo a na konci ledna 2009 jsem letěl se studenty Adélou Lávičkovou, Hanou Kozohorskou a Janem Roubem na pozvání Shepsových do Velké Británie. Naším úkolem bylo prezentovat projekt i z toho důvodu, že před rokem se zde pohybovala naše kmenová základna Zmizelých sousedů z Prahy a bohužel nebyla úspěšná. Nenechali jsme tedy nic náhodě. Od našich malých kolegů studentů jsme si nechali na balicí papír nakreslit aspoň v poloviční velikosti budoucí Memento. V Británii bylo naším úkolem vysvětlit mladému Britovi, který nikdy nezažil holocaust, proč se má o takovou věc zajímat. Zde jsme si vypomohli hospodářskou krizí a z ní se rodícím potenciálem extrémistického myšlení. Hlavním bodem byla vždy prezentace a „rozbalení“ Mementa v téměř skutečné velikosti. Naši studenti byli výborní a nenucený potlesk a četné dotazy jim byly odměnou. Na celosvětový den holocaustu, 27. ledna, jsme v univerzitním divadle prezentovali hlavně židovské populaci své kroky. I zde jsme byli nad očekávání chváleni. Na konci za námi přišli někteří s přáním zúčastnit se odhalování Mementa.

Velmi nás to potěšilo, přiznám se ale, že klidné spaní jsem z toho neměl. Až do této doby jsme totiž vedli spolu s ředitelem gymnázia bezúspěšná vyjednávání s Národním památkovým ústavem, který se domníval, že pomník v tomto provedení park poškodí. A to i po našem ústupku na poloviční velikost – tedy ne pomník, nýbrž pomníček. Ne že bychom na umístění tvrdošíjně trvali, s tímto krásným místem přišel architekt města, avšak jeho kolegové z Prahy byli zásadně proti. Mezitím se naštěstí vyřešil stavební záměr pro lokalitu nového centra města a my mohli podle něj vysondovat, kde se se zástavbou počítá a kde ne. S architektem města, který prokázal ve výběru lokality skutečně vstřícnost, jsme se shodli na místě u Měšťanského pivovaru. S tím jsme také mohli odletět do Británie.

Zbývalo vybrat přesné místo a vyřídit stavební formality. Naše hodiny tikaly, což ještě více vnímali kováři, kteří jeli poté s časem na doraz. Hned po našem návratu z Británie jsme tedy jeli na Šumavu pro kámen, který měl být středem pomníku. Poněkud komické na celé situaci bylo, že v době, kdy jsme kámen na Šumavě v Otavě s povolením Národního parku vybírali, bylo krásné babí léto. Kámen jsme se studenty označili malým uskupením kamínek, abychom jej mezi stovkami ostatních později bezpečně našli. Mezitím čas ve vyjednáváních plynul, převoz bylo tedy možné uskutečnit až v únoru. Ve Strakonicih byla zima bez sněhu, na Šumavě v řece dvoumetrové kry a pod nimi náš kámen o šířce 1,40 m! Bylo to opravdu dobrodružné. Zoufale jsem se plazil po krách a díval se pod ně, kde se nám náš kámen škodolibě schovává. Několikrát jsem se probořil, naštěstí jen po kotníky, a byl jsem si jist, že to po několika hodinách v mokré obuvi odnesu minimálně angínou. Naštěstí domácí meruňkovice z Moravy, kterou jsem se preventivně po příjezdu domů svědomitě zahříval, mé zdraví zachránila.

Svou pracovní skupinu jsem se snažil nechat nyní již v klidu a příliš ji neexponovat. Jejich čas začal být napínán hlavně díky blížící se maturitě. Na konci ledna jsme museli naplánovat datum odhalení Mementa. Zvolili jsme 7. květen. Pokud pominu práci s architektkou, kovářem a celou tu poštovní agendu, již několik týdnů dopředu jsme s ředitelem gymnázia Miroslavem Hlavou podnikali kroky pro hladký průběh akce. Zajištění komunikace, Policie ČR a její bezpečnostní složky, Technické služby, přeprava a ubytování hostů, ozvučení, občerstvení atd. atd. Byli jsme si vědomi váhy celé akce

nejen pro nás, ale hlavně pro ty, kteří přežili holocaust, nebo jejich potomky, a přiletí z ciziny. S ředitelem gymnázia jsme se také shodli, že by se této akce měla účastnit celá škola. Na prvním místě šlo o fakt, že se naše gymnázium podílí na velké věci, která nemá v České republice v rámci středních škol obdobu, a tudíž i o snahu ukázat už našim nejmenším, co a proč u řeky děláme. O velké ideje je třeba se dělit, a proto jsme zavrhlí myšlenku odhalení Mementa s pár lidmi ze strany gymnázia a několika pamětníky. Naši domácí i zahraniční hosté byli nesmírně dojatai participací celého gymnázia na akci. Viděli, že výchovu k lidským právům bereme ve světě kulturních a náboženských turbulentů vážně. Já sám musím říci, že jsem byl nesmírně potěšen, když jsem uviděl naše studenty a jejich naprosto vzorné chování, a to i u těch nejmenších. Pokud mám někde možnost smeknout pomyslně klobouk před vašim chováním, dělám to právě teď formou těchto řádek. Byli jste perfektní!

Celé této velké akce se účastnili mimo jiné ambasador státu Izrael J.E. Jaakov Levy, europoslankyně Jana Hybášková, hosté z Velké Británie, Židé ze Strakonice, kteří přežili holocaust. Například paní Hana Malka k nám přicestovala až z Izraele. A před odhalením památníku vedla ještě besedu se studenty čtvrtých ročníků. Dojmy, které jsme při akci i po ní zažívali, lze těžko slovy vyjádřit. Československá hymna v podání tenora Hudebního divadla Karlín pana Romana Škody a na ni navazující židovská hymna Hatikva v podání Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice, projev studentky Hany Slivoňové, zapalování kahanů, hlavně zapálení kahanu nejmladším účastníkem Aidanem z Velké Británie, se staly nesmírně emocionálním mostem do minulosti a zpět.

Protože se kvůli hospitalizaci nemohl dostavit spisovatel Arnošt Lustig, domluvili jsme besedu na Gymnázium Strakonice v nejbližším možném termínu. Uskutečnila se hlavně pro třetí ročníky 4. června. Dojmy z besedy byly bez nadsázky nesmírně hluboké. Mluvil k nám člověk, který prošel Terezínem, Osvětimí, Buchenwaldem, člověk, jehož tvorba o holocaustu patří ke špičce světové literatury, jehož knihy jsou překládány do řady světových jazyků. Za zmínku stojí i jeho každoroční nominace na Nobelovu cenu za literaturu. Navzdory těmto veškerým skutečnostem k nám promlouval člověk s pokorou ducha, který hýří optimismem, člověk nabitý až erotickým vztahem k životu, vděčný za vše a schopný ze všeho se radovat. Miluje ženy, dobré jídlo a pití, vtipy, člověka a přírodu. Navzdory svému věku, nemoci, kterou ignoruje, kalendáři nabitému k prasknutí termíny doma i v cizině zůstává skromným člověkem a aura světového spisovatele mu nesmí přes práh bytu. Arnošt Lustig byl opravdovým vyvrcholením našeho projektu. Dlužno ovšem podotknout, že od doby, kdy jsme byli vícekrát medializováni, sbíhají se nám další historické temence, které naši práci rozšiřují.

Na závěr ještě jednou: Projekt byl přínosný hlavně proto, že jsem jej mohl dělat se svými studenty, patnácti dobrovolníky ze své třídy. Bez nich by se nám nepodařilo celou věc dostat tam, kam jsme ji dostali. Šli do věci s nasazením, které bylo honorováno výsledkem. Díky vám, moji odešli permoničci, pátrající po lidských osudech ukrytých skutečně pod zemí. Udělali jste kus práce pro člověka. Ať máte z toho radost, jako ji já mám z vás.

Pavel Sekyrka, vyučující Gymnázia Strakonice, koordinátor projektu

Spisovatel chuligán a Heydukova toaleta

Čtvrtého června tohoto roku se na našem gymnáziu konala beseda se spisovatelem prof. Arnoštem Lustigem. Setkal jsem se s ním pracovně v tomto roce vícekrát, a proto jsme se rozhodli uskutečnit před strakonickou besedou také jedno dvoudenní nepracovní setkání v Písku. Asi největším poutačem v Písku byl pro A. Lustiga - navzdory všem píseckým historickým krásám - dům, který si nechal v Písku vystavět básník Adolf Heyduk.

Důvod byl jednoduchý. Arnošt Lustig se svěřil, že v pražské Libni, kde jako dítě žil, vyrůstal právě v ulici básníka Adolfa Heyduka. Uznale jsem pokynul, s vážností, kterou si taková situace zasluhovala. Jak samozřejmě! Arnošt Lustig se ještě šibalsky zasmál, jako vždycky, když se baví, a dodal: „Chápeš to? Já bydlel v Libni, ta ulice byla taková prdel, jako celá Libeň – a ono se to tam jmenovalo po Adolfu Heydukovi!“ Přestal jsem intelektuálně přikyvovat. A zároveň jsem si byl ve skrytu duše píseckého patriota jist, že jestli v Libni kdy něco po Adolfu Heydukovi pojmenovali, pak to byla minimálně třída, to jenom Arnošt Lustig je zbytečně skromný v popisu místa, kde vyrůstal. Nicméně jsem pevně věřil, že důležitost expozice během příštích okamžiků znovu vyzdvihnu.

Vešli jsme za dveře básníkova domu, kde se k tomu hned naskytla příležitost. Na zdi visela podobizna básníka Heyduka, muže ve středním věku s vousem a brýlemi, váženého profesora na místní písecké reálce. Mlčky jsem se meditativně zadíval na podobiznu... Stejně tak Arnošt Lustig. Ten se ale vzápětí chopil hodnocení: „Tak to je von? No vypadal hrozně už jako mladej...“ A pokračoval vzhůru po schodech, kde nás čekala průvodkyně. Můj záměr ukázat váženému spisovateli dům váženého básníka tak utrpěl další zásah.

Průvodkyně byla mladá žena a měla za úkol nastínit Arnoštu Lustigovi základní informace, než přinesu z auta zapomenutý mobil. Byl jsem zpátky asi za dvě minuty, ale to už jsem spisovatele zastihl, jak se prochází prostorami, které nejsou vůbec přístupné veřejnosti a slouží jen jako místnost pro průvodkyni. Znam komisi nesmlouvavost průvodkyně z různých expozi a vím, že při určité dávce talentu je i tak možno dosáhnout prohlídky i u takovýchto míst. Ale takhle rychle? Nechal jsem ho tu samotného jen několik vteřin! A to se ještě spisovatel stačil usmívat, jako by do těch prostor odjakživa patřil!!

Začali jsme prohlídku, při níž spisovatel zachovával určité prohlídkové dekorum. To mu ale dlouho nevydrželo – na jeho tváři se rozzářil úsměv rošťáka a hned vzápětí rozřal tematický výklad slovy: „A ukaž nám ložnici.“ Podíval se na mě přitom s úsměvem, který říkal: „...Na tohle jsme sem nepřišli, ale tamto nás zajímá...“ „Ložnice manželů Heydukových se bohužel nedochovala.“ Rošťácký úsměv se téměř vytratil – zřejmě si spisovatel pomyslel své o takové expozici, která postrádá manželskou ložnici.

Arnošt Lustig si ale poté se skutečným zájmem prohlédl věnování A. Heydukovi v knihách od ostatních spisovatelů (např. Aloise Jiráska, Elišky Krásnohorské atd.) a následně plastiku znázorňujícího muže vláčeného koňmi. Tu věnoval Heydukovi sochař František Bílek. Okolo plastiky je nahoře nápis: „Vášně jsou matkou i prokletím“ a dole pak „Jsme vláčení vášněmi“.

Takto to předala průvodkyně, ale to už se na ni spisovatel dlouze díval a opět se usmíval: „Takže vášně, jó? A co si o tom myslíš ty?“ Vstoupil jsem pohotově do dotazu,

abych zmírnil její rozpaky, a řekl mu nadneseně: „Jsi horší než ty výpravy, který sem vodí úči ze základky.“ Načež i průvodkyně, jež se bleskově dostala z rozpaků, vkročila do dialogu s obhajobou: „To ne, s pánem je sranda.“ A já proti tomu nemohl nic namítnout, protože s pánem je sranda vždycky.

Naše prohlídka, která udělala spisovateli velkou radost a která se stala druhý den při besedě na Gymnáziu ve Strakonicih častým tématem, se chýlila ke konci. Arnošt Lustig si ovšem nenechal ujít ještě komentář k jedné příjemné části expozice, již stihl už v těch úvodních dvou minutách, kdy jsem běžel pro mobil, a sice prohlídku básnickovy toalety.

Básník Adolf Heyduk si nechal totiž dovézt pro svůj byt krásnou kytičkovanou keramickou toaletu, na které bylo latinsky napsáno Vindobona. Troufám si říci, že ta bílá keramická toaleta s dobovými modrými ornamenty, byť je to jen toaleta, působí tak krásně jako třeba míšenský porcelán. Prostě všechno, co tam básník měl, je krásné, odpověděl by patriot. Spisovatel si ji ještě jednou prohlédl a s podivem okomentoval: „Takže Heyduk si nechal dovézt hajzl až z Vídně?“ Dotaz byl určen průvodkyni a ta odpovídala a příkyvovala s opravdovým nadšením, způsobeným faktem, že pravidelní návštěvníci spisovatelova věku bývají – řekl bych – distingovanější, což rozhodně nebyl případ naší dvoučlenné výpravy.

Také ji vzápětí čekalo poděkování od tohoto třiaosmdesátiletého rošťáka a lumpa, světoznámého spisovatele, v béžových kalhotách s černým páskem a výraznou přezkou, vždy v nablýskaných černých botách a samozřejmě v černé kožené bundě... Poděkování někoho, kdo se umí odměnit upřímně vším, co v sobě má. Má totiž před sebou svatostánek – bytost něžnou, pro obdiv zrozenou, ženu. Podal jí ruku, jejíž podání vzápětí změnil v přátelské semknutí dvou rukou, jak má ve zvyku, přesně tak, jak to dělají kluci, když si dávají souboj v páce: „Tak ti děkuju, jo, jak jsi nám to všechno ukázala, protože tohle jsem nevěděl. Já bydlel v jeho ulici a tohle by mě nenapadlo, že se sem podívám.“ K upřímnému díku přidal ještě svůj přirozený charismatický úsměv, doprovázený dlouhým pohledem na průvodkyni s dvojnásobným časovým horizontem. Odměna šarmančního chuligána byla opojná i pro mne, nezávislého pozorovatele toho, jak dalece dovede mít spisovatel Lustig během několika málo minut k ženskému pohlaví nakročeno. A samozřejmě jsem jej pozoroval i proto, abych si opakovaně vychutnal pohled na něj, jak v hlavě zpracovává všední skutečnosti dne, aby je později v knihách proměnil v události.

Opouštěli jsme expozici, Arnošt Lustig s familiérním rozloučením s dámou na schodech „Tak ahoj“, po němž mé slušně vychované „Na shledanou“ vyznělo opravdu bezpohlavně. Spisovatel scházel po schodech a rekapituloval nejdůležitější poznatky z expozice: „Takže Heyduk měl takovejhle hajzl, ale ložnice se nedochovala. To jsem moc rád, že jsi mi to ukázal.“

Keramická toaleta básníka Heyduka zřejmě zaujala spisovatele tolik právě proto, že si vzpomněl na pražskou čtvrť a na ulici Adolfa Heyduka, v které jako malý žil a o které se prve tak metaforicky vyjádřil. Tak si říkám: Až budu příště vyzvedávat v jedné pražské ulici v činžovním domě nedaleko Vyšehradu chuligána v kožené bundě, první naše cesta povede na Vyšehradský hřbitov, kde osobně u Heydukova hrobu (hned vedle hrobu Jana Nerudy!) dohlédnu na to, jak se rošťák Lustig za všechno to zlehčování situace velkému básníkovi, autoru více jak šedesáti básnických sbírek!, in memoriam ... omluví!

Pavel Sekyrka, vyučující Gymnázia Strakonice

O tom se nediskutuje

„Ne, to nikdy! Já nechci lyžařskou helmu!“ striktně jsem odmítla mamčin návrh, i když to byl spíše rozkaz. „Ale Lenko...! O tom se nediskutuje! Je to pro tvoji bezpečnost!“ snažila se mě mamka přesvědčit. Marně. „Vypadám v ní jako blázen... A nikdo ze třídy ji nemá!“ „Lenko, už jsem ti jednou řekla, že tě bez ní na lyžák nepustím. Vyber si jednu z těch dvou. No tak – černou, nebo stříbrnou?“ přikázala mamka. Naštvaně jsem ukázala na tu stříbrnou. Když jsme zaplatily a odcházely, říkala jsem si, že to tak nenechám!

Den odjezdu na lyžák. Samozřejmě s sebou táhnu helmu, asi jako jediná. Skvělé. Už teď se mi všichni posmívají. „Co to s sebou táhneš? Helmu?“ Nejraději bych se sebrala a šla domů.

Už je to tady – jdeme lyžovat! Já se – snad jako jediná – netěším. Všichni už jsou oblečení, holky řekly, že počkají venku. Jenže já se pořád rozmýšlím. „Ale co,“ říkám si, „nic se mi přece nemůže stát, taková hloupost. Prostě půjdu bez helmy!“ Rázně se zvednu, odložím helmu, nasadím svou novou červenou čepici a hurá na svah!

Všem jsem se líbila, bylo to super! Dostali jsme i volnou jízdu. Rozjízdim to tedy rychle, ať to sviští! Pohoda! Ale najednou vidím malé dítě, jak se na mě nekontrolovaně řítí. Už jsem nestihla zatočit – prásk! Srážka! Nemůžu se pohnout a pak ztrácím vědomí...

Probudila jsem se v nemocnici. Zkoušela jsem pohnout se, ale nešlo to. Přišel lékař a opatrně mi oznámil šokující zprávu: „Slečno, nerad vám to říkám, ale bohužel už zřejmě nikdy nebudete chodit. Máte poškozenou míchu. Tomu dítěti zachránila život jeho helma. Vy jste naštěstí taky vyvázla, ale bohužel budete na vozičku...“

Postupně mi všechno došlo. Zhroutila jsem se. Proč jsem tu mámu neposlechla?!

O něčem se vážně nemá diskutovat...

Kateřina Žejdlová, tercie (školní kolo Olympiády v českém jazyce)

Pencil

When I saw you at first
you were one of the millions
It was like boost,
I was in new dimensions

And I feel it now
still
and I want to
feel

But now, you leave me
you're far away
Come back to me
I can only pray

Please, look at me
I'm bleeding out
My heart is broken
I'm not free

I know
you're lying there
But now
people don't care

They're stupidly watchin'
no help from them
It's time to do somethin'
my brain's like jam

Remember this moment
I'm going down to you
Teacher said – no comment
but I really love you

I'm lying next to you
under timber mountain
I'm touching you
I have no another feelings

Teacher is comming
but don't afraid

It's like summer raining
It's fast and cold

Give me that!
Foolish teacher
rather be dead
or dying creature!

She stole you
just from my hands
Like animal in zoo
sad and alone

But I'll be waitin'
with or without you
It's too late to apologise
please, stay with me

When I saw you at first
you were one of the millions
I'll keep you in my head
for neverending times...

Filip Kadlec, sexta (báseň na téma Tužka)

Nikdy více

Sedí na posteli, hlavu položenou v dlaních. Bolí ho jako střep. Včerejší noc byla divoká. Svědčí o tom i kruhy pod očima. Ani se nepřevlékl, než šel spát. Jak se vůbec dostal domů? „Už nepij, už nepij!“ opakuje si. Pokouší se vstát. „Áá, to je bolest, musím si vzít prášek. Kolik je tak hodin? Už jedna? To ne! Už jsem tam měl dávno bejt!“ Spolkne prášek, zapije ho vodou, obleče bundu a pospíchá z bytu. Seběhne schody. „Ale, pan Ptáček, včera jste tu dělal zase pěkný bordel. Jestli se to bude opakovat...“ Zbytek proslovu své bytné už neslyší, vyběhne z baráku. „Stejně říká pořád sámý. Vezmu to pěšky, čerstvej vzduch mi jenom prospěje.“ Projde několika ulicemi a zastaví se před tmavě žlutým rodinným domkem. Sahá na zvonek. „No kde jsi? Už jsi tu měl dávno bejt! Jak to vypadáš? Jsi včera zas pil, co? Že si s tím nedáš pokoj. Jednou tě to zabije.“ „Tati, tati! Kam dneska půjdeme?“ Z domu vyběhne sedmiletá holčička a hned za ní s rozvázanými tkaničkami čtyřletý chlapeček. „Takže jako vždycky. Do devíti ať jste tady.“ „Neboj, Maruš. A dneska ti to vážně sekne.“ „Toho sis měl všimnout před pár lety.“ Dveře se zabouchnou, než stačí něco říct. „Tati, zavážeš mi tkaničky?“

„Já chci hranolky!“ „Já taky, já taky!“ „Takže dvakrát hranolky, prosím.“ „Čtyřicet korun.“ „Půjdeme si sednout támhle na lavičku, jo? Pozor, ať se nepobryndáš, Vašku.“ „Tati, můžeme se jít koulovat?“ „No utíkejte.“

Ted' se cítil krásně. Pozoroval své roztomilé dětičky, jak si hrají. Kdyby nebyl hlupák,

mohl tu spokojeně sedět s Maruškou. Mohli být šťastná rodina. Jen kdyby nebylo toho zatraceného pití. Kdyby, kdyby..! Proč musí být na světě takové pokušení? „Přestanu s tím,“ honilo se mu hlavou, „už s tím doopravdy přestanu. Přestanu pít, budu šetřit a třeba se ke mně Maruš vrátí. Ne hned, za čas. Za čas, až jí dokážu, že jsem se změnil. Vždyť mi za to ti dva malí špunti stojí. Nemůžou mít tátu ožralu. Jak by taky vypadali. Kdyby se jich někdo zeptal: ‚A co dělá váš tatínek?‘ ‚Pije!‘ To by byla ostuda. Ne, už konec s tím zpropadeným alkoholem. Už si k němu ani nečichnu...“ „Tati, nám je zima. Půjdeme na tu věcu?“

„Dneska jste tu přesně. Tak jak se vám líbilo, zlatíčka?“ „Bylo to super, mami. Měl jsem táákovouhle kopici hranolek a pak jsme šli na večeri a já sněd...“ „Pak mi to povíš, utíkejte dovnitř. Byly hodný?“ „Byla s nima sranda, jako vždycky, vždyť jsou po mně. No já musím jít. Jdu na návštěvu ke známému.“ „Tak ať se tam moc nezřídíš.“ „Já nepiju, Maruš, už ne.“

„Tak mě tu máš, Zdeňku.“ „Rád tě vidím. Pojď do obýváku. Co si dáš? Koňak?“ „Ne, já si dám minerálku.“ „Cože? Ty? Ale jdi. A jak se pořád máš? Co Anička a Vašek? Kolik jim už vlastně je? Sakra, tys to vyžahnul. Dáš si druhou, vid’?“ „Ne, jedna stačila. Přestal jsem.“ „Ale tu máš. No ta naše Káča už půjde do školy za chvíli. Prej se tam těší. Tak já v jejím věku...“

Po pár hodinách už nemá žádné zábrany. „Už bych měl jít, je pozdě.“ „Ale kam v tomhle stavu dojdeš? Dáme ještě jednu, ne?“ „Už byste vážně měli!“ vloží se do toho hostitelova žena. Než se nadál, je za dveřmi. „Co si to sem vodiš za ožraly!“ je slyšet z bytu, „no ty sám vypadáš, ty alkoholiku!“

Motala se mu hlava. Panelák mu přišel jako velké bludiště. Konečně se dostal ven. Ale kde to je? Nevěděl, kudy má jít. Nevěděl ani, kam chce jít. „Uhni!“ křičí někdo z auta a troubí, když se motá po silnici. Sedne si na lavičku. Začíná upadat do mrákot. Je zima. Už o sobě neví.

„Mami, mami, kdy zase přijde tatínek? Byla s ním vážně sranda. Nepůjdeš taky někdy s náma?“ „To se ještě domluvíme, Aničko. Nepodíváme se na pohádku? Dopoledne vždycky nějakou dávají.“ „Já to zapnu.“ „A poslední zpráva dopoledních televizních novin. Dnes k ránu našli na lavičce umrzlého mladého muže, zřejmě pod vlivem alkoholu...“

Kamila Počinková, sexta

(do soutěže Jihočeská žabka – Psaní pod Černou věží, téma Závislosti)

Orbis pictus

„Nic neříkáš,“ řekla.

Byla už noc. Ležela na trávníku Martových polí. Měla na sobě černé šaty, dlouhé vlasy si natáčela na prsty jedné ruky a druhou měla položenou přes oči. Nechtěla už nic vidět. Byla v městě světél a zavírala před nimi oči. Tmu narušovaly blesky fotáků a slyšela slabou melodii, kterou hrál někdo na harmoniku. Usmála se a začala si šeptem zpívat: A Paris au mois d’août...Ano, byl srpen a ona byla v Paříži. Jak to jen bylo dál? Nemohla si vzpomenout. A tak stále opakovala těchhle pár slov. Viděla sama sebe jít po náměstí jejich malého města, zrovna sněžilo, ano, byl únor a ona nebyla v Paříži, v hlavě jí zněla tahle písnička a těšila se právě na tuhle chvíli, jak bude ležet v černých šatech na

Martových polích, á Paris au mois d'áout...A ted' tu leží a na tu písničku si už nepamatuje.

„Nic neříkáš. Nic neříkáš a mně za chvíli zamknou hotel. Ty budeš na noc tady. Možná tu budu s tebou. Budu ti povídat o kolotoči s koněm, co přijel vždycky v září, a jak jsme s babičkou trhaly jahody a jak vždycky dělala, že ty největší nevidí, a ty mi povíš o růžovém svítání a lodích na Seině...Co? Nic neříkáš...Taky bych ti mohla říct o tom všem tady, o kolotoči na Montmartru a chrámu Notre Dame na ostrově, ale to bych se před tebou styděla.“

Harmonika stále hrála.

„Nebo ti můžu povídat o doma, jak se z mého pokoje stále linuly pařížské písničky. Všechny vyprávěly příběhy, které neměly s realitou nic společného. Nebo možná právě ty jediné měly...Co myslíš? Až bude ten harmonikář spát, můžu ti nějakou zazpívat. Můžeme zpívat spolu do ticha noci. Řekni, neunavují tě už? Ty staré dobré písničky o zlém životě?“

Až dozpíváme, řeknu ti o obrázcích, co mi visely na zdi. Byly na nich kavárny, pravé pařížské, žádné takové jsem tu za celou dobu neviděla, a balkony s mřížemi a na každém bílá kočka za oknem.“

Převalila se z boku na bok a vyměnila ruce. Zaposlouchala se do ticha. Město hučelo. V kavárnách určitě hráli jazz a holubi na Montmartru už možná spali, to jen ona byla tady a měla strach.

„Mám strach,“ řekla. „Ale dneska v noci budu veselá. Budu ti povídat a pak se budeme spolu dívat na východ slunce.“

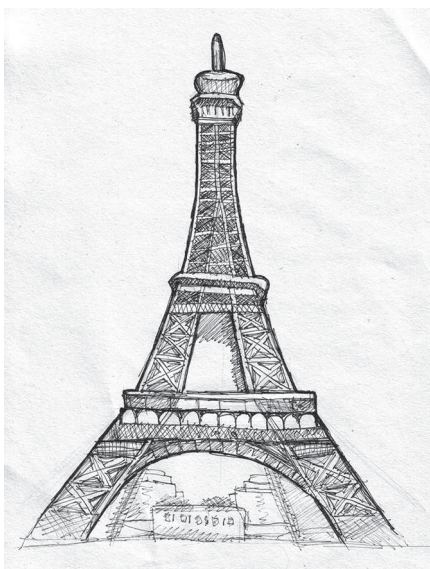
Nikdo nic neříkal, ani harmonika už nehrála.

„Mám strach,“ řekla znovu. „Mám strach a chtěla bych ti toho tolik říct. Já vím, já vím, budu veselá, já jen, že člověk může dostat strach, když dosáhne toho, co tak dlouho chtěl, a najednou neví, po čem toužit. Neví, kam jít dál a výš. Stojí bezradně s rukama podél těla a neví, kam se vydat. Těšila jsem se na tebe. Ted' jsme tu spolu a ty tu budeš i zítra, ale já už ne.“

Odkryla si oči, zadívala se do nebe a rozhodila ruce.

„Neboj se, o tom všem ti budu vyprávět. Povím ti i o svym červenym baretu a černých botách, ve kterých jsem si hrála na Paříž. To ti bylo. Dala jsem si baret na hlavu, na oči velké brýle á la Godard, hedvábnou šálku, černé boty a kalhoty. Chodila jsem tak po náměstí a báby koukaly, někdy jsem si vylezla na kašnu a chodila po ní. To ti všechno povím, uvidíš. Jak jsem pila kafe a držela hrneček dvěma prsty a kouřila gauloisky. Všechno ti to řeknu, všechno, tak dlouho to trvalo a ted' jsem konečně tady, musíš to všechno vědět, vždyť to bylo i kvůli tobě. Jak jsem jedla croissanty a bagety. Jak jsem si snila o budoucnosti, která nikdy nepřišla.

Už to vím jistě, budu tu s tebou celou noc.

Líbí se ti ty šaty? Vypadají dost pařížsky? Co myslíš? Nic neříkáš...”

Znovu se zadívala na nebe a až teď si uvědomila, že tam nejsou žádné hvězdy. Snažila se rozpomenout, jestli v jejích snech o Paříži byly na obloze hvězdy, ale nevěděla to.

„Ty mi za jedinou noc ukážeš všechny krásy tvého města a já ti budu povídat o snech, ve kterých bylo všechno jednoduchý a přirozený, o tom, jak jsem si hrála na život a nevěděla, že takový život nikdy nebude, jak jsem čekala v předsíni, až budu moct vstoupit do salónu života, a přitom jsem nechápala, že život je už to, co právě žiju. Řekni, nebyla jsem směšná? Snila jsem si své sny o Paříži v červeném baretu na hlavě a žonglovala se slovy la vie, l’amour, le bonheur, až z toho nezbyla než tristesse. Možná, až ti to všechno řeknu, budu smířená, budu moct vstát do svěžího rána a utíkat vstříc životu a pověsit na tebe své sny, tak jako jsem kdysi pověsila na hřebík své baletní boty.“

Opřela se rukama za zády.

„Ale co když ne? Umím si hrát na život v Paříži, ale neumím v ní žít. Teď jsem tu s tebou. A zítra tu budeš a já ne...Kde budu? Otevřu si dalšího průvodce a vyberu si místo, o kterém budu snít? A pak zase někam pojedu? A co když ty červený autobusy v Londýně nebudou zas tak červený a tulipány v Holandsku tak rozkvetlý? Kam před sebou uteču? Jak dlouho může člověk začínat odznova, jak dlouho může otvírat cestovní průvodce a stále znovu věřit fotkám v nich?“

Prudce si sedla a odhrnula si vlasy z očí. Byl v nich vztek a slzy.

„Za to všechno můžeš ty! Kvůli tobě jsem sem chtěla. Mlčíš. Hloupě civíš. Nic neříkáš.“

Zase si lehla a dala si ruku přes oči.

„Promiň. Já vim, že ty za to nemůžeš. Měli bychom prostě žít a přijímat, co přichází, a mělo by nám to stačit. Proč chceme vždycky někam dál a výš? Copak se nedá žít jen tak, na místě? Nikdy jsem si neužívala danou chvíli, vždycky jsem byla nespokojená a chtěla být někde jinde nějak jinak. Chodila jsem třeba kolem naší řeky a představovala si břehy Seiny, i o tom ti můžu zaspívat.“

Zvedla se na ruce a začala tiše zpívat:

„Sur les quais du vieux Paris...” Pohupovala se do rytmu.

„A vidíš, teď tu ležím s rukou přes oči, neschopna kroku. Ale jednu věc bych chtěla. Chtěla bych si s tebou zatančit. Doma jsem měla takovej obrázek...”

Ale zarazila se. Nezáleželo na tom. Nezáleželo na tom, že doma byly obrázky na zdech a její duše křičela v rytmu šansonů. Teď byla tady a všechny zdi byly prázdný a duše mlčela. Doma byla Paříž, ale v Paříži byl strach.

„...tančit s tebou a vidět všechno znovu a všechno znovu poprvé a už nesníť, ale žít sen. Představ si to, protančit spolu Paříž. Hlava by se mi točila a možná bych ti nestačila s dechem, ale už bych neměla strach. Všechno by bylo jasnější. Na řece by možná spaly kachny a na nároží domu se zeleným zápražím by hrál slepý harmonikář. A když už v tom budeme, rozeženeme naším tancem holuby a oni mi křídly rozcuchají vlasy. Dojdeme až k Sacré Coeur, zatočíme se spolu na kolotoči s koněm a schody budeme brát po dvou, tak jako kdysi. Poženu se vzhůru a konečně budu cítit, že mě tam něco čeká. A až vystoupáme, budeme se koukat na město a ono nám bude ležet u nohou. A celý svět nám bude ležet u nohou. Jen my a svítání a možná si i řekneme, že život je krásný. Jak jen se to říká?“

Ticho.

„Jedna noc není nikdy dost, ale někdy to musí stačit. Chci s tebou protančit jedinou noc a ráno ti unavená usnout v náručí. A nechat na tvých ramenou všechnu bolest i strach i slabost. Tvý ramena by je unesly.“

Někde za ní se ozvalo štěkání psa.

„Je strašné nemít možnost uskutečnit to, co člověk chce. Ale ještě horší je tu možnost mít, a přesto to neudělat. Mohla bych teď hned jít a vidět to všechno, spící kachny a domy se zeleným zápražím, ale já to neuvidím. Budu tu ležet a říkat ti o věcech, které byly, a o těch, které budou, jen ne o těch, které jsou. Na minulost je lepší zapomenout a budoucnost nebude zanedlouho než vzpomínáním na minulost. Jako by mi přítomnost zmizela ze života. Rukama s roztaženými prsty se probírám minulostí a přítomnost mi mezi těmi prsty utíká. Nakonec stejně nezbyde nic.“

Všude kolem ní bylo ticho a noc a snad bylo ticho a noc i v ní.

„Možná se ptáš, o čem tohle všechno je? Proč tu ležím, místo abych vstala. Nevím. Možná že mám strach. Možná že nemám odvalu uskutečnit svůj sen. Možná že jsem už předem unavená z představy, že bych měla naplnit své představy. Možná že nemám sílu čelit tomu věčným zápasu představy versus realita. Realita vyhrává na sety. Jak já jsem nenáviděla to malé město, ve kterém jsem žila, ale zároveň mi přinášelo vyhlídku, že ho jednou opustím a tím zradím všechno, co do té doby mělo dávat smysl, ale nedávalo. Jenže teď najednou nevím, jestli mám ještě dost síly zase něco budovat, abych to mohla pošlapat a zavrhnout a jít jinam. Takhle to nemělo být. Už zase padám a už asi nechci znovu roztahovat ruce a něčeho se chytat.“

Ležela s roztaženýma rukama a rvala trávu plnými hrstmi a hlína jí zalézala za nehty.

„Jak začít znova bez možnosti proti něčemu bojovat, bez možnosti zrady, bez nenáviděného, co nám dodává sílu? Cítím, že mám na dosah život, stačí jen nastavit dlaň, cítím, že to je život, který jsem si vysnila, cítím, že mám být šťastná, ale nevím, jak se to dělá.“

Ticho.

„Možná je lepší být nešťastná a snít o štěstí, než být šťastná a nesníť o ničem. A možná taky ne. Nemusíš se mnou souhlasit. Stačí, když mě budeš poslouchat.“

Ticho.

„Je to jako kdybych stála na přechodu, kde se zasek' červený panáček. Stačí přejít. Ale já stojím a poslouchám to klepání pro slepce. T t t. Stojím na místě, anebo jdu dopředu, ale hlavu mám stále otočenou dozadu, a proto narážím do věcí, které přichází a já je nevidím, a některé prostě mímám. Chtěla jsem prochodit celej svět a všechno vidět, a ležím na zádech se zavřenýma očima, jako by mi někdo nohy zlámal a oči vypíchl, a přitom je to jenom moje vlastní slabost, která mě drží na zemi.“

Zula si boty a jednu po druhé je odhodila.

„Někdy chci sepnout ruce a volat o pomoc s očima obrácenýma k nebi, a přitom moc dobře vím, že tam není nikdo, kdo by mě vyslyšel, že není Bůh a není ďábel, stejně jako není nebe a není peklo, že je jen svět, ve kterém je to všechno obsáhlé. Chci křičet a říct ti o tom všem, chci ti toho tolik říct, chci...“

Usnula v půli věty, s rukou přes oči, protože byla v městě světel a nechtěla vidět už ani světlo, ani tmu. Když pak svítalo, město začalo ožít. Svítalo a bylo to krásné. Kachny na řece se probouzely a na nějakém nároží nějakého domu s nějakým zápražím

hrál určitě nějaký harmonikář. Hodiny na Sacré Coeur odbíjely do ticha, které rušil jen šum holubích křídel. Kolotoč na Montmartru se ještě netočil a koně čekali se skloněnými hlavami. Metaři na ulicích uklízeli špínu minulé noci a servírky psaly na výlohy kaváren plats du jour a lidé vcházeli do metra pod těmi nádhernými secesními cedulemi METROPOLITAIN. A ve čtvrti Belleville, kde se narodila Edith Piaf, skákaly čínské děti přes švihadlo. A prodavači na bleších trzích rozkládali své zboží a prodavači ryb začali vyvolávat a prodavači ptáků vypadali, jako by je tam postavil sám Prévert. A všechno to bylo přesně tak, jak si představovala stovky kilometrů odsud, a možná ještě hezčí, protože to bylo doopravdy. To všechno bylo a bylo to krásné a bylo to á Paris au mois d'aout a všichni to věděli, to jen ona to nevěděla.

Bylo už ráno. Spala s rukou přes oči a na sobě měla trochu pomačkané černé šaty. Vypadala menší a ztracenější než kdy jindy. Kolem ní byla vytrhaná tráva. Ležela na trávníku Martových polí a zpovzdálí na ni shlížela Eiffelova věž, ta slavná Tour Eiffel.

Nic neříkala.

Kristina Pavlíková, septima
(literární soutěž Evropa ve škole – 1. místo v celostátním kole)

A věku delší bývá den...

Žhnoucí paprsky srpnového slunce skotačí mezi hudebními nástroji, prolétají se skrz klapky klarinetů, padají do korpusů tub a malují duhové obrazce do laku těl saxofonů. Nástroje se nebrání, leží na dřevěných židlích a nasávají energii. Budou ji potřebovat, za chvíli totiž pauza skončí a do ticha se ozve majestátní hlas kapelníka: „Do práce!“ Koná se totiž letní soustředění dechového orchestru z Vimperka a čas neúprosně utíká.

Rychlé tempo pochodů, rozevláté melodie jazzových skladeb, ale i tradiční polky a valčíky, do jejichž rytmu si prozpěvují náhodní kolemjdoucí. Letošní soustředění je jiné než obvykle. Nikdo se nehoní po chodbách, na hřišti si místo kluků s balonem pohrává horský větřík s igelitákem a ve společenské místnosti je prázdné. Život se ukrývá za zavřenými dveřmi pokojů, život leží na pultech stojanů, mezi linkami hudebních osnov. Všichni donekonečna přehrávají svůj part, myslí na slova kapelníka, který tvrdí, že cvičit se bude muset dvacet šest hodin denně, a snaží se být lepší a lepší. Čeká nás totiž pro hudebníka výjimečná chvíle, určitá odměna za dřinu, chvíle, kdy odjedeme do studia natočit naše první CD.

Do studia se nakonec dostáváme až po měsíci tvrdé práce. Již v bráně rozhlasu nás přivítá sympatický pán. „Dobrý den, vítám vás u nás ve studiu, už se těším na spolupráci s vámi.“ Všude panuje příjemná atmosféra, v šatnách je slyšet smích, ale přesto ve vzduchu visí nervozita a strach. Od mistra zvuku, onoho příjemného pána od brány, dostává naše sekce pokyn k přípravám stanoviště. Sestupujeme po schodech do hlubin studia, do tmy způsobené absencí oken, do tmy, odkud se zkresleně ozývají hlasy nástrojů, které se snaží naladit se. „Připomíná mi to návštěvu domu hrůzy loni na pouti,“ vtipkuje Honza. S úsměvy na rtech rozbalujeme naše stojánky, jako by to byly pomeranče. Sedám si na měkkou polstrovanou židli a poprvé mám možnost prohlédnout si, kde že to vlastně budeme hrát.

Jestliže Honza přirovnal studio ke strašidelnému hradu, nebyl daleko od pravdy.

Na všech stěnách visí ohavní černí ježci, kteří vystrkují do temnoty své plyšové bodliny, jejichž úkolem je pohlcovat zvuk. Ze stropu, který mizí v nekonečnu, visí dlouhé cáry černé látky, která se smyslně vlní v proudu klimatizace. Předě mnou leží na pultu desky s notami, na jejichž obalu je vyobrazen slavný florentský David. V jeho očích se zrcadlí překvapení a údiv nad místem, ve kterém se nacházíme. Chci se podělit o své pocity s Honzou a Alčou, ale pohled na kapelníka, který nahlíží do studia přes zvukotěsné sklo jako figurína z výlohy, a jeho gesto ukazováčku na rtech mi to nedovolí. Klimatizace usnula, závěsy se přestaly vlnit a figurína z výlohy zmizela. Začínáme.

„Celý vám to zkazím, uvidíte, že až budeme hrát v Morriconym sólo, tak to nezahraju,“ strachuje se Alča. Snažíme se ji uklidnit, moc nám to však nejde. I my máme strach. Nebo trému? Jaký je v tom rozdíl? Kéž bychom to měli úspěšně za sebou! „Prodejte všechno, co umíte,“ znějí mi v hlavě poslední kapelníkova slova. Červené světlo, už je to tady, přikládám saxofon k ústům, jemně přitisknu hubičku na rty a ucítím sladkou chuť plátku. Kapelník zvedá ruce. Žvýká. Přehazuje ústy žvýkačku ze strany na stranu jako kráva na pastvě. Taký máte strach, co, slyším sám sebe. Červená je rychle nahrazena bílou, ruce letí dolů, zavírám oči, soustředím se jen na sebe. Okolní svět jako by přestal existovat. Jako náraz mohutných vln na vlnolam, jako dusot koní utíkajících po kamenné dlažbě, jako vítr prohánějící se tunelem, jako dunivé údery zvonu, harmonicky se kolébajícího pod vedením kostelníka. Jako nestartující auto, marně lapající po dechu, jako štěkot kulometu. Žilami mi proudí horká krev, neustále zahřívána kamínky temperamentu. Noty neleží na lince, ale začínají se hýbat, začínají tančit s křížky a běčky a nedbají rozzlobených pokřiků houslového klíče. Mráz mi běhá po zádech, na rukou mám husí kůže a snad všechny chloupky mého těla stojí v pozoru, v řadě za sebou jako římská legie. Tohle je hudba. Tohle je to, co na ní mám rád.

„Kluci, slyšeli jste mě, já to nezkazila,“ raduje se Alča, „já to zahrála!“ „My víme,“ odpovídáme s úsměvem a celé studio už nám vůbec nepřípadá tak černé, závěsy tak dlouhé a strop v takovém nekonečnu. Dveře výlohy se otevírají, ven vychází mistr zvuku. Opírá se o zábradlí, jeho ústa jsou ukryta v houští bohaté bradky, takže na něm nejsou poznat jakékoliv pocity. „Dobrá práce, gratuluji vám, právě jste natočili desku!“ O pár minut později hřejivé slunce babího léta vyžene mráz, který mi běhal po zádech, husy z kůže odletí na zimu za teplem a legie chloupků bude poražena. Jedno je však jisté, tenhle zážitek se jen tak neztratí.

Ondřej Komín, 4.C

Několik vět úvodem.....	2
Pedagogický sbor.....	4
U okénka stála... ..	5
Pro Helenku.....	5
Odchází také: Libuše Leischnerová.....	6
Farewell to Olga: Na rozloučení, můj potěšení, postavím pod okny můj.....	7
Adresát: Martin Krynický.....	8
Ahoj Martine!	9
Vedení předmětových komisí a další aktivity vyučujících:	10
Přehled oborů vzdělávání	11
Přehled vyučovaných jazyků	13
Volitelné předměty.....	13
Nepovinné předměty.....	14
Zájmová činnost studentů	15
Maturity ve školním roce 2008/2009.....	16
Výsledky maturitních zkoušek v roce 2009	16
Výsledky přijímacího řízení na vysoké školy a VOŠ.....	16
Úspěchy v soutěžích ve školním roce 2008/2009	18
Akce Pěveckého sboru Gymnázia Strakonice ve školním roce 2008/2009	28
Třída: prima	29
Třída: sekunda	30
Třída: tercie.....	31
Třída: kvarta	32
Třída: kvinta	33
Třída: sexta	34
Třída: septima	35
Třída: oktáva.....	36
Třída: 1.A.....	37
Třída: 1.B.....	38
Třída: 1.C.....	39
Třída: 2.A.....	40
Třída: 2.B.....	41
Třída: 2.C.....	42
Třída: 3.A.....	43
Třída: 3.B.....	44
Třída: 3.C.....	45
Třída: 4.A.....	46
Třída: 4.B.....	47
Třída: 4.C.....	48
Výsledky přijímacího řízení pro školní rok 2009/2010.....	53
Kalendárium školního roku 2008/09	57
Gymnázium Strakonice na Národní výběrové konferenci Evropského parlamentu mládeže (European Youth Parliament).....	64
Národní výběrová konference Evropského parlamentu mládeže 2009	65
Američané ve Strakoncích.....	67

Studenti nechtěli vylézt na scénu s polotovarem.....	68
Všichni by měli dostat pochvalu	69
Heslo: Bad Marienberg.....	69
Německo – Nabburg.....	71
Krásy Norska	73
Projekt Zmizelí sousedé na Strakonicku, díl druhý	75
Spisovatel chuligán a Heydukova toaleta.....	79
O tom se nediskutuje	81
Pencil	81
Nikdy více.....	82
Orbis pictus.....	83
A věku delší bývá den.....	87

Ročenka Gymnázia Strakonice
Redakční rada: Eleonora Krásová, Milena Pavlíková
Návrh obálky: © Miroslav Hlava, sexta
Fotografie: © Jindřich Vaněček, © Pavel Sekyrka, © Jan Roub
Ilustrace: © Alžběta Bláhová, sexta; M. Zábranská, třída?
Typografie a sazba: Václav Kůla
86 černobílých a 4 barevné strany, 10 barevných a xx černobílých fotografií, xx obrázků
Uzávěrka: 18. 9. 2009
Vydalo: Gymnázium Strakonice
Náklad: 1000 výtisků
Tisk: CCB, s.r.o., vydavatelství časopisů:
IT CAD • IT Systems • Technika a trh • Golf • Brno Business